GERECHTIGKEIT (*Justice*)

נערעכטיגקייט

Vol. XIX. No. 1. Jersey City, N. J., January, 1937 Price: 10 Cents

א גרום צום נייעם יאר פון פרעזידענט דוד דובינסקי

יר באגריסן דעם נייעם יאר — 1937 — מיט א גרעסערער משפחה אין דער אינטערנעשאנאל, ווי מיר האבען געהאט ווען זיין פאר־גענגער — 1936 — האט זיך באוויזען אויפ'ן האריזאנט.

מיר האבען זיך דורכ'ן פארגאנגענעם יאר ניט באנוגענט מיט דעם וואס מיר האבען געהאט. געפרעי צו אונזער מראדיציע קיין מאל ניט צו זיצען לויידיג, האבען מיר אריינגעדרונגען אין נייע בעגענדען און געוואונען מויזענטער נייע מיטגלידער ווי אונזערע רעקארדס ווייזען.

מיר האבען פארפעסטיגט אונזערע פאזיציעס אין פילע צווייגען פון דער אינדוסטריע. אין אנהויב פון 1936 האבען מיר ערפאלגרייך דורכגעזעצט א בריטיע באוועגונג אין דער דרעס־אינדוסטריע פון ניו יארק ווען האט פרום־נעכאפט הונדערטע מויזענטער ארבייטער. דאס האט פארשטארקט דעם יוניאן קאנטראל אין דער וויכטיגער אינדוסטריע, איינגעשטעלט מער פאר־שטוואלטליכקייט פאר ארבייטס באדינגונגען און גלייכגיט דעם פונדאמענט פאר א מער נערעכטער באלוינונג פאר די ארבייטער.

מיר האבען געמאכט אן ערנסטען אנהויב צו ארגאניזירען די ארבייטער אין דער קאטאן גארמענט אינדוסטריע, די שמוינציגסטען באשיצטע אין מערסטען עקספלואטירטע אפטיילונג פון די נאדעל־טרייד. אין פארבינדונג מיט דער באוועגונג האבען מיר איינגעשטעלט עם יוניאן־לעיבעל אויף די באוועלנע פרויען קליידער, וועלכער מאכט גוטען פארשריט אונטער די אומשטענדען און ווערצעלט זיך אין אין די פארשיידענע מארקעטס.

מיר האבען פארטגעוועצט מיט פעסטער צושלאסענהייט צו יוניאניזירען די שוי שוו שפעטער ארום די וויכטיגע צענטערס פון אונזער אינדוסטריע. איבער'ן גאנצען לאנד און צו צושטאנד צו אנשלאסענע שעפער פון זיי ברייננען אונטער'ן יוניאן קאנטראל פון יוניאן באשיצען זאלן מיטעל צו פאר־וויכערען און באשיצען די ארבייטס סטאנ־דארדס אין די נרעסערע צענטערס. די שלע שעמינקייטען האט געקאסט דער יוניאן פיל מיה און נעלט אבער מיר האבען עס באשאכט פאר א זייער גוטען איינוועסטמענט צו באשיצען די וויכטיגע אינטערעסען פון שלע אונזערע מיטגלידער און פון דער אינ־דוסטריע אלס גאנצע.

* * *

באועלם פון די זעלבינע פרינציפיען און פליכטען זו די ארבייטער באוועגונג קען ניט זליהען סיידען עם פאסט זיך צו צו די נייע אינדוסטריעלע אומשטענדען און אומנעבונג; זו כדי אויפצומיידען פארגליווערקייט מוו עם כסדר גיין פארווערפס, האבען מיר נע־טומען א שטעלונג אין דער מיינונגס־פאר־שיידענהייט וואס רודערט איצט אויף די מסעריקאנער ארבייטער באוועגונג בין צו ערע טיפסטע מיטענישען. מיר האבען זיך עשטעלט אויף דער זיים פון די וואס קעמ־מען פאר דער אינדוסטריעלער פארמע פון גאניזאציע אין די אינדוסטריין פון מס־שען־פרעדוקציע, נעגען די וואס ווילען אנהאל־שען אויסשלוסליך די פאך־יוניאן מעטאדע.

מיר האבען נענומען די שטעלונג, ניט ווייל מיר האבען ווען עס איז נע־ווען פארלאזען אונזער אלטע היים אין דער פעדעריישאן אדער אפצושוואכען זי, נאר פארקערט — ווייל מיר גלויבען ערנסט און אויפריכטיג, אז מיט פאליסי ווען נעבראכט דער א. ף. וו ל. הונדערטע מויזענטע נייע מיטגלידער, נייע כחות און נייע באגייסטערונג. מיר דערווארטען און האפען, אז מרעץ די אלע שטערונגען און רייסעריין, וועט אונז נעלינגען צו העלפען סוף כל סוף כרענגען שלום צווישען די שטרייטענדע צדדים אין דער ארבייטער־באוועגונג.

* * *

מיר האבען זיך צוגעפענגשלאסען לעצטען יאר מיט א גרויסער צאל אינטערנעשאנאל יתיצות איבערן גאנצען לאנד אין א נעטיגשאפליכער פאליטישער אנשטרענגונג. צום ערשטען מאל אין דער געשיכטע האבען אונ־זערע ארגאניזאציעס איבערן גאנצען לאנד, צוזאמען מיט אנדערע ארבייטער־קערפערשאפטען זיך אנגעשטרענגט צו ערזועהלען פרעזידענט רוזוועלט.

מיט'ן גאנצען הארצען, ניט שפארענדיג קיין מיה און מיטלען, זיינען אונזערע מיטגלידער און פירער אוועק אויפ'ן פאליטישען פעלד, באקערענדיג מענשען און שפענדיג א סענטימענט פאר זעלבסטשטענדיגער פאליטישער מעטינקייט פון די ארבייטער.

מיר האבען געהאלפען, צוזאמען מיט אנדערע ארבייטער און פראגרעסיוון, איבערצוגעבען אונזער ווידער ערוועהלטען פרעזידענט א מאנדאט אנצוהאלטען און אויס־צובריינגען די סאציאלע, ארבייטער און פראגרעסיווע נעזעצגעבונג. מיר האבען נע־האלפען באזיגען רעאקציע און באפעסטיגען די כחות וואס ארבייטען פאר פארשריט און דער פארבעסערונג פון לעבען פון דעם פשוט'ן פאלק אין אמעריקא.

* * *

כאטש די אלגעמיינע אינדוסטריעלע לע־גע אין לאנד פארבעסערט זיך שנעל, קען מען נאך פארלויפיג ניט זאגען אז אונזערע ער־בייטער האבען פיל פארבעסערט זייער לאגע. אין פילע פון אונזערע פארקעטס, חויפטזוק־ליך אין דעם קלאוק און סוס מרייד אין ניו יארק און אין מאנכע דרעס מארקעטס, האב־בען די מענער און פרויען פון אונזער מרייד נעהאפט דורך 1936 שוואכע סעזאנען און וויניג ארבייט.

לאמיר האפען אז די נביאות פאר בע־סערע ארבייטס־סעזאנען אין 1937 אין קלאוק און דרעס פריידס ווען מקוים ווערען. אונ־זערע ארבייטער דארפען זייער נויטיג חע־כערע פארדינסטען און מער ארבייט; זיי נויטיגען זיך זייער שפארק כאטש אין אב־סעל פון דער פאאסעריפי אויף וועלכע זיי קוקען שוין ארוים שוה לאנגע צייט.

אין דעם נייסט פון האפענונג און גלוי־בען, באוואוסטזיניג איבער אונזער שמאר־קייט און באנצענדיג זי פאר כסדר'דיגע פארבעסערונגען פון אונזער ארגאניזאציע און פאר דערהויבען די ארבייטס און לעבענס באדינגונגען פון אונזער גרויסער און ווענ־סענדער מיטגלידערשאפט, ווינש איך אייך אלעמען א גליקליכען און שטע'דיגען נייי־יאר.

דוד דובינסקי
פרעזידענט אינטערנעשאנאל ליידיס גארמענט ארבייטערס יניאן.

אברהם רייזען.

א גוטע וועלט

(ניי־יאר פאנטאזיע)

. . . און אז ס'הפט זיך בייטען א ציפער אויף ציפער
איז וואס איז די שמחה, די פרייד ?
אך, וען ס'זאל זיך בייטען די אירדונג, דער עיקר,
דאס נייע פון אלטען נעשיידט...

די פיהרער פון לענדער, די בייזע נעשפאלטען,
וואס האלטען די כיידער אין צוואנג —
וען זיי מרקטען אס מיט דעם יאר מיט דעם אלטען
קומט נייי־יאר דאן אן מיט נעזונג.

אס וועלט זיך צעזונגען די וועלט, אהן נעפרשנקען,
די כשורה אליין שוין ערהויבט !
אס וועלט זיך צבליצען דעם מענשענ'ס נעראנקען,
וואס האפ אי נעקאסטפט, אי נעלויבט.

אז אלע וואס האבען נעקנעכט ביי מאשינען,
נעמיהט זיך פאר פרעמדע נאר לענג, —
זיי וואלטען א זין אין דער ארבייט נעפינען,
אין פרייד־צייט — אי פרייד, אי נעראנק.

אז אלע וואס האבען נעקענט איצטער לידיק,
וואס בענקען נאך ריוש פון מאשין —
זיי וואלטען ביי ארבייט צוזונגען זיך פריידיג,
אז וועלט — זי בשקטפט דאן א זיך.

אס וואלט דאן נעזונגען וועלט שוה גוטע
אז ס'מענשלעכע האנרץ — שוה ריינע ;
פון שפרישען אין קאסטען — א פרייע, בערוהטע,
אז צוהלען האפ נייי יאהר תיבפ אן זיך מיט אינפ...

גערעכטיגקייט

GERECHTIGKEIT
A LABOR JOURNAL
Published every month by the
International Ladies' Garment Workers' Union

Office of Publication:
76 Montgomery St., Jersey City, N. J.
General Office:
3 West 16th St., N. Y. C. Tel. CHelsea 3-2148

DAVID DUBINSKY, President
and General Secretary-Treasurer
DR. B. HOFFMAN, Editor

Subscription price, paid in advance, $1.00 per year

Vol. XIX. No. 1 January, 1937

Entered as Second Class matter, August 7, 1928 at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of August 4, 1912. Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on Jan. 25, 1919

צום נייעם יאר.

די וועלט איז מיט נאך א יאר עלטער געווארען. איז זי אבער אויך בעסער געווארען? דאס קען מען ניט זאגען. עס בלייבט נאך אלץ איבער צו האפען, אז זי וועט בעסער ווערען. און אפשר איז טאקע צוליב דעם די צייט איינגעטיילט געווארען אין יארען מיט א באנייאונג יעדע צוועלף חדשים. מיט דער באנייאונג פון יאר באנייען די מענשען אויך זייערע האפנונגען, אז די וועלט וועט ווערען בעסער. מענשען האפען כסדר אויף בעסער, זיי מוזען האפען און זיי זוכען דעריבער א געלעגענהייט ווי אנצופאנגען זייערע האפנונגען פון דאס ניי.

האפען איז א גוטע זאך, עס גיט מוט און געדולד אריבערצוטראגען שווערע צייטען, אבער מען דארף עפעס טאן, אז די האפנונגען זאלען פארווירקליכט ווערען.

מען האט געליינט א סך האפנונגען אויף דעם יאר 1936. מען האט געהאפט, אז ער וועט זיין דער לעצטער יאר פון דעם לאנגען שווערען קריזיס. עס זיינען געווען אפילו אזעלכע, וואס האבען אנגעפאנגען פארזיכערען, אז די האפנונג ווערט שוין פארווירקליכט. דאס זיינען געווען די ביי וועמען די פראפיטען האבען אנגעפאנגען וואקסען און עס האט ביי זיי ווידער אנגעפאנגען רעגענען מיט געלד.

נאר די גוטע האפנונגען זיינען ליידער, ניט פארווירקליכט געווארען. דער יאר 1936 איז שוין אוועק, אבער ער האט דעם קריזיס מיט זיך ניט מיטגענומען. ער האט אים איבערגעלאזען הינטער זיך און צום אנפאנג פון נייעם יאר דארף מען פון דאס ניי אנפאנגען האפען, אז דער קריזיס וועט זיך ענדיגען.

די קלאוקמאכער און די דרעסמאכער וועלען זיכער ניט בייגקען נאך דעם פארגאנגענעם יאר. פאר די קלאוקמאכער איז עס געווען א באזונדערס שלעכטער יאר. די אלגעמיינע ארבייטסלאזיגקייט פון לאנד איז פאר'ן יאר 1936 אביסעל קלענער געווארען, אבער ביי די קלאוקמאכער האט זיך עס ניט אנגעזען. עס איז געווען ווייניג ארבייט אין די קלאוק שעפער און א סך קלאוקמאכער זיינען ארומגעגאנגען אהן ארבייט.

⁂

מען קען אבער דאך וועגען דעם פארגאנגענעם יאר אויך זאגען א גוט ווארט. די ארבייטער אין אמעריקע האבען אין אים ענדליך געלערענט, אז ארבייטער-געזעצגעבונג איז פאר זיי א וויכטיגע זאך און אז עס העלפט זיי אין זייער קאמף צו פארבעסערען זייער לעבען. זיי האבען עס באוויזען מיט זייערע שטימען אין די לעצטע וואהלען.

די ארבייטער האבען פאר זיך געהאט אן ערפארונג. זיי האבען געזעהן ווי זייער לאגע איז פארבעסערט געווארען, ווען די נ. ר. א. איז איינגעפיהרט געווארען, און זיי האבען נאכדעם געפיהלט ווי זייער לאגע איז צוריק ערגער געווארען, ווען די נ. ר. א. איז אפגעשאפט געווארען. דאס איז געווען א כוטער ביישפיל זיי צו איבערצייגען וואס פאר א גרויסען ווערט סאציאלע געזעצגעבונג האט פאר זיי און ווי שטארק זיי דארפען זיין אין דעם פאראינטערעסירט.

און זיי האבען דערצו אויך געוואונען די ערפארונג, אז עס איז געווען געדעכט די פאדערונג וואס סאציאליסטען האבען שטענדיג ארויסגעשטעלט, אז די רעגירונג דארף האלטען פאר איר פליכט צו קומען צו הילף די ארבייטסלאזע, ווייל עס איז ניט זייער שולד, וואס זיי געהען ארום אהן ארבייט, נאר עס איז די שולד פון דער געזעלשאפטליכער סיסטעם אין וועלכער זיי לעבען. די הילף פון דער רעגירונג האט ביז א געוויסער מאס לייכטער געמאכט דעם גורל פון א גאנץ גרויסער צאל ארבייטסלאזע. ווען ניט אט די הילף וואלטען מענשען איינפאך געשטארבען אין די גאסען פון הונגער.

פון די אלטע מוסר-רייד צו די באלעבאטים, אז זיי זאלען פארגרעסערען זייער פראדוקציע, כדי ארבייטסלאזע זאלען קריגען ביי זיי ארבייט, איז גאר נישט ארויסגעקומען. אמת, א טייל פון זיי פראדוצירען איצט מער ווי מיט א יאר אדער צוויי צוריק. אבער די ארבייטסלאזע האבען דערפון גארנישט געוואונען. פאר דער צייט פון די עטליכע קריזיס יארען זיינען געשאפען געווארען נייע ארבייטס-שפארענדע מאשינען און מען קען דעריבער היינט פראדוצירען מער מיט ווייניגער ארבייטער. די באלעבאטים האבען טאקע פראספעריטי, זיי מאכען גרויסע פראפיטען, אבער די ארמיי פון די ארבייטסלאזע האט זיך ווייניג פארקלענערט. זי ווערט נאך אלץ געשאצט ארום צען מיליאן.

און עס איז פעסטער געווארען די איבערצייגונג, אז דער ווירקזאמסטער מיטעל נעגען ארבייטסלאזיגקייט איז די פארקירצונג פון ארבייטס-צייט אין די פארשידענע צווייגען פון דער אינדוסטריע. די באוועגונג פאר דעם 6-שטונדיגען ארבייטס-טאג און 30 שטונדיגער ארבייטס-וואך איז געווארען גרעסער און עס ווערט שטארקער דער גלויבען, אז די צייט איז נאהענט, ווען א געזעצליכע 30-שטונדיגע ארבייטס-וואך וועט איינגעפיהרט ווערען.

⁂

און מיר באגעגענען דעם נייעם יאר מיט א נייע האפנונג, אז ענדליך וועט זיך עס איינגעבען צו שאפען אן ארבייטער פארטיי, דורך וועלכער דער ארגאניזירטער פאליטישער ווילען פון די אמעריקאנער ארבייטער וועט קומען צום אויסדרוק. א גוטער אנפאנג איז געמאכט געווארען אין דער צייט פון די לעצטע וואהלען. עס איז אמת, אז די יעניגע וואס מיר זיינען געוואוינט צו רופען מיט דעם נאמען „אמעריקאנער ארבייטער", האבען נאך ניט ארויסגעוויזען קיין איבעריגס גרויסע ווארימקייט צו דער ארבייטער פארטיי און די קאנווענשאן פון דער אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר, וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין טאמפא, פלארידא, האט ניט געענדערט די אלטע געגנערשאפט פון דער פעדערישאן צו אן ארבייטער פארטיי, אבער דער אנפאנג, וואס איז געמאכט געווארען, איז דאך ביז א געוויסער מאס געווען א גאנץ ערפאלגרייכער און צווישען די נייע האפנונגען, וואס ווערען אויסגעדריקט צום נייעם יאר, איז געוויס אויך בארעכטיגט די האפנונג אויף דעם אויפבוי פון אן ארבייטער פארטיי.

⁂

די אינטערנעשאנעל קען אין דעם פארגאנגענעם יאר געפינען א טרייסט, אז ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס ער איז געווען אזוי אונפריינטליך צו די טריידס, אין וועלכע אירע מיטגלידער זיינען באשעפטיגט, איז דאך זייער ארגאניזאציע ניט נאר געבליבען אין איר פולער שטארקייט און גאנצקייט, נאר זי איז נאך געוואקסען און גרעסער געווארען. די אינטערנעשאנעל האט אויך אין דעם פארגאנגענעם יאר געוואונען מערערע טויזענט נייע מיטגלידער און די צאל פון איר מיטגלידערשאפט דערגרייכט איצט נאהענט צו 225 טויזענד.

עס האט געהערשט די מורא, אז די אינטערנעשאנעל, וואס איז אזוי גרויס אויסגעוואקסען, ווען עס איז איינגעפירט געווארען די נ. ר. א. און זי האט באקומען א בעסערע מעגליכקייט צו ארגאניזירען די אונארגאניזירטע, וועט ניט קענען אנהאלטען אויף לאנג די גרויסע צאל נייע מיטגלידער, וואס זי האט מיט אמאל געקראגען. און די מורא איז געווארען נאך גרעסער, ווען די נ. ר. א. איז אפגעשאפט געווארען. עס האט זיך אבער ארויסגעוויזען, אז אויב די נ. ר. א. האט ביז א גרויסער מאס לייכטער געמאכט פאר דער אינטערנעשאנעל צו ארגאניזירען די אונארגאניזירטע און צו פארגרעסערען איר מיטגלידערשאפט, איז אבער די אינטערנעשאנעל ניט אפגעהאנגען פון דער נ. ר. א. אויפצוהאלטען די גרויס פון איר ארגאניזאציע און די צוזאמענגעבונדענקייט צו איר פון דער גרויסער צאל נייע מיטגלידער, וואס זי האט געוואונען.

אין די „האניג חדשים" פון דער נ. ר. א., ווי מען קען עס אנרופען, האט די אינטערנעשאנעל דערגרייכט א מיטגלידערשאפט פון איבער 198 טויזענד. דאס איז געווען די צאל וואס די ביכער פון דער אינטערנעשאנעל האבען געוויזען דעם 1-טען פעברואר, 1934. אין מאי, 1935, איז די נ. ר. א. ערקלערט געווארען פון העכסטען געריכט פאר אונקאנסטיטוציאנעל און איז אפגעשאפט געווארען, אבער די מיטגלידער צאל פון דער אינטערנעשאנעל איז ניט בלויז ניט געפאלען פאר'ן יאר 1935, נאר זי איז גאנץ באדייטענד געוואקסען. און דער וואוקס פון דער מיטגלידער צאל האט זיך ניט אפגעשטעלט אויך אין 1936 און מיר זיינען זיכער, אז צו איר קאנווענשאן אין מאנטרעאל וועט די אינטערנעשאנעל קומען מיט נאך א גרעסערער מיטגלידער צאל ווי היינט, ווייל דער ארגאניזאציאנס קאמפיין צו ארגאניזירען די אונארגאניזירטע ווערט אנגעפירט אהן אן אונטערברעכען און ער וועט אין די נעקסטע חדשים נאך פארשטארקט ווערען.

⁂

פאר דער אינטערנעשאנעל איז דער פארגאנגענער יאר געווען פול מיט טעטיגקייט. אויסער די פילזייטיגע און פארשידענארטיגע אינערליכע טעטיגקייט פון דער ארגאניזאציע, האט די אינטערנעשאנעל גענומען א באזונדערס אקטיווען אנטייל אין דעם לעצטען פרעזידענט וואהל-קאמפיין און אין דער ארגאניזירונג פון אן ארבייטער פארטיי, ווי אויך אין דער שאפונג פון דער קאמיטע פון אינדוסטריעלער ארגאניזאציע (סי. אי. א.). ביידע זיינען געווען פול מיט שטורעמדיגע מאמענטען און דער נאמען פון דער אינטערנעשאנעל מיט איר פרעזידענט האט זיך געהערט איבער גאנץ אמעריקע.

צוליב איר באטייליגונג אין דער סי. אי. א. איז די אינטערנעשאנעל געקומען אין א קאנפליקט מיט דער אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר. אבער די אונטערנעמונג פון דער סי. אי. א. איז אזא גרויסע, אזא וויכטיגע, און אזא פיל פארשפרעכענדע פאר די ארבייטער אין אמעריקע, אז די פירערשאפט פון דער אינטערנעשאנעל האט געהאלטען פאר איר פליכט אין איר אנטייל צו נעמען און העלפען איר ערפאלג.

פון די סך מיליאנען ארבייטער אין אמעריקע זיינען בלויז א קליינע צאל ארגאניזירט אין דער אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר. אין גאנצען ארום צעהן פראצענט. די מייסטע פון די וויכטיגסטע אינדוסטריעס פון לאנד, באזונדערס פון מאסען פראדוקציע, זיינען כמעט אין גאנצען ניט ארגאניזירט. און זיי זיינען ניט ארגאניזירט, ווייל די פארם פון ארגאניזאציע — קראפט-יוניאניזם — פאר וועלכער די אמעריקען פעדערישאן אוו לייבאר האלט זיך, איז ניט צוגעפאסט צו די מאסען-פראדוקציע אינדוסטריעס. זיי קענען ארגאניזירט ווערען בלויז דורך אינדוסטריעלע יוניאנס און די ס. אי. א. האט זיך אט די אויפגאבע געשטעלט — ארגאניזירען די אונארגאניזירטע ארבייטער אין די אינדוסטריעס פון מאסען-פראדוקציע. און עס איז ניט בלויז א פראגע פון ערפילען א פליכט צו די אונארגאניזירטע ארבייטער און צו העלפען זיי פארבעסערען זייער לאגע. עס איז אין דער זעלבינער צייט אויך א פליכט צו זיך, צו דער איינענער יוניאן און צו אירע מיטגלידער, וועמעס לאגע עס קען פארבעסערט ווערען, ווען די אונארגאניזירטע ארבייטער וועלען ווערען ארגאניזירט. די פאראייניגטע מעסיגע קליינע צאל ארגאניזירטע, וועלכע האבען אויסגעקעמפט דורך זייערע יוניאנס א העכערע ארבייטס-לוין און בעסערע ארבייטס-באדינגונגען, קענען צו ווייט ניט געהן מיט זייער קאמף פאר נייע פארבעסערונגען ווי לאנג די גרויסע מאיאריטעט פון די ארבייטער אין אמעריקע זיינען ניט ארגאניזירט און זיינען א סך צוריקגעשטאנען אין זייערע פארדינסטען און ארבייטס-באדינגונגען. און די ארבייטער קענען ניט ווערען די מאכט אין לאנד, וואס זיי דארפען ווערען, ווי לאנג בלויז א קליינער טייל פון זיי וועט זיין ארגאניזירט.

און עס איז א פרייד צו הערען אז די ארבייט פון דער סי. אי. א. איז ערפאלגרייך. דער גרויסער ארגאניזאציאנס קאמפיין אין דער שטאל אינדוסטריע ווערט אנגעפירט ענערגיש און מיט זעהר גוטע רעזולטאטען. די שטאל אינדוסטריע ווערט ארגאניזירט, ניט קוקענדיג אויף אלע שווערינקייטען, וואס שטעהען אין וועג. עס ווערט אויך מיט ערפאלג ארגאניזירט די אויטאמאביל אינדוסטריע און אנדערע מאסען-פראדוקציע אינדוסטריעס. און צווישען די גוטע האפנונגען אויפ'ן נייעם יאר, וואס האבען גוטע שאנסען פארווירקליכט צו ווערען, איז אויך די האפנונג, אז עס וועט זיין א יאר פון גרויסער און ערפאלגרייכער ארגאניזאציאנס ארבייט פון דער סי. אי. א. און עס וועט זיין צום גרויסען קרעדיט פון דער אינטערנעשאנעל, וואס זי וועט האבען א חלק אין דער ארבייט און וואס זי האט געהאלפען אין איר ערפאלג.

א פארבאט וואס מוז שטרענג אפגעהיט ווערען

מיר ציהען די אויפמערקזאמקייט פון אלע בעאמטע און מיטגלידער פון דער יוניאן אויף דער ערקלערונג פון פרעזידענט דובינסקי, וואס ווערט געדרוקט אין אן אנדער פלאץ אין דעם נומער, וועגען אפהיטען די מאראל און די טראדיציעס פון אונזער טרייד יוניאן באוועגונג.

די גענעראל עקזעקוטיוו פון דער אינטערנעשאנעל האט אויף איר מיטינג דעם יאר אין קאליפארניע אנגענומען א באשלוס, אז קיין לאקאל, קיין דזשאינט באארד, קיין בעאמטער אדער מיטגליד פון דער יוניאן טאר זיך ניט ווענדען צו די באלעבאטים פון די שעפער צו קריגען פון זיי אדווערטייזמענטס (פאר זשורנאלען וואס ווערען ארויסגעגעבען פון לאקאלס אדער גרופען), אדער פארקויפען זיי טיקעטס צו אונטערנעמונגען, אדער זאמלען ביי זיי געלד אדער סחורה, דירעקט אדער אינדירעקט, פאר אירגענד וועלכען צוועק, סיידען ווען זיי האבען דערפאר א ספעציעלע ערלויבניש פון דער גענעראל עקזעקוטיווע אדער פון דער אינטערנעשאנעל.

אט דער באשלוס איז אנגענומען געווארען נאך א לענגערער איבערלייגונג און באטראכטונג. א פארשלאג וועגען אט דעם פארבאט איז שוין אריינגעבראכט געווארען אויף א מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע אין ניו יארק, אין אנפאנג זומער, 1935. די פראגע איז אויפגענומען געווארען א צווייטען מאל אויף דעם פערטעל יערליכען מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע, וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין דעצעמבער, 1935, אין קליוולאנד, און צום לעצט אויף דעם מיטינג אין קאליפארניע, וואו דער באשלוס איז אנגענומען געווארען איינשטימיג. די באגרינדונג פון דער באשלוס ווערט אין קלארע קורצע ווערטער אויסגעדריקט אין פרעזידענט דובינסקי'ס ערקלערונג, וואו ער זאגט:

„ווען א בעאמטער אדער פאראנטווארטליכער טוער פון דער יוניאן געהט בעטען טובות פון די באלעבאטים, אפילו ווען דאס איז פאר דעם ווירדיגסטען צוועק, מוז ער עס פיהלען אפילו ניט באוואוסטזיניג, ווען ער ערפט זיך שפעטער מיט זיי צו פארהאנדלען די אנגעלעגענהייטען פון דער יוניאן."

דער באשלוס איז איינער פון די וויכטיגסטע און ער מוז שטרענג אפגעהיט ווערען. ווען א געלד-זאמלונג וועט זיין דורכאויס נויטיג און מען וועט אויך דארפען זיך ווענדען צו די באלעבאטים פון די שעפער, אז זיי זאלען ביישטייערן, וועט עס די גענעראל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל באטראכטען און וועט פון פאל צו פאל קענען ארויסגעבען אן ערלויבניש עס צו טאן. אבער אהן אזא ערלויבניש טאר עס אונטער קיין אומשטענדען ניט געטאן ווערען. און עס איז אין די נאהענטסטע אינטערעסען פון די מיטגלידער פון דער יוניאן אויפצופאסען, אז דער פארבאט זאל שטרענג אפגעהיט ווערען.

⁂

צום 20-יעריגען יוביליי פון אונזער עדיוקיישאנעל דעפארטמענט.

מיט צוואנציג יאר צוריק איז געגרינדעט געווארען דער עדיוקיישאנעל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנעל. ער האט אנגעפאנגען זיין טעטיגקייט מיט א גאנץ באשיידענעם בודזשעט און עס זיינען געווען צייטען, ווען עס איז געווען שווער צו דעקען די גאנץ באשיידענע הוצאות, וואס ער האט געדארפט מאכען, אבער ער האט קיין מאל זיין טעטיגקייט ניט אויפגעגעבען און האט ערפילט זיין אויפגאבע, וואס איז אויף אים ארויפגעלייגט געווארען — צו בילדען און אויפקלערען די מיטגלידער פון דער יוניאן און צו געבען א מעגליכקייט אלע די, וואס אינטערעסירען זיך מיט דער ארבייטער באוועגונג צו שטודירען די טעטיגקייט און דאס לעבען פון אונזער יוניאן. דער עדיוקיישאנעל דעפארטמענט האט געטאן פיל מער. ער האט געדינט אלס א פארבינדענדער רינג צווישען דער אינטערנעשאנעל און אנדערע יוניאנס און ארבייטער ארגאניזאציעס, סיי דא אין לאנד, סיי אין אנדערע לענדער.

און מיט דעם וואוקס פון דער יוניאן איז אויך געוואקסען דער עדיוקיישאנעל דעפארטמענט און האט פארגרעסערט און פארברייטערט זיין טעטיגקייט. דער איצטיגער עדיוקיישאנעל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנעל איז פון א גאנץ גרויסען פארנעם מיט א פילפארצווייגטער טעטיגקייט ניט בלויז אין ניו יארק נאר איבער'ן גאנצען לאנד, וואו זי האט נאר מיטגלידער און מיט א בודזשעט, וואס דערגרייכט א גאנץ הויכע ציפער.

דער בודזשעט פון דער אינטערנעשאנעל אויף אויפקלערונגס און בילדונגס ארבייט, ווען מען זאל אין דעם אריינגעמען די צייטשריפטען, וואס זי גיט ארויס אין פארשידענע שפראכען, וועט אפשר זיין גרעסער פון דעם בילדונגס בודזשעט פון וועלכער עס איז קליינע מלוכה אין אייראפע.

עס איז אמת, אז די צייטשריפטען, וואס די אינטערנעשאנעל גיט ארויס באלאנגען ניט דירעקט צום עדיוקיישאנעל דעפארטמענט, אבער דער צוועק זייערער איז דערזעלבינער און דאס געלט פאר זיי קומט פון דעמזעלביקען קוואל.

די הויפט ארבייט פון דעם עדיוקיישאנעל דעפארטמענט ווערט נאטירליך אנגעפירט אויף ענגליש, אבער עס ווערט אויך ניט געשפארט פאר דער בילדונגס-טעטיגקייט אין אנדערע שפראכען און אונזערע אידישע לאקאלס באנוצען זיך מיט דער מעגליכקייט, וואס ווערט זיי געגעבען. די לאקאלס פון דער קלאוקמאכער יוניאן האבען ארגאניזירט עדיוקיישאנעל קאמיטעס, וועלכע טוען גאנץ גוטע ארבייט.

עס קען זיין, אז די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל, וואס די אידישע שפראך איז פאר זיי די נאהענטסטע און די בעסט-פארשטענדליכע, וואלטען געקענט מער אויסנוצען דעם עדיוקיישאנעל דעפארטמענט, באזונדערס אין ניו יארק, ווי זיי טוען עס איצט, אבער דאס איז א פראגע אויף וועלכער מיר וועלען זיך אפשר אפשטעלען ביי אן אנדער געלעגענהייט. דא ווילען מיר זיך באשרענקען בלויז מיט א באגריסונג צו דעם עדיוקיישאנעל דעפארטמענט צו זיין צוואנציג יעריגען עקזיסטענץ און אים ווינשען ווייטערדיגען ערפאלג אין זיין העכסט ניצליכער און וויכטיגער ארבייט.

⁂

קירצערע ארבייטס-שטונדען און גרעסערע פארדינסטען

באלד פאנגט אן ארבייטען אין וואשינגטאן די געזעצגעבענדע מאשין — דער קאנגרעס. פרעזידענט רוזוועלט און די געוועהלטע קאנגרעסלייט האבען אין דער צייט פון וואהל-קאמף א סך צוגעזאגט די ארבייטער, ווען זיי וועלען שטימען פאר זיי. די ארבייטער האבען גענומען זייער ווארט און האבען זיי געגעבען זייערע שטימען. איצט דארפען קומען די ארבייטער צום פרעזידענט און צו די קאנגרעסלייט און פאדערען, אז זיי זאלען זיי געבען, וואס זיי האבען זיי פארשפראכען.

דאס וויכטיגסטע פארשפרעכען וואס פרעזידענט רוזוועלט האט געגעבען די ארבייטער אין איינער פון זיינע וואהל-קאמף רעדעס איז געווען קירצערע ארבייטס-שטונדען און העכערע פארדינסטען. ער האט דערביי ערקלערט, אז דאס איז דער איינציגער מיטעל צו פארטרייבען דעם קריזיס פון לאנד און מאכען א סוף צו דער גרויסער ארבייטסלאזיגקייט. קירצערע ארבייטס-שטונדען וועלען געבען די מעגלאכקייט פאר די ארבייטסלאזע צו קריגען ארבייט און ווען עס וועלען געהעכערט ווערען די פארדינסטען פון די ארבייטער וועט געהעכערט ווערען. זייער קויף-קראפט און זיי וועלען קענען מער קויפען, און דאס וועט ווידער שאפען ארבייט פאר די ארבייטסלאזע. די ארבייטער האבען פולשטענדיג איינגעשטימט מיט רוזוועלט'ן, אז דאס איז דער בעסטער מיטעל צו פארטרייבען דעם קריזיס און איצט דארף דער קאנגרעס עס מאכען פאר זיין ערשטער אויפגאבע פרעזידענט רוזוועלט'ס פארשפרעכען דורכצופירען.

עס איז שוין צוויי מאל אריינגעבראכט געווארען אין קאנגרעס א רעזאלוציע וועגען דער איינפירונג פון א געזעצליכער דרייסיג שטונדיגער ארבייטס-וואך. עס איז די באקאנטע רעזאלוציע פון סענאטאר בלעק. נאר ביידע מאל איז די רעזאלוציע געשטארבען מיט א שטילען טויט. מען האט איר ניט אויפגענומען. דאס ערשטע מאל האט זי וויינינסטענס געהאט דעם מזל, אז דער סענאט זאל איר אננעמען, אבער זי איז דערשטיקט געווארען אין רעפרעזענטאנטען הויז. זי איז דארטען ניט אויפגענומען געווארען. דאס צווייטע מאל האט זי געהאט נאך ווייניגער מזל. מען האט איר אויך דערשטיקט אין סענאט. מען האט געזאגט, אז רוזוועלט איז ניט געווען פאראינטערעסירט אין דער רעזאלוציע, ווייל ער האט געגלויבט, אז די אויפלעבונג וואס האט זיך אנגעפאנגען וועט ווייזען אין די פארשידענע צווייגען פון דער אינדוסטריע וועט ענדליך מאכען א סוף צו דער ארבייטסלאזיגקייט און די געזעצגעבונג דארף דעריבער ניט געהן אזוי ווייט ווי די איינפירונג פון דער דרייסיג שטונדיגער ארבייטס-וואך. איצט אבער זעהען שוין אלע, אז ניט קוקענדיג אויף דעם וואס א סך פון די אינדוסטריען זיינען שוין כמעט אין פולען שוואונג און דאך איז די ארמיי פון די ארבייטסלאזע נאך אלץ ריזיג גרויס. עס איז אן איינפאכע זאך: די ארבייטער פראדוצירען היינט מער מיט דער הילף פון די נייע מאשינען און נייע מעטאדען פון ארבייט. עס איז דעריבער איצט קלאר פאר אלעמען, אז די ארבייטס-צייט מוז פארקירצט ווערען און אז דאס מוז געטאן ווערען דורכ'ן געזעץ און איבער'ן גאנצען לאנד. עס מיינט, אז דער קאנגרעס מוז אזא געזעץ דורכפירען. די ארבייטער טארען פון דער פאדערונג ניט אפלאזען.

א בוימעלע און א טעלעגראפען-סלופ
(א מעשה אזא)
פון הערש ראזענפעלד

א בוימעלע א יונגס
האט אנפאנג פרילינג
זיך אויסגעכאפט
פון ווינטער-שלאף
און נישט דערקענט
זיין חיים.
אנשטאט די יונגינקע חברים'לאך —
א פלאץ א לעדיגען דעריזען;
פון ווייטען — מויערען,
וואס שפיצען זיך אין הימעל,
און נעבען זיך — א דראנג
איינגאנצען חויל!
נישטא אויף אים א ברעקעל קארע,
שוין אפגעריסען פון צווייגען און פון בלעטלאך...
„וואו בין איך אין דער וועלט?!"
האט בוימעלע צעפלאטערט זיך אין ציטער,
„דער דראנג איז ביין אזוי און שטייף...
און דא איז קיינער דאך נישטא
צו הערען מיין געשריי...
דער לאנגער דראנג
וועט אלע זאפטען
פון דער ערד פארצערען,
און לאזען מיך דא חלש'ען פון דארשט..."
„הער אויף צו שרעקען זיך..."
דערהערט זיך די באסאוועטע שטים
פון טעלעגראפען-סלופ.
„איך בין דען איצט
אין הילדען וואלד?
מיר זיינען אין א שטאט אצינדערט!
דא רייסט מען ניט ביי יענעם!
דא כאפט מען ניט, ווי דארט
אין ווילדערניש אין וויסטער!
דא האבען מיר געזעץ...
און וועכטער, וואס באוואכען,
און ריכטער, וואס באשטראפען!
קענסט לעבען דא
און רוהיג זיך צעוואקסען,
אויב נאר דו האסט דא ווארצלען
צו זויגען פון דער ערד...
דו ווייסט, ווי וואלד
איך בין געווען אמאל?
געריסען און געכאפט!
פון אונטער יענעמ'ס שטאם
ארויסגעזויגען אלע זאפטען!...
דא זויג איך ניט
אין יענעמ'ס ד' אמות"...
„ווי שעהן סע רעדט!"...
ציהט אויס א לאנגער דראט
פון שפיץ פון טעלעגראפען-סלופ.
„געווארען א פרומאק!...
אוודאי קען ער גוט און פרום זיין איצטער!
ער האט דען ווארצלען, האט ער?
ער איז דאך ניט קיין בוים שוין מעהר!
א דארער דראנג איז ער אצינד —
א טעלעגראפען-סלופ...
און אנשפאר בלויז
פאר מיר און מיינע ברידער,
די טעלעגראפען-דראטען...

מרס. רוזוועלט, די פרוי פון פרעזידענט רוזוועלט, וועלכע מען האלט פאר א גאנץ קלוגע, אינטעליגענטע און דענקענדע פרוי, האט פאראיארען צום נייעם יאר זיך א נדר געטאן, אז זי וועט אפגעבען מער צייט אויף טראכטען.

איך ווייס ניט אויב מרס. רוזוועלט האט איר נדר געהאלטען. געוואוינליך איז עס אנגענומען פאר א כלל, אז ניי יאר נדרים ווערען ניט געהאלטען. דאס מוז שטאמען פון דעם אלטען אידישען מנהג צו ערקלערען צום נייעם יאר — יום כפור ביינאכט — אז אלע נדרים, וואס מען האט זיך נעגעבען, ווערען בטל ומבוטל... אבער איך דארף זאגען, אז דער נדר, וואס מרס. רוזוועלט האט אויף זיך גענומען, איז זעהר א גוטער און איך וואלט זעהר שטארק רעקאמענדירט צו אלעמען, באזונדערס צו די ארבייטער, אז זיי זאלען אויף זיך נעמען אזא נדר און אים טאקע שטרענג אפהיטען. און איך וויל אויך זאגען, אז די ארבייטער האבען א סך מער וועגען וואס צו טראכטען, ווי מרס. רוזוועלט.

ווען די אמעריקאנער ארבייטער וואלטען אפגעגעבען מער צייט אויף טראכטען, וואלטען זיי זיך אפשר דערטראכט, אז זיי קענען זיין א גוואלדיגע מאכט אין לאנד. פיל מער, אז זיי קענען זיין די דאמינירענדע מאכט, ווען זיי זאלען עס נאר וועלען. און פאר וואס זאלען זיי עס ניט וועלען? זאלען זיי נאר ווי נויטיג איז א טראכט טאן און זיי וועלען עס זיכער וועלען.

נאר לאמיך עס ניט מאכען צו שנעל. עס וועט זיין גענוג, ווען די ארבייטער אין אמעריקע וועלען אין דעם נייעם יאר זיך דערטראכטען, אז זיי דארפען אלע זיין ארגאניזירט. דערווייל זיינען בלויז א קליינער טייל פון זיי ארגאניזירט, קוים 15 פראצענט. עס זיינען פאראן אין אמעריקע ארום 39 מיליאן, וואס פארקויפען זייער ארבייט, און פון זיי זיינען ארגאניזירט ארום 4 און א האלב מיליאן אין יוניאנס. עס הייסט, אז ארום 35 מיליאן דארפען זיך נאך דערטראכטען, אז זיי דארפען זיין ארגאניזירט אין יוניאנס צו פארבעסערען זייער לעבען און זיכערער מאכען זייער עקזיסטענץ. און די עטליכע מיליאן, וואס האבען שוין זיך דערטראכט דערצו, דארפען טראכטען ווייטער, אז ארגאניזירט זיין אין יוניאנס איז נאך ניט אלץ, ווייל אויסער זיין ארגאניזירט עקאנאמיש מוז מען אויך זיין ארגאניזירט פאליטיש.

די ארבייטער האבען דאכט זיך אין די לעצטע פאר יאר געהאט זעהר א גוטע געלעגענהייט צו זעהן ווי וויכטיג עס איז סאציאלע געזעצגעבונג און וואס די ארבייטער וואלטען געקענט אויפטאן פאר זיך, ווען זיי וואלטען געהאט די פאליטישע מאכט אין זייערע הענד.

איך גלויב דעריבער, אז עס וואלט זיין זעהר גוט, ווען די ארבייטער וואלטען זיך אויס.'ן נייעם יאר געטאן א נדר, אז זיי זאלען אפגעבען מער צייט אויף טראכטען און זיי זאלען אויך דעם נדר אפהיטען.

* * *

צום נייעם יאר איז אויך א מנהג, אז מען ווינשט איינער דעם צווייטען גליק. דער קירצסטער וואונש איז א גליקליך יאר. אנדערע באנוגענען זיך ניט מיט אזא קורצען וואונש און זיי מאכען אים לענגער מיט פארשיידענע גוטע וואונשען, וואס זיי קענען אויסטראכטען. עס וואלט אבער זיין פולשטענדיג גענוג, ווען עס זאל מקוים ווערען דער קורצער וואונש פון א גליקליך יאר. דער גרויסער חסרון פון אלע גוטע וואונשען איז, וואס מען קען ניט געבען קיין גאראנטיע, אז זיי וועלען מקוים ווערען. און עס איז פארלויפיג נאך ניטא קיין באווייזען, אז איטיצער איז דורך א גוטען וואונש געהאלפען געווארען.

ווען גוטע וואונשען וואלטען מקוים געווארען, וואלט דאס לעבען געהאט א גאנץ אנדער פנים, ווייל מענשען זיינען אויף גוטע וואונשען ניט קארג.

נאר אפשר זיינען די מענשען דעריבער ניט קארג אויף גוטע וואונשען, ווייל זיי ווייסען, אז זיי האבען קיין ווערט ניט. א באלעבאס וואלט זיכער זיך גאנץ שטארק איבערלעגט צו ווינשען זיינע ארבייטער א גליקליך יאר, ווען ער וואלט געוואוסט, אז זיין וואונש קען מקוים ווערען. א גליקליך יאר פאר ארבייטער מיינט, אז זיי זאלען פטור ווערען פון זייערע באלעבאטים. און אויב איינער זאל מיינען, אז דאס איז א צו גרויסער שפרונג מיט אמאל, מוז ער דאך אבער צוגעבען, אז אן ארבייטער קען זיך ניט פילען גליקליך, ווען ער פארדינט א הונגערלוין און איז אפילו אויך מיט דעם ניט זיכער פאר דעם מארגענדיגען טאג. ווען מ'זאל דעריבער זיין אפילו אזוי בשיידן אנצונעמען אז א גליקליך יאר פאר אן ארבייטער מיינט א גוטער נע־

פון צייט צו צייט

פון צביון

זיכערער ארבייטס־לוין, גוטע ארבייטס־באדינגונגען, קורצע ארבייטס־שטונדען און אנשטענדיגע באהאנדלונג, וואלט א באלעבאס אפילו אין דעם פאל זיין שטארק פארזיכטיג עס צו ווינשען זיינע ארבייטער, ווען ער זאל וויסען, אז זיין וואונש קען פארווירקליכט ווערען.

נאר ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס מענשען ווייסען, אז גוטע וואונשען קאסטען נארנישט און ממילא זיינען זיי נארנישט ווערט, האבען זיי דאך ליב, אז מען זאל זיי געבען א גוטען וואונש. מענשען זיינען משוקאווע באשעפענישען. מען קען זיי גאנץ אפט אונטערקויפען מיט א גוטען ווארט. און די באלעבאטים פון דער וועלט נוצען טאקע אויס אט די מענשליכע שוואכקייט. זיי גיבען גוטע ווערטער אנשטאט גוטע טאטען, און גוטע וואונשען אנשטאט גוטע זאכען.

* * *

אמעריקא באגעגענט דאס נייע יאר מיט א גאלדרעגען. ביליאנען דאלארס זיינען אויסגעצאלט געווארען אין דיווידענדס פון פארשיידענע אונטערנעמונגען; איבער א ביליאן דאלאר האבען פארשיידענע אונטערנעמער אויסגעטיילט צו זייערע ארבייטער און אנגעשטעלטע אין באנוסעס; אין מאנכע אינדוסטריען פראדוצירט מען שוין מער ווי אין דעם גרויסען פראספעריטי יאר פון 1929; אקציעס און פארשיידענע אנדערע ווערט־פאפירען האלטען אין שטייגען אויף וואל־סטריט; דער פארקויף אין די דעפארטמענט סטארס האט זיך זעהר שטארק פארגרעסערט — הקיצור, עס איז פראספעריטי.

אבער אויב עס איז פראספעריטי, דארף מען דאך זיין פרעהליך און מער ניט זארגען. טא ווי קומט עס, וואס מ'איז אין וואשינגטאן נאך אלץ אזוי פארזארגט?

די צייטונגען דערצעהלען נעמליך, אז פרעזידענט רוזוועלט מיט זיינע ראטגעבער זיינען שטארק באזארגט אז מען וועט נאך אלץ דעם בודזשעט ניט קענען באלאנסירען און עס וועט זיין א דאפעלטע צרה, אי מען וועט מוזען זעהר שטארק שניידען די אויסגאבען פאר רעליף און א דעפיציט וועט נאך אלץ בלייבען.

דער טראבעל איז, וואס מען איז אין וואשינגטאן געווען א ביסעל צו אפטימיסטיש וועגען דער ארמעע פון די ארבייטסלאזע. דער חשבון איז געווען, אז ווען די אינדוסטריען אין אמעריקא וועלען צוריק געווינען זייער פריהערדיגען איספעט וועט שוין ממילא פארשווינדען די גרויסע ארבייטסלאזע ארמעע און אויב ניט אין גאנצען איז וועניגסטענס דער גרעסטער טייל פון איר. אויב עס וועלען בלייבען א דריי־פיר מיליאן ארבייטסלאזע, וועט עס זיין צו דערטראגען, ווייל א פאר מיליאן ארבייטסלאזע זיינען געווען אפילו אין דער גרויסער פראספעריטי פון 1929. עס הייסט, אז אויב עס וועלען בלייבען א דריי אדער פיר מיליאן ארבייטסלאזע וועט מען עס קענען אונטער די אומשטענדען באטראכטען אזוי גוט ווי נארמאל. און אויף דעם גרונד האט רוזוועלט עס אזוי שטארק אפעלירט צו די אינדוסטריע מאגנאטען, אז זיי זאלען איינשטעלען וואס מער ארבייטער אין זייערע אונטערנעמונגען און העלפען אויף אזא אופן אפשאפען די ארבייטסלאזיגקייט און ער האט געהאפט, אז זיי וועלען אים פאלגען, ווייל די אינדוסטריען קערען זיך אום אלץ מער צו זייער פריהערדיגען צושטאנד פון פראספעריטי. אבער זיי האבען ניט געפאלגט. און ניט ווייל זיי האבען געוואלט אפטאן רוזוועלט'ן, נאר פשוט ווייל זיי דארפען ניט אזוי פיל ארבייטער, ווי פריהער, ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס זיי פראדוצירען אין זייערע פאבריקען ניט בלויז אזוי פיל ווי פריהער, נאר אויך מער.

איינענטליך האט עס פאר דער רעגירונג אין וואשינגטאן ניט געדארפט זיין קיין גאנץ אונערווארטעטע איבערראשונג. די וואס אינטערעסירען זיך מיט דער פראגע האבען שוין לאנג צוריק פאראויסגעזאגט, אז עס איז מעגליך א פראספעריטי פאר די אונטערנעמער און א קריזיס פאר די ארבייטער. עס איז אנגעוויזען געווארען, אז אין דער צייט פון דער גרויסער דעפרעסיע, ווען א סך פון די אינדוסטריען זיינען געווען האלב־טויט איז איין אינדוסטריע געווען זעהר און באזונדערס לעבעדיג. דאס איז די אינדוסטריע פון ארבייטס־שפארענדע מאשינען און געציינג. עס זיינען פאר די לעצטע עטליכע יאר געשאפען געווארען א סך נייע מאשינען, וואס שפארען ארבייט, און מען קען מיט זיי פראדוצירען א סך מער. די אונטערנעמער קענען דעריבער אויסקומען מיט וועניגער ארבייטער, ווי פריהער, ניט בלויז אנהאלטענדיג די גרויס פון זייער פריהערדיגער פראדוקציע, נאר אויך מאכענדיג איר גרעסער. דערצו זיינען פאר די זיבען יארען קריזיס יארען א סך נייע ארבייטער צוגעקומען. די אמעריקאנער באפעלקערונג ווערט יעדען יאר גרעסער און א גרויסער טייל פון דעם צוואוקס פון דער באפעלקערונג באשטעהט פון ארבייטער. גאנץ קאנסערוואטיווע גערעכענט זיינען פאר די לעצטע זיבען יאר צוגעקומען נייע דריי מיליאן ארבייטער. עס פארשטעהט זיך, אז ווען די באפעלקערונג ווערט גרעסער ווערט דער פארברויך פון פראדוקטען און פאבריצירטע סחורות גרעסער און מען דארף האבען מער ארבייטער. אבער דאס איז רעכט, ערשטענס, ווען די גרויסע מאסען האבען מיט וואס צו קויפען, און צווייטענס איז עס ווידער אמאל די מעשה מיט די נייע מאשינען, וואס שפארען ארבייט און מען דארף וועניגער ארבייטער הענד.

און איצט קומט נאך א באאונרוהיגענדע פראגע: וועט ניט נאך יום טוב די ארבייטסלאזע ארמעע ווערען גרעסער?

אין נאוועמבער האבען מערערע ארבייטסלאזע נעקראגען ארבייט, אבער מען האט מורא, אז עס איז בלויז צייטווייליג, צוליב דער גרעסערער פראדוקציע און גרעסערען פארקויף פאר קריסטמאס און ניי־יאר. אין די קאלטע ווינטער־חדשים ווערט ארבייטסלאזיגקייט אין אלגעמיין גרעסער, ווייל אין געוויסע אינדוסטריען, ווי די בוי־אינדוסטריע, למשל, קען די ארבייט ניט אנגעפירט ווערען.

דער ניי־געוועהלטער קאנגרעס און די אדמיניסטראציע וועט דעריבער ווייט ניט האבען קיין זארגלאזען ווינטער.

* * *

נאר אין דער צייט וואס איז נאך פאראן אזא גרויסע ארבייטסלאזע ארמעע — זי ווערט געשאצט אויף 9 מיליאן — באקלאגען זיך די פארשיידענע אינדוסטריעלע אונטערנעמער, אז עס עקזיסטירט א מאנגעל אין געלערענטע ארבייטער, אין גוטע מעכאניקער. די באהויפטונג ווערט דעריבער געמאכט, אז שולדיג אין דעם איז די רעגירונג מיט אירע עפענטליכע ארבייטען („פי־דאבליו־איי"), ביי וועלכע זי באשעפטיגט א סך נעלערנטע באלמעלאכעס און מעכאניקער פון פארשיידענע פאכען און עס פעלען דעריבער אויס אזעלכע ארבייטער פאר די פריוואטע אונטערנעמער.

נאר ווען דאס וואלט טאקע געווען אמת, וואלטען די יוניאנס עס נעדארפט וויסען. די מאשיניסטען־יוניאן וואלט געוואוסט די ערשטע עס צו וויסען. אבער די מאשיניסטען יוניאן זאגט, אז א סך פון אירע מיטגלידער געהען־נאך איצט ארום אהן ארבייט.

לויט סטארק פון דער „ניו יארק טיימס" האט זיך פאראינטערעסירט מיט דער פראגע און האט געמאכט אן אונטערזוכונג און ער האט אויסגעפונען, אז אויב מען קען ריידען וועגען א מאנגעל אין גוטע מעכאניקער איז דאס בלויז פאר די נייע ארבייטס־שפארענדע מאשינען, וואס ווערען איינגעפירט. זיי זיינען א סך קאמפליצירטער ווי די אלטע מאשינען און ניט יעדער גוטער מעכאניקער, וואס האט געארבייט ביי די אלטע מאשינען, קען אויך גלייך זיין א גוטער מעכאניקער ביי די נייע מאשינען. אין אלגעמיין אבער זיינען נאך פאראן גענוג געלערענטע ארבייטער, וואס זוכען ארבייט און קענען ניט קריגען. די מעשה מיט די אינדוסטריעלע אונטערנעמער איז, וואס זיי האבען אין די יארען פון דעם איצטיגען קריזיס זיך איינגעוואוינט אויסצוקלייבען די בעסטע ארבייטער פאר די קלענסטע פרייזען. די צאל פון געלערענטע ארבייטער, וואס האבען געזוכט ארבייט, איז געווען אזוי גרויס, אז די אונטערנעמער האבען געקענט אויסקלייבען די בעסטע, וואס זיי האבען געוואלט. איצט אבער קענען זיי עס שוין ניט. זיי האבען זיך, למשל, איינגעוואוינט אנצושטעלען בלויז יונגע ארבייטער. 40־יעריגע זיינען שוין פאר זיי געווען צו אלט. אבער יונגע גוט־געלערענטע ארבייטער זיינען איצט פאראן וועניגער, ווייל אין די קריזיס־יארען איז די יוגענד ארומגעגאנגען ליידיג און האט ממילא ניט געהאט קיין געלעגענהייט זיך אויסצולערנען א מלאכה און קריגען די נויטיגע ערפאהרונג. עלטערע געלערענטע ארבייטער זיינען פאראן גענוג, אבער די באלעבאטים ווילען זיי ניט. עס איז אויך א פראגע פון ארבייטס־באדינגונגען. מערערע פון די גוטע באלמעלאכעס און מעכאניקער, וואס האבען

בען אין קריזיס פארלארען זייער ארבייט אין די פאבריקען, האבען זיך פאר דער צייט איינגעארדענט ביי וועלכע עס איז אנדערע באשעפטיגונגען און זיי ווילען זיך ניט צוריקקערען צו זייערע פריהערדיגע באלעבאטים, סיידען זיי זאלען זיי גאראנטירען שטענדיגע באשעפטיגונג, אז ניט ווילען זיי ניט אוועקווארפען זייערע איצטיגע באשעפטיגונגען פון וועלכע זיי מאכען א לעבען. דאס אבער ווילען די אינדוסטריעלע אונטערנעמער זיי ניט פארשפרעכען.

און וואס איז שייך צו די עפענטליכע ארבייטען פון דער רעגירונג שטעלט עס זיך ארויס, אז די צאל פון געלערענטע ארבייטער, וואס זיינען ביי זיי באשעפטיגט, איז פארהעלטניסמעסיג א קליינע און באזונדערס איז קליין די צאל פון יונגע. די מייסטע, וואס זיינען באשעפטיגט ביי די עפענטליכע רעגירונגס־ארבייטען, זיינען איבער 40 יאר אלט.

* * *

די באלעבאטים זיינען אזוי שטארק אין כעס אויף די „דאבליו־פי־איי", אז זיי זיינען גרייט אויסצוטראכטען אויף איר די ערגסטע בלבולים. פריהער ווי אלץ זיינען זיי אין כעס אויף איר, וואס זי גיט מענשען ארבייט און די באלעבאטים קריגען דערפון ניט קיין פראפיט. די באלעבאטים זיינען איינגעוואוינט, אז פון ארבייטער דארפען זיי האבען פראפיט, און דא זעהען זיי ווי די רעגירונג באשעפטיגט א פאר מיליאן ארבייטער און זיי, די באלעבאטים, קריגען דערפון ניט קיין פראפיט. פארקערט, די באלעבאטים גלויבען, אז די רעגירונג נעמט עס פון זייערע קעשענעס צו באצאלען די קאסטען פאר די עפענטליכע ארבייטען. עס הייסט, אז די באלעבאטים מוזען צאלען העכערע שטייערען. און צולעצט פארדריסט זיי זעהר שטארק, וואס דורך די עפענטליכע ארבייטען פון דער רעגירונג, וואו עס ווערען באשעפטיגט אזוי פיל ארבייטער, קענען די באלעבאטים ניט אזוי לייכט אראפדריקען דעם ארבייטס־לוין.

* * *

מען האט גערעכענט, אז ארום 26 מיליאן מענשען וועלען זיך רעגיסטרירען פאר דער אלטערס פענסיע, וואס איז איינגעפירט געווארען דורכ'ן געזעץ פון סאציאלער פארזיכערונג, אבער עס האבען זיך רעגיסטרירט בלויז ארום 22 מיליאן. האט מען פאלש גערעכענט, אדער האבען אזוי פיל מענשען פארנאכלעסיגט זיך צו רעגיסטרירען? מיט דער צייט וועט מען עס מסתמא אויסגעפינען. אבער פאר דער רעגירונג וועט זיין גענוג ארבייט צו פירען דעם חשבון פון די 22 מיליאן, וואס האבען זיך רעגיסטרירט. זי וועט האבען מער ווי גענוג ארבייט. זי וועט דארפען פירען א חשבון פון יעדען איינעמס פארדינסטען, וואס האט זיך רעגיסטרירט, ווייל יעדער צאלט פאר דער פענסיע לויט זיינע פארדינסטען און די גרויס פון דער פענסיע, וואס יעדער וועט קריגען וועט זיין לויט דעם וויפיל ער האט נעצאלט. פאר יעדען רעגיסטרירטען וועט מען אויף אזא אופן מוזען האבען א באזונדער בלאט אין א בוך אדער א באזונדער קארטעל אין א קעסטעל, וואו עס וועט נעפירט ווערען זיין חשבון און דאס מיינט, אז יעדען חדש וועט מען דארפען עפעס אריינשרייבען אויף 22 מיליאן בלעטער אין א בוך אדער אויף 22 מיליאן קארטלאך. און שפעטער וועלען צוקומען נאך עטליכע מיליאן. פאר דעם צוועק וועט מען דארפען אויסהאלטען א גאנצע ארמעע קלוירקס און בוכהאלטערס און עס וועט קאסטען אן אוצר מיט געלד.

נאר ווי אנדערש קען מען עס טאן? מען מוז דאך פארשרייבען און פירען א חשבון. בעווויס מוז מען, אבער עס איז ניט נעזאגט, אז מען מוז פירען 22 מיליאן חשבונות. שטעלט אייך פאר, אז ווען עס זאל זיין א גלייכע פענסיע פאר אלעמען וואלט מען ניט נעדארפט פירען קיין באזונדערען חשבון פאר יעדען איינעם. אט ווען מען וואלט, למשל איינגעפירט, אז יעדער וואס איז רעגיסטרירט און צאלט א געוויסען פראצענט פון זיינע ווידזשעס פאר אלטערס פענסיע קריגט 40 דאלאר א מאנאט ווען ער ווערט 65 יאר אלט, וואלט מען ניט נעדארפט פירען קיין באזונדער חשבון פאר יעדען איינעם.

נאר וואו איז יושר? פאר וואס זאל איינער, וואס צאלט וועניגער קריגען אזוי פיל ווי דער וואס צאלט מער? אויב מען וויל קען מען זאגען, אז ווען מענשען לעבען אין אן ארגאניזירטער געזעלשאפט איז אין אלגעמיין שווער צו באנוצען דעם יושר, אז יעדער מוז קריגען פונקט אזוי פיל לויט ווי ער האט געצאלט. אט צאלען אויך ניט אלע גלייך איינקונפטס שטייער, אנדערע צאלען א סך, אנדערע צאלען וועניג און אנדערע צאלען גאר ניט און ניט אלע מאל קריגט דער, וואס האט געצאלט מער א גרעסערען חלק פון דער נעזעלשאפט, ווי דער, וואס האט געצאלט וועניגער. דער יושר פון קריגען מער פאר צאלען מער האלט אין אלגעמיין גאנץ זעלטען אויס, ווען עס קומט צום סאציאלען לעבען, און אין דעם פאל וואלט דער יושר אין אלגעמיין ניט אזוי שטארק געליטען, ווייל די גאנץ גרויסע מאיאריטעט פון די ארבייטער אין אמעריקא פארדינען אין דורכשניט כמעט גלייך. די צאל פון די גרעסערע פארדינער איז פארהעלטניסמעסיג א קליינע. עס הייסט אז בלויז א קליינע צאל וואלטען געקריוודעט געווארען, ווען א גלייכע פענסיע פאר אלע וואלט איינגעפירט געווארען און זיי וואלטען זיך געקענט טרייסטען דערמיט, וואס עס איז ניט די איינציגע קריוודע וואס א מינאריטעט ליידט אין א דעמאקראטישער געזעלשאפט, ווען געזעצען ווערען איינגעפירט פאר דעם בענעפיט פון דער גרויסער מאיאריטעט. די רעגירונג וואלט פון דער איינפירונג פון א גלייכער פענסיע פאר אלעמען געשפארט א גרויסע סומע געלד פון די הוצאות פון דער פארוואלטונג.

אַ פּאַבעל וועגען באַרימטקייט

פון נחום יוד

דו הילסט פון מיר, מיין קינד, א פאבעל הערען?
ווארט אויס — איך וועל זיך נאר אביסעלע באקלערען;
קרילאוו, דער גאון, רוהען זאל ער אין זיין רו,
זאגט אין א פאבעל ערגעץ־וואו:
צו הארבסט־צו ווערט דער וועטער רעגענדיגער, קעלטער, —
און מענשען פלוידערען אלץ מערער צו דער עלטער...
ס'איז זייער ריכטיג — איך
פיל איצטער דאס אויף זיך,
אזוי ווי דו וועסט הערען עס איז דאס זעלבע פילען...
נאר זאל שוין זיין גענוג זיך מיט דעם גראם צו שפילען, —
איך האב דערהיילט אויסגעטראכט א מעשה'לע א קליינס, —
איך הייס ניט צי א שיינס, —
נאר ס'וועט אמאל דיין שוהער געמיט דיר גרינגער מאכען:
דו זאלסט געדענקען אז צו יעדער צייט
פארשווייגט מען וואונדען פון אמת־גרויסע לייט,
און טומלען טומלט מען, דערהויפט, פון קליינע זאכען...
דו פרעגט מיך ניט פארוואס, —
נאר מיט א שמייכעל, און א שום פארדראס,
הער אויס מיין פאבעל וועגען האז.

א האז איז איין א שיינעם טאג פון זומער
ארויסגעקומען
א שפיל צו טאן זיך אויף די זון־באשטראלטע גראז.
דערהיילט האט ער זיך פארטראכט פון עפעס־וואס,
און אנגעשפארט זיך און א בוימעלע א יונגען.
דאס בוימעלע האט זיך צעהויגט — איז ער אויף גיך
דערשראקען אפגעשפרונגען, —
נאר מיט א רגע שפעטער, קומענדיג צו זיך,
האט ער שוין גאר אליין מיט פארגעניגען
דעם בוימעלע אהין־און־הער גענומען וויגען!
ער האט די גאנצע זאך געמאכט גאר פאר א שפיל,
און פאר זיך אנגעקוואלען אין דער שטיל...
געווייינליך, פון דעם האז וואלט קיינער גאר ניט קלערען,
נאר ווען עס איז באשערט בארימט צו ווערען
באדארף מען ניט קיין סך צו ווערען גרויס...
זיין שכנ'טע, די מויז,
וואס האט געהאט א טבע אלץ צו זען און הערען, —
און איז אויף ניט א גרויסע בעלנ'טע געווען, —
האט דאס פון ווייטען אלץ געזען,
און ווי א פייל פון בויגען
געלאזען זיך צו אירע חבר'טעס, די מייז
און האט צופויקט פאר זיי די גרויסע נייס,
אז זי האט ערשט אליין געזען מיט אירע אויגען,
ווי ס'האט דער האז א בוים א חויכען צו דער ערד
אראפגעבויגען!...
פארשטייט זיך, אז דערציילענדיג פון וואס מען הערט,
לייגט יעדער צו פון זיך נאך עפעס־וואס באזונדער...
און אט־אזוי־א האבען וועגען האז די וואונדער
זיך אלץ פארגרעסערט און פארמערט!
קיין וואך איז ניט אריבער,
און ס'האט דער וואלד געקלונגען מיט דעם האז, דעם גיבור!...
דאס שענסטע אבער פון דער גאנצער זאך איז דאס:
אין זעלבען וואלד, וואו ס'האט געקלונגען מיט'ן האז,
זיך אויפגעהאלטען האבען גרויסע, מורא'דיגע בערען,
וואס פלעגען רעמבעס מיט די ווארצלען איבערקערען, —
און וועגען זיי האט קיינער דארט
אפילו ניט דערמאנט קיין ווארט.

די גרויסע איבערקערעניש

פון ש. יאנאווסקי.

איך מיין דא ניט די גרויסע סאציאלע רעוואלוציע, נאך וועלכער גאר פילע אונזערע גארען. צו דער איז נאך אביסעל ווייטלעך, כאטש אזוי ווייט, אז עס איז גאר ניט כדאי צו טראכטען וועגען איר, דאס גלויב איך ניט. די סמנים פון איר קומען, שוואך ווי זיי זיינען, זיינען אבער דא. נאר, ווי געזאגט, ניט וועגען אט דער גרויסער סאציאלער רעוואלוציע איז דא די רעדע, נאר וועגען א העכסט מערקווירדיגער איבערקערעניש, וואס קומט פאר אין אונזערע טעג און פאר אונזערע אויגען, און וואס עס וואלט געווען שווער, זעהר שווער, צו גלויבען, ווען מען זאגט עס אונז מיט א בלויז א פאר מאנאטען צוריק.

איר וועט זיך געוויס דערמאנען אן דעם שרעקליכען האס, וואס אונזער גאנצע ביזנעס־וועלט, אנגעפאנגען פון דעם „קליינעם מענשעלע" ביז גאר דעם גרויסען מאגנאט, האט געפילט צו רוזוועלט'ן און צו זיין גאנצען אויפטו, וואס האט זיך אויסגעדריקט אין זיין פראזע: „ניו דיל". איר וועט זיך דערמאנען אן דעם גאנצען ים פון גאל, וואס איז אויסגעגאסען געווארען אויף אלע, וועלכע האבען אויף אזא אדער אנדער אופן אויסגעדריקט זייער סימפאטיע צו דעם נייעם שטרעבען, וואס האט זיך געמערקט אין די קרייזען פון דער אדמיניסטראציע אין וואשינגטאן. אנולגע זיינען אלע סימפאטייזער מיט דעם עטוואס נייעם רעזשים ערקלערט געווארען, אלס קאמוניסטען אלס באלשעוויקעס, אלס די ערגסטע שטערער פון פראגרעס און אלס די ביטערסטע שונאים פון אלץ, וואס איז „אמעריקאניש", וואס דאס זאל ניט זיין.

אין דער דאזיגער ביטערער אטאקע האט זיך אימער אויסגעצייכענט די „נעשאנעל אסאסיאיישאן אוו מאנופעקטשורערס". אין דער גאנצער געשיכטע פון אמעריקע איז זי געווען די סאמע פארקערפערונג פון דער ערגסטער רעאקציע. קיין זאך איז פאר איר ניט געווען צו שלעכט, ניט צו דערלאזען די ארבייטער א קאפ אויפהייבען. אין דער לעצטער צייט איז איר גאנצע שנאה נעצילט געווארען קעגען רוזוועלט'ן, ווייל ער האט אין אלע זיינע אויפטואונגען ניט פארגעסען, אז די ארבייטער זיינען אויך א וויכטיגער טייל אין דער אמעריקאנער אינדוסטריע.

אבער דאס איז אלץ געווען פאר „מתן תורה". איצט איז אט די גרויסע קערפערשאפט געווארען אזוי פראגרעסיוו אז עס איז כמעט גארניט צו דערקענען איר. הערט, הערט, אויך זי וויל שוין די אפשאפונג פון קינדער ארבייט, די אפשאפונג פון סוועט שעפער, די פארזיכערונג פון די ארבייטער אין פאל פון ארבייטסלאזיגקייט, קראנקהייט און עלטער. אין זייער יערליכען צוזאמענפאר וואס זיי האבען ערשט די טעג אפגעהאלטען, האבען די ליפען פון זייערע רעדנער פשוט געטריפט מיט האניג, אנשטאט מיט גאל, ווי ערשט ניט לאנג צוריק אויף אלץ, וואס האט נאר געקענט באטראכט ווערען אלס פראגרעסיוו, אלס א שטרעמונג צו אנערקענען, אז די צייטען און אומשטענדען ענדערען זיך און דערפאר מוזען אויך געוויסע מעטאדען און האנדלונגען בנוגע צו די ארבייטער פארערונגען שטארק, גאר שטארק געענדערט ווערען.

אין דעם קורצען ארטיקעל איז אונמעגליך זיך אפצושטעלען אויף יעדען פאראגראף פון דעם „קאוד פאר דער אינדוסטריע", וואס זיי האבען אנגענומען. זאלען דא געגעבען ווערען אייניגע אנצוהערענישען.

אט איז, למשל, דער סאמע ערשטער פאראגראף:

„די פונדאמענטאלע פרינציפען פון דער אמעריקאנער אינדוסטריע:

„א בעסער לעבען, א בעסערע וואוינונג, מעהר פון דאס נויטווענדיגע פאר'ן לעבען, מעהר באקוועמליכקייטען און לוקסוס, מעהר שטענדיגע ארבייט, מעהר זיכערהייט פון דזשאב, מעהר זיכערקייט פאר'ן עלטער — דאס זיינען די נאטירליכע וואונשען פון יעדען מענשען, און דאס זיינען אויך די פראגרעסיווע שטרעבונגען פון דער אמעריקאנער אינדוסטריע". (!!!)

אין א צווייטען פאראגראף ווערט דערציילט וואס די אינדוסטריע האט אויפגעטאן פאר דער פארבעסערונג און פארשענערונג פון לעבען. זי נעמט זיך דעם קרעדיט פאר דאס, וואס פון 1850 ביז איצט זיינען די ארבייטער וויידזשעס גאר באדייטענד געוואקסען, בעת מיט אכציג יאר צוריק איז דער ארבייטער וויידזש געווען בלויז 38 פראצענט פון דער נאציאנאלער איינקונפט, איז דער איצטיגער וויידזש פון די ארבייטער 68 פראצענט; אנשטאט די זיבעציג שטונדען ארבייט א וואך, ארבייטען איצט די ארבייטער אין גאנצען פערציג שטונדען און וועניגער.

איז דאס אלץ טאקע אמת. איין זאך אבער פארגעסען די מאנופעקטשורערס צוצוגעבען, אז א קליינעם חלק אין דעם האבען אויך די ארבייטער. ניט איין בלוטיגע מלחמה איז אויסגעפאכטען געווארען פון דער זייט פון די ארבייטער געגען דער אינדוסטריע, אז אט די גרעסערע וויידזשעס און קירצערע ארבייטס־שטונדען זאלען ווערען א ווירקליכקייט.

נאר גארניט, מוחל אט די ביסעלע בארימעריי פון אונזערע אינדוסטריעלע קאפיטאנען. אבי איצט זיינען זיי שוין גאר אנדערע מענשען, ווי זיי זיינען געווען ערשטע גאר ניט לאנג. איר מעגט זיך נאך אלץ האלטען ביי דעם אלטען כלל, אז די מענשליכע נאטור ענדערט זיך ניט, אדער ניט אזוי שנעל. דא האט איר א גאנץ באשיינפערליכען פאל, וועלכער איז די שטארקסטע אפלייקענונג פון אייער מאדנער טעאריע. אונזערע מאנופעקטשורערס זיינען געווארען איבער נאכט ממש גאנץ אנדערע מענשען. מערקט אייך, איינער פון די סאמע ערשטע פון רוזוועלטס בריין־טראסט, רעימאנד מאלי, וועלכער איז ערקלערט געווארען שיער־שיער אלס אנארכיסט, און וועלכער האט צוליב דעם געמוזט פארלאזען זיין פאסטען אלס רוזוועלט־מיניסטער, און איז נעבאך געווארען בלויז א רעדאקטאר פון דער צייטונג „טודעי". ער איז געווען איינער פון די רעדנער ביי דעם צוזאמענפאר, און ער איז שטארק אפלאדירט געווארען, ווען ער האט ערקלערט, אז די אינדוסטריע מוז איינזעהן, אז די צייטען זיינען גאנץ אנדערע און מוז צוזאמען מיט דער רעגירונג ארבייטען פאר א נייעם סארט „ען־אר־איי", צי ער זאל זיין יא אדער ניט קאנסטיטוציאנעל.

געוויס דארפט איר ניט אננעמען, אז די מאנופעקטשורערס אנערקענען עפענטליך זייער פעהלער אין באצוג סיי צו די ארבייטער און סיי צו דער רוזוועלט־אדמיניסטראציע פאר די לעצטע פאר יאר. זיי האבען נאך ניט פארגעסען זייערע אלטע פראזען פון דער ברכה פון קאנקורענץ, און דאס נאר אונטער אט דער סיסטעם האט דער מענש א מעגליכקייט זיך ארויפצוארבייטען, אבער דאך פיהלט זיך א היבשע ענדערונג. אונזערע מאגנאטען ריידען שוין ניט מעהר מיט דעם לשון פון א דזשעי גולד: „דהי פאבליק בי דעמנד!" פארקערט, מען האלט פאר נויטיג זיך צוצושמייכלען צו אט דעם פובליקום. מען זאגט אים, דאס ער איז גענוג גוט אינפארמירט צו קענען אונטערשיידען פון א מאנאפאל און פון א ביזנעס וואס איז בלויז גרויס אין סייז.

ווייטער האבען זיי גארניט דאגעגען, אז די רעגירונג זאל זיך יא קענען אריינזאגען אין זייערע ביזנעס, כאטש ניט צופיל, חלילה, אבער זיי זיינען זעהר שטארק דאגעגען אז די רעגירונג זאל אליין אריין אין ביזנעס און קאנקורירען מיט זיי. בקיצור, זיי האבען שלום געמאכט מיט רוזוועלט'ען און זיין גאנצער ביז איצטיגער פיהרונג.

עס קאן זיין, אז איצט האט שוין רוזוועלט אליין אביסעל חרטה אויפ'ן גאנצען עסק. ער האט דאך, ווי דער אמת איז, קיינמאל קיין בייז ניט געמיינט פאר אונזערע ארבייטסגעבער. קאן דארום זיין, אז אונזערע מאנופעקטשורערס האבען זיך אביסעל צוגעאיילט מיט זייער „פראגרעסיוויזם", אבער, ווי מיר שיינט, האבען אונזערע אינדוסטריעלע קאפיטאנען ניט גענומען אין אנבאטראכט רוזוועלט'ען אליין. וואס זיי דענקען וועגען אים, און וואס זיי ווינשען אים אין הארצען נאך איצט, דאס איז זייער סוד, אבער, ווי מיר דאכט זיך, האבען דא געווירקט גאנץ אנדערע מאמענטען.

איך דענק, אז טאקע דאס, וואס ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס די גאנצע פרעסע אין אמעריקא און די גאנצע דעמאגאגיע אין אלע אירע געשטאלטען האט געארבייט מיט אלע כלים צו פארטשאדען די מוחות פון די מענשען אין די לעצטע פרעזידענט־וואהלען, האבען דאך מיט א געוואלדיגער מאיאריטעט אויסגעדריקט, דאס מען קאן זיי מעהר ניט פארדולען; אויך דאס, וואס די ארבייטער האבען אין דער לעצטער צייט ארויסגעוויזען א זעלטענע זעלבסטשטענדיגקייט אין דענקען אין זייערע אייגענע יוניאנס, ווי דאס איז דער פאל מיט די מאטראזען און דאק־ארבייטער, ווי אויך טאקע אין דעם קריג וואס קומט פאר אין דער אמעריקען פעדעריישאן אוו לייבאר, און אלץ נאר, און לעצטען סך־הכל, צוליב דעם, כדי דער קאמף פון די ארבייטער פאר א בעסערען און שענערען לעבען זאל אנגעפיהרט ווערען מעהר ענערגיש, ווי עס איז געפיהרט געווארען ביז איצט, איבערהויפט אין די לעצטע עטליכע יאר, דאס און טאקע אפשר נאר דאס, האט געמאכט די מאנופעקטשורערס אנהויבען ריידען א גאר אנדער לשון, און אפשר טאקע אויך די איינזעהעניש, אז צו קריגען זיך איצט מיט דעם אלמעכטיגען רוזוועלט, וואלט געווען נאך ערגער ווי נאריש.

און גאר גרויסע נארען זיינען אונזערע אינדוסטריע־קאפיטאנען קיינמאל ניט געוועזן.

און טאקע דערפאר, זיי גיבען, דאכט זיך, אלץ נאך, אבער דאס וויכטיגסטע, די פארקלענערונג פון די ארבייטס־שטונדען אויף דרייסיג שטונדען די וואך, וואס דאס איז דער איינציגער מיטעל, ווי אזוי צו געבען דזשאבס צו די מיליאנען ארבייטסלאזע, דאס האקט זיי און צושפאלט זייערע מוחות, זיי קענען און זיי ווילען עס ניט נאכגעבען.

אט איז דער פאראגראף וועגען דעם ענין:

„אונטער אונזער אינדוסטריעלער סיסטעם זיינען וויידזשעס געהעכערט געווארען, ארבייטס־שטונדען פארקלענערט געווארען און דער לעבענס־סטאנדארד איז גאר שטארק געהויבען געווארען. דאס איז געמאכט געווארען מעגליך דורך די פארבעסערטע מעטאדען אין מאנופעקטשורינג . . . מיר גלויבען, אז אט די פארבעסערונג וועט ווייטער אנגעהן אונטער דער אמעריקאנער סיסטעם פון פרייער אונטערנעמונג, און דאס וויידזשעס און ארבייטס־צייט ענדערונגען וועלען פארקומען צוזאמען מיט דער פארבעסערונג. זאל א געזעצליכע פארקלענערונג פון די ארבייטס־שטונדען געמאכט ווערען, וועט עס פארקלענערען די נויטיגע פראדוקציע און דאן וועט די אונפארמיידליכע פארגרעסערונג פון די קאסטען פון פראדוקציע ברענגען צו א גרעסערען פרייז, און דער פארברויכער וועט ניט קענען מעהר האבען אלץ א גרעסערע קויף־קראפט, ווי מיר ווינשען עס".

וועגען דעם ארגומענט געגען א פארקירצונג פון ארבייטס־שטונדען וועלען מיר האבען צו זאגען א פאר ווערטער שפעטער. דערווייל אבער לאמיר הערען וואס דער פרעס־אגענט פון הענרי פארד האט צו זאגען וועגען דעם ענין:

„שוין אין 1929 האט הענרי פארד געהאט בדעת איינצופיהרען דעם זעקס־שטונדיגען ארבייטס־טאג, נאר די דעפרעסיע איז געקומען אלס א שטערונג. איצט גלויבט ער, דאס אויב דאס וועט געטאן ווערען פאר דער צייט, וועלען פארקומען פילע שוועריגקייטען. די אינדוסטריע וועט דארפען אויסוואקסען צו דער זעקס־שטונדיגער ארבייט. זי איז נאך דערווייל ניט פארטיג פאר דעם".

ווי לאנג דאס וועט מוזען נעמען ביז די אינדוסטריע וועט אויסוואקסען צו דעם קירצערען ארבייטס־טאג, דאס זאגט אונז ניט מר. קאמעראן, פארד'ס פרעס־אגענט. ער הייסט אונז ווארטען. פארשטעהט זיך, אז מר. קאמעראן דוכט זיך עס אויס צו זיין גאנץ לייכט. אודאי, אז מען האט א גוט־באצאהלענדען דזשאב, איז זעהר לייכט צו ווארטען. וואס אבער מכח די אכט־ניין מיליאן ארבייטסלאזע, וועלכע לעבען נאך אלץ אויף דעם קארגען שטיקעל ברויט פון רעליף? פאר זיי צו ווארטען איז גארניט אזוי גרינג.

און איצט א פאר ווערטער וועגען דעם ארגומענט פון די מאנופעקטשורערס. וויבאלד עס וועט שוין תיכף איינגעפירט ווערען א דרייסיג־שטונדיגע ארבייטס־וואך, וועט עס דאך מוזען פיהרען צו א העכערען פרייז פאר'ן פארברויכער, און דאס וועט אויף אזא אופן באדייטענד פארקלענערען זיין קויף־קראפט, וואס דאס איז דאך דווקא וואס מיר אלע ווילען.

איהר האט געהערט א טענה? איצט, אז עס זיינען דא מיליאנען ארבייטער, וועלכע קענען ניט אפשפארען דאס מינדסטע פון דאס סאמע נויטיגסטע צום לעבען, ערלויבען זיי זיך צוצוזאגען צו פראדוצירען מעהר, א סך מעהר ווי ביז איצט, כאטש איין גאט ווייס וואו זיי וועלען אפשטאטען זייערע פראדוקטען; אבער אז עס וועלען צוקומען גאנצע ניין מיליאן נייע קויפער, ווייל זיי וועלען דאך אלע קריגען גוטע הויכע וויידזשעס, וועלען פלוצלונג, ווי דורך עפעס א נס, מוזען געהעכערט ווערען די קאסטען אויף די פארשיידענע זאכען. עס איז ניטא קיין ברעקעל לאגיק אין דעם ארגומענט, עס איז פשוט געשאסטען זאמד אין די אויגען.

אבער דווקא דער פלאן פון די מאנופעקטשורערס, אריינצונעמען איצט וואס מעהר ארבייטער, און באשאפען א וואס גרעסערע מאסע ארטיקלען ניט פארקלענערנדיג די ארבייטס־שטונדען, מוז פיהרען צו אן ארבייטסלאזיגקייט, וואס זאל זיין א פיל ערגערע, ווי דאס האט פאסירט אין דעם פארגאנגענעם — אויב ער איז שוין טאקע פארגאנגען — קריזיס. לאמיר אננעמען, אז די מאנופעקטשורערס וועלען אויסברייטען אזוי שטארק ווי מעגליך זייער מאסען־פראדוקציע, ניט פארקלענערנדיג די ארבייטס־שטונדען. דער סוף, דער אונפארמיידליכער סוף, מוז זיין א מאסע אנגעארבייטע סחורה, פאר וועלכע עס וועלען ניט זיין קיין קויפער, ווי ביליג די ארטיקלען זאלען ניט זיין. און דאס וועט ווידער פיהרען צו א שטילשטאנד אין אלע פעקטאריס, אין אלע מילען, אין אלע מינען, און דאס וועט ווידער מיינען מיליאנען ארבייטער ארויסגעווארפען אין גאס, און מיר וועלען ווידער האבען דעם אלטען גוט־באקאנטען קריזיס, געגען וועלכען אונזערע מאנופעקטשורערס און אונזערע פאליטיקער ווילען עס אונז כלומרשט באווארענען.

ניין, די דרייסיג שטונדיגע ארבייטס־וואך איז דערווייל דער איינציגער מיטעל צו מאכען ווירקליך א סוף צו דער דעפרעסיע. אויב די דעפרעסיע איז געענדיגט, איז עס טאקע נאר פאר דער ביזנעס וועלט, אבער בשום אופן ניט פאר די ארבייטער; און אויב עס וועט טאקע זיין נויטיג צו זארגען, אז דער פרייז אויף די סחורות זאל ניט געהעכערט ווערען, איז דא א זעהר גוטע עצה דערצו, א גאנץ פשוטע. די באסעס דארפען נאר איינוויליגען אראפלאזען אביסעל פון זייערע פראפיטען, און אויפהערען צו זיין „טשיזלערס", געברויכענדיג א ווארט פון זייער איצטיגען פריינט און זייער ערשט ניט לאנגיגען שונא, פרענקלין ד. רוזוועלט.

די באסעס וועלען אפשר ארויסקומען מיט דער טענה, אז מעהר אראפלאזען פון זייערע פראפיטען קענען זיי ניט. ווארים, ווען זיי ריידען פון „א בעסערען לעבען, א בעסערער וואוינונג, א לעבען פול מיט אלע באקוועמליכקייטען און פארגעניגענס, מיינען זיי עס ניט נאר פאר די ארבייטער, נאר אויך פאר זיך, און אז זיי גיבען אוועק גאנצע 68 פראצענט פון זייער איינקונפט, און עס בלייבט פאר זיי בלויז בידנע 38 פראצענט, איז עס דאך גארניט שבגארנים.

יא, א טענה איז דאס, אבער פונדעסטוועגען לייגט זיך עס ניט אויפ'ן שכל. אט זיינען די ציטונגען געווען פול מיט דעם מבול פון באנוסעס און דיווידענדס פאר די פארשיידענע ארבייטער אין גאר פילע ביזנעסעס און אויך פאר זייערע סטאק־האלדערס. אויך פילע וויידזש־העכערונגען זיינען פארגעקומען אין דער לעצטער צייט. דאס דארף ניט פארלייקענט ווערען. אבער די באנוסעס און דיווידענדען זיינען געווען אין א סך א גרעסערער צאהל. אין איין טאג, פון דעם וואס איז פארעפענטליכט געווארען אין די ציטונגען, האב איך צוזאמענגערעכענט איבער זעקס מיליאן. איך דענק, אז אט די באנוסעס און וויידזש־העכערונגען און דיווידענדען וועלען איבערשטייגען א פאר ביליאן, אויב ניט מעהר. איז עס דאך א סימן, אז די פראפיטען פון אונזערע באלעבאטים זיינען געווען גארניט קיין שלעכטע, כאטש אויף זייער חלק איז אויסגעפאלען בלויז 38 פראצענט.

עס איז אבער ווירקליך ניט נויטיג צו ארגומענטירען וועגען דעם. אונזערע אינדוסטריעלע קאפיטאנען פארשטעהען אליין גאנץ גוט, אז די צייטען זיינען ווירקליך אנדערע, און ניט נאר מוזען זיי שוין ריידען נאר אנדערע דיבורים, נאר אויך וועלען זייערע מעשים מוזען ווערען גאנץ אנדערע. די דרייסיג־שטונדיגע ארבייטס־וואך וועט נאך אין דעם קומענדיגען 1937 מוזען ווערען א ווירקליכקייט. די ארבייטער וויידזשעס וועלען ניט נאר בלייבען די זעלבע, ווי זיי זיינען, נאר זיי וועלען מוזען באדייטענד געהעכערט ווערען, אזוי דאס עס וועט מוזען ווערען אן אמת דער נאמען פון מיין איצטיגען ארטיקעל: „די גרויסע איבערקערעניש".

דער עלטער־פארזיכערונגס געזעץ

פון א. יאזעפסאן.

ביז דעם יאר 1929, איידער עס האט זיך אנגעהויבען דער גרויסער קריזיס ביי אונז אין לאנד, האט מען אין אמעריקא זעהר וועניג זיך אפגעגעבען מיט די פראבלעמען פון פארזיכערען די ארבייטער אין צייט פון ארבייטסלאזיגקייט, קראנקהייט, א פענסיע אויף די עלטערע יארען א. אז. וו.

עס האט ביי אונז, יעדענפאלס ביי דער גרויסער מערהייט פון דער היגער באפעלקערונג, געהערשט אן אנגענומענע מיינונג, אז אמעריקא איז א לאנד, וואס גיט א געלעגענהייט יעדען מענשען, וואס וויל נאר ארבייטען, צו געפינען ארבייט און מאכען א לעבען. און אויב א מענש ארבייט, האט ער געדארפט האבען גענוג שכל אפצושפארען א געוויסע סומע געלט, וואס וועט איהם העלפען אין צייט פון קראנקהייט, אומגליקספאל און אויך אויף די עלטערע יארען. און פאר די יעניגע, ווידער, וואס האבען זיך ניט געקענט ארייןפאסען, אדער וואס זיינען ארויסגעווארפען געווארען פון לעבען, האבען זיי, לויט דעם אנגענומענעם כלל, זיך געדארפט ווענדען צו די פריוואטע צדקה אינסטיטוציעס, אדער צו די אנשטאלטען פאר ארימע, וואס ווערען אויסגעהאלטען פון די שטאדט רעגירונגען, וואו מען האט זיי געדארפט באזארגען מיט א שטיקעל ברויט, אז זיי זאלען ניט שטארבען פון הונגער.

אמת, דער גרעסטער טייל פון דער אמעריקאנער באפעלקערונג פארמאגט אינשורענס פאליסיס, וואס פארזיכערט, אין פאל פון דער ברויט־געבער שטארבט, א באשטימטע סומע געלד פאר דער פאמיליע, אבער דאס טראגט אן אינדיווידועלען כאראקטער. די רייכע, וואס האבען גענוג געלד אויף אפצושפארען און באזארגען זיך מיט א גוטען עלטער, פארזיכערען זיך אויך מיט גרויסע אינשורענס פאליסיס, אז זייערע פאמיליעס זאלען קענען פיהרען א באקוועמען לעבען אויך נאך זייער טויט. די ארימע אבער, קענען אפטמאל ניט אנהאלטען אפילו זייערע קליינע אינשורענס פאליסיס, און דער סוף איז, אז ווען דער ברויטגעבער שטארבט אוועק, בלייבט די פאמיליע איינגאנצען אהן מיטלען צום לעבען אדער מיט גאר וועניג מיטלען.

דער קריזיס האט אויפגעשטעלט דאס פראבלעם פון געזעלשאפטליכע־פארזיכערונג אויפ'ן טאגעסארדנונג

אזוי לאנג ווי עס איז געווען פון א מיליאן ביז צוויי מיליאן ארבייטסלאזע אין אמעריקא, און בלויז א פאר מיליאן עלטערע מענשען האבען זיך געוואלגערט אין די גאסען, ניט האבענדיג וואו דעם קאפ אוועקצולעגען, איז אלץ געווען גלאטיג און כשורה. די געזעלשאפטליכע מיינונג איז ניט אויפגעטרייסעלט געווארען, די געמיטער זיינען ניט אויפגעקאכט געווארען. מאלע, וואס א פאר מיליאן מענשען זיינען ארבעטסלאז און אלט, וואס שטארבען פון הונגער! אין אונזער אמעריקע מוז פארקומען עטוואס אויסערגעוועהנליכעס און ריזיגעס, וואס זאל א ריהר טאן אין ארויסשטויסען פון דער פארגליווערטקייט אפילו די אזוי גערופענע ליבעראלען און פראגרעסיוו־דענקענדע מענשען. נו, איז געקומען דער קריזיס, אין יאר 1929, און די סיטואציע האט זיך איינגאנצען געביטען. פלוצלינג, ווי עס וואלט פארגעקומען אן ערד־ציטעריניש, האט אין א קורצער צייט כמעט א העלפט פון דער גאנצער אמעריקאנער באפעלקערונג זיך באגעגענט פנים־על־פנים מיט דעם פראבלעם פון ארבייטסלאזיגקייט. און די וואס האבען נעהאט דאס גליק צו ארבייטען, האבען פארדינט אזוי וועניג, אז אין פילע פאלען האבען זיי געדארפט אנקומען צו דער רעגירונג אויף רעליף, כדי אינגאנצען ניט שטארבען פון הונגער. ארבייטער, וואס זיינען געווען עלטער פון פופציג יאר, זיינען ארויסגעווארפען געווארען פון די פאבריקען און עס איז פאר זיי אונמעגליך געווען צו קריגען עפעס אן ארבייט, ווייל צוליב וואס זאלען די פאבריקאנטען באנוצען עלטערע מענשען, ווען מען קען קריגען גענוג יונגע מענשען, וואס וועלען טאן די ארבייט פיל פלינקער, ווי די עלטערע און נעלר וועלען זיי ניט קריגען מעהר ווי די עלטערע ארבייטער.

די צאל עלטערע ארבייטער, וואס לײדען הונגער און נויט, ווערט גרעסער פון יאר צו יאר

פונקט ווי אן ארבייטער איז קיינמאל ניט זיכער מיט זיין דזשאב און קען אין א מיטען העלען טאג זיך פלוצלינג געפינען אין דער לאגע פון אן ארבייטסלאזען, אזוי קען אויך יעדער מענש, אויף די עלטערע יארען, זיך געפינען אין גרויס נויט און ניט האבען קיין מיטלען צו דערנעהרען זיך. ניט קוקענדיג דערויף, וואס א מענש קען אין זיינע יונגע יארען זיין זעהר דערפאלגרייך און אפילו אפשפארען א געוויסע סומע געלד, איז ער דאך קיינמאל ניט זיכער — ספּעציעל אין דער איצטיגער צייט פון קריזיסען און רעוואלוציעס, פון אינפלאציעס און בעפארשטעהענדע מלחמות — אז די אפגעשפארטע געלד וועט זיין א גענוגענדע פארזיכערונג אין פאל פון נויט אויף די עלטערע יארען.

די סטאטיסטיק באוויזט, אז פון יאר צו יאר ווערט שטארק פארגרעסערט די צאהל עלטערע מענשען, וואס קענען מעהר ניט ארבייטען און האבען ניט קיינע מיטלען צו דערנעהרען זיך. שוין איצט געפינען זיך אין אמעריקא נאהענט פון זיבען און א האלב מיליאן מענשען, וואס זיינען איבער פינף־און־זעכציג יאר אלט, און העכער ווי א העלפט פון דער צאהל האבען ניט קיינע מעגליכקייטען צו פארדינען אויף א לעבען בלויז פאר זיך אליין. עס איז גענוג צו זאגען, אז העכער פון צוויי מיליאן מענשען, וואס זיינען פינף־און־זעכציג יאר אלט, נעפינען זיך איצט אויף דעם רעליעף. דער איבעריגער טייל קריגט שטיצע פון קינדער און קרובים. בלויז ארום פיר הונדערט טויזענד עלטערע ארבייטער קריגען הילף פון די סטייטס, וואס האבען אין דער לעצטער צייט איינגעפיהרט הילף פאר די עלטערע מענשען.

לויט די חשבונות פון די סטאטיסטיקער, וועט אין דריי־און־דרייסיג יאר ארום, אין יאר 1970, זיין אין אמעריקא נאהענט צו פופצעהן מיליאן מענשען אין עלטער פון 65 יאר, וואס וועלען זיך געפינען אין גרויס נויט.

מיט א הונדערט אדער אפילו א האלבען הונדערט יאר צוריק, איז די פראגע פון פארזיכערען זיך אויף דער עלטער, נישט געשטאנען אזוי שארף, ווי איצט. אמת, דער שרייבער פון די דאזיגע שורות געדענקט גאנץ גוט ווי מיט פערציג יאר צוריק נאך, ווען די פרומע אידען פלעגען קומען צו דער תפילה פון: „אל תשליכינו לעת זקנה" — זאלסט אונז ניט פארלאזען ווען מיר ווערען אלט — פלעגט אויסברעכען א געוואלדיגער געוויין אין שול, און די תפילה פלעגט געזאגט ווערען מיט גרויס פאטאס. ווייזט אויס, אז אפילו דעמאלט האט מען זיך שוין געשראקען טאמער וועט מען אויף דער עלטער בלייבען אהן שום מיטלען צום לעבען. אבער דאך האבען די אמאליגע מענשען, ווען זיי זיינען געווארען 60 אדער 65 יאר אלט, ניט געפיהלט זיך אזוי אויסגעשעלאגען פון די כוחות, ווי אין דער איצטיגער צייט פון מאשינען־עפאכע, יאגעניש און טומעל.

אט אזוי באווייזען די ציפערען, אז אין יאר 1890 זיינען פינף־און־זיבעציג פראצענט פון די, וואס זיינען געווארען 65 יאר אלט, געווען גענוג ארבעטס־פעהיג, און בלויז ארום 25 פראצענט האבען ניט געקענט טאן קיין שום ארבייט. אין יאר 1910 זיינען פערציג פראצענט פון די, וואס זיינען 65 יאר אלט, געווען אומפעהיג צו ארבייטען, און אין יאר 1930 זיינען שוין גאנצע פופציג פראצענט אין דעמזעלבען עלטער געווארען אומפעהיג צו ארבייטען. איצט ווערט געשאצט, אז גאנצע זעכציג פראצענט פון די, וואס זיינען 65 יאר אלט, זיינען לחלוטין געווארען פיזיש אומפעהיג צו זיין באשעפטיגט כדי צו מאכען א לעבען. עס איז אויך פאר קיינעם קיין סוד ניט, אז אין געוויסע אינדוסטריען, וואו עס געהט אן דער „ספיד־אפ" סיסטעם, און די ארבייטער ארבייטען זעהר אנגעשטרענגט, זיינען די ארבייטער אין אנהויב פון די פופציגער יארען שוין ווי אפגעשלאגענע חשענות און פאלקאם אומפעהיג צו ארבייטען.

פארוואס שפארט מען ניט אפ קיין געלט צו באזארגען זיך אויף די עלטערע יארען?

אפילו איצט געפינען זיך נאך פראגען אין קאנסערוואטיווען לאגער, וואס זיינען נעגען דעם, אז די ארבייטער זאלען קריגען א פענסיע אויף די עלטערע

יאָרען, פון וועלכער זיי זאָלען אַמווייניגסטען האָבען כאָטש אַ שטיקעל ברויט. „סטייטש, — טענה'ן זיי, — פאַרוואָס האָבען די ארבייטער ניט אָפּגעשפּאָרט אויף אַ רעגנענדיגען טאָג?" אַן ענטפער אויף דער פראַגע קענען מיר געפינען, ווען מיר וועלען באַטראַכטען די אויספאָרשונגען וועגען די איינקונפטען און אויסגאַבען פון דער אַמעריקאַנער באַפעלקערונג, וואָס דער ברוקינגס אינסטיטוט האָט דורכגעפירט.

לויט דער אויספאָרשונג פון דעם אויבען דערמאָנטען אינסטיטוט ווערען מיר געוואָר, אַז צוויי דריטעל פון די וואָס שפּאָרען געלד אין אַמעריקע, זיינען די יעניגע וואָס האָבען אַן איינקונפט פון מעהר ווי צעהן טויזענד דאָלער אַ יאָר. די אַלע אָבער, וועלכע האָבען אַן איינקונפט פון וועניגער ווי פופצעהן הונדערט דאָלער אַ יאָר — און אַזעלכע האָבען באַטראָפען פערציג פּראָצענט פון דער גאַנצער באַפעלקערונג אין יאָר 1929, ווען עס איז געווען די גרעסטע פּראָספּעריטי — גיבען אויס מעהר וויפיעל זייערע איינקונפטען זיינען.

אָט וואָס די אויספאָרשונג דערצעהלט:

„נאָר די, וואָס האָבען אַן איינקונפט פון אַרום דריי טויזענד דאָלער אַ יאָר, קענען אויסגעבען גענוג געלד אויף שפּייז און אַנדערע נויטיגע לעבענס־מיטלען . . . און בלויז די יעניגע, וואָס פאַרדינען העכער פון פינף טויזענד דאָלער אַ יאָר גיבען אויס גענוג פאַר די נויטיגע לעבענס־מיטלען און קענען נאָך אָפּשפּאָרען אַ סומע געלד אויף אַ רעגענדיגען טאָג" *).

אין אַנדערע ווערטער מיינט עס, אַז די וואָס האָבען אַן איינקונפט פון וועניגער ווי צוויי טויזענד דאָלער אַ יאָר — און העכער ווי פינף־און־זעכציג פּראָצענט פון דער אַמעריקאַנער באַפעלקערונג האָבען איצט אַזעלכע קליינע איינקונפטען — קענען ניט שפּאָרען, ווייל זיי האָבען ניט גענוג אויף די נויטיגע לעבענס־מיטלען, וואָס איז נויטיג אַנצוהאַלטען דעם אַמעריקאַנער לעבענס־סטאַנדאַרד.

די פאַראייניגטע שטאַטען—דאָס אָפּגעשטאַנענסטע לאַנד בנוגע אַרבייטער געזעצגעבונג

קיין לאַנד אין דער וועלט, מיט דער אויסנאַם פון אינדיע און כינע, איז ניט אַזוי אָפּגעשטאַנען אין אַרבייטער געזעצגעבונג, ווי די פאַראייניגטע שטאַטען. ספּעציעל דער געזעץ וועגען פאַרזיכערען די אַרבייטער אויף די עלטערע יאָרען, איז אָנגענומען געוואָרען אין אייראָפּייאישע לענדער נאָך מיט אַ סנאַפּען האַלבען יאָרהונדערט צוריק. אָט אַזוי זעהן מיר, אַז אין יאָר 1889 האָט דייטשלאַנד דורכגעפירט אַ געזעץ, לויט וועלכען די אַרבייטער קריגען אויף די עלטערע יאָרען אַ פּענסיע. דענמאַרק האָט אַ פאַרזיכערונגס־געזעץ פאַר עלטערע אַרבייטער איינגעפירט אין יאָר 1891; ניו־זעלאַנד—אין 1898; פראַנקרייך—אין 1907; ענגלאַנד—אין 1908. נאָך דער לעצטער וועלט־מלחמה איז ניט געבליבען קיין איין לאַנד, מיט דער אויסנאַם פון אַמעריקא, אינדיע און כינע, וואָס זאָל ניט האָבען איינגעפירט אַ פאַרזיכערונגס־געזעץ פאַר די עלטערע אַרבייטער.

אמת, אייניגע שטאַטען אין אַמעריקע האָבען געמאַכט אַ פאַרזוך איינצופירען אַ פּענסיע פאַר די עלטערע מענשען. אַזוי, צום ביישפּיל, האָט דער סטייט אַריזאָנאַ, אין יאָר 1914, דורכגעפירט אַ געזעץ, לויט וועלכען מען זאָל געבען הילף די עלטערע מענשען. דער געזעץ איז אָבער, ווי געוועהנליך, גע'פּסל'ט געוואָרען אַלס אונקאָנסטיטוציאָנעל. אין יאָר 1923 האָבען די שטאַטען מאָנטאַנאַ, נעוואַדאַ און פּענסילווייניא, דורכגעפירט געזעצען, וואָס זאָלען געבען הילף די עלטערע אַרבייטער. דער געריכט האָט אָבער גלייך מבטל געמאַכט דעם געזעץ פון פּענסילווייניא שטאַאַט. אָבער דאָך, ניט קוקענדיג דערויף וואָס די געריכטען האָבען געהאַלטען אין איין פּסל'ן און דערקלערען אונקאָנסטיטוציאָנעל די געזעצען צו געבען הילף די עלטערע אַרבייטער, האָט די אידייע צו געבען הילף די עלטערע אַרבייטער אַזוי דורכגעדרונגען די עפענטליכע מיינונג, אַז אין יאָר 1935 האָבען שוין 28 שטאַטען דורכגעפירט געזעצען, וואָס זאָלען געבען הילף די עלטערע מענשען. די געזעצען האָבען אָבער געהעריג ניט פונקציאָנירט.

דער סאָשעל סעקיוריטי אַקט

אין די יאָרען 1934־1935 האָבען די אַרבייטער אָרגאַניזאַציעס, ליבעראַלען און געזעלשאַפטליכע טוער דערפיהלט, אַז עס איז געקומען דער שעת הכושר אויסצוהויבען די געזעלשאַפטליכע מיינונג און אויסאיבען אַ דרוק אויף די געזעצגעבענדע קערפּערשאַפטען, אַז די פעדעראַלע רעגירונג זאָל, אויף אַ נאַציאָנאַלען מאַסשטאַב, דורכפירען געזעצען, וואָס זאָלען פאַרזיכערען די אַרבייטער אין פאַל פון אַרבעטסלאָזיגקייט און אויף די עלטערע יאָרען. די דאָזיגע פאָדערונגען צו דער רעגירונג האָבען זיך אַמשטאַרקסטען אָפּגעשפּיגעלט אין רוזוועלט'ס מעסעדזש צום קאָנגרעס, וואָס ער האָט פאָרגעלעזען דעם 8־טען יוני, 1934, וואו ער האָט געפאָדערט פון קאָנגרעס „צו פאַרזיכערען געגען די אומגליקען, וואָס מען קען ניט אָפּשאַפען אין דער איצטיגער צייט". און אין אויגוסט, 1935, האָט דער קאָנגרעס אָנגענומען דעם פעדעראַלען „סאָשעל סעקיוריטי עקט", וואָס שליסט איין אויך אַ פּונקט וועגען אַ פּענסיע פאַר עלטערע אַרבייטער.

דער פאַרזיכערונגס־געזעץ פאַר די עלטערע אַרבייטער

דער פאַרזיכערונגס געזעץ פאַר עלטערע אַרבייטער ענטהאַלט צוויי באַזונדערע פּונקטען: איין פּונקט איז, אַן אינשורענס פּלאַן, וואו די באָסעס און די אַרבייטער צאָלען אַ באַשטימטען פּראָצענט פון דעם אַרבייטער'ס וויידזשעס (אָנפאַנגענדיג מיט 1 פּראָצענט אין דעם יאָר 1937, מיט אַ גראַדועלער העכערונג יעדען יאָר, ביז עס גרייכט 3 פּראָצענט אין יאָר 1949). ווען אַן אַרבייטער וועט אַלט ווערען 65 יאָר און וועט מעהר ניט אַרבייטען, וועט ער זיין בארעכטיגט צו אַ באַשטימטער סומע געלד, לויט די אָפּצאָלונגען וואָס זיינען געמאַכט געוואָרען צום אינשורענס פאָנד. דער מינימום, וואָס אַן אַרבייטער וועט קריגען אויף דער עלטער, וועט זיין צעהן דאָלער אַ חודש, און דער מאַקסימום—85 דאָלער אַ חודש. די צאָלונגען וועלען זיך אָנהויבען ניט פריהער ווי אין יאָר 1942, און דער אַרבייטער וועט זיין באַרעכטיגט צו אַ פּענסיע בלויז דעמאָלט, ווען ער איז אַלט 65 יאָר און האָט פאַרדינט פון יאָר 1937 ביז 1942 ניט וועניגער ווי צוויי טויזענד דאָלער, אָדער פיער הונדערט דאָלער אַ יאָר. פון די ערשטע צוויי טויזענד דאָלער וועט דער אַרבייטער קריגען צעהן דאָלער אַ חודש, פון דריי טויזענד דאָלער—פופציג דאָלער אַ חודש, פון 3000 דאָלער ביז 45,000 טויזענד דאָלער וועט ער קריגען איין צוועלפטעל פּראָצענט, פּלוס 15 דאָלער אַ חודש. פון 45,000 דאָלער און העכער וועט ער קריגען פיער און איין צוואַנציגסטעל פּראָצענט, פּלוס 15 דאָלער אַ חודש.

די חסרונות אין דעם פּענסיע געזעץ פאַר עלטערע אַרבייטער

קודם כל ווערען אין דעם פּענסיע געזעץ פאַר עלטערע אַרבייטער ניט איינגעשלאָסען אַ דריטעל פון דער באַפעלקערונג, וואָס נויטיגען זיך גראָד אין דעם פּענסיע געזעץ ווי עלטערע פאַרם אַרבייטער, הויזדינסטען, לערער, רעגירונגס־אָנגעשטעלטע, נוירסעס, אָנגעשטעלטע אין רעליגיעזע און קולטורעלע אַנשטאַלטען און סאָשעל וואָרקערס. באַזונדערס וועלען ניט גענוסען פון דעם געזעץ די נעגערן, ווייל צוויי פינפטעל פון זיי זיינען באַשעפטיגט ביי פאַרמעריי און דער איבעריגער טייל, סיי מענער, סיי פרויען, זיינען באַשעפטיגט אַלס דינסטען און הויז־דינער.

פּרימאָרגנס

פון ברכה קאַפּשטיין

דורך מיין קרומען פענצטער־בוידעם, בלייך און גרוי
קומט אַריין אַ שנירל ליכט פון הימל בלוי.

קושן אויס טריבע אויגן דעם פּרימאָרגן,
וואַרימער אָטעם לאַסטשעט אויס די זאָרגן.

כאַפּט זיך אויף די גאַס מיט דינאַמיט — פון רו,
אין קאָפּ זשומעט: שלאָף, קיין אַרבעט איז ניטאָ!

קלינגען פוס־טריט אָפּ פון נאָענט און פון ווייט,
זע איך זיך מיט אימפּעט יאָגן בא דער צייט.

איילן מענטשן אין געיעג איבערן שליאַך,
באַגלייט מיין בליק זיי חלומ'דיק און וואַך.

זינגט דער זייגער אויס מיט גדלות זיין געקלאַנג,
קומען שעה'ן און זיי רעגן מיט פאַרלאַנג.

קריכט דער טאָג ווי אַ זשאַבע אַף קורצע פיס,
ווערט אין זון פון גרוים אַ ריס נאָך ריס.

אָבער דער הויפּט חסרון אין דעם געזעץ איז, וואָס די פּענסיע איז אַזאַ קליינע, אַז אַ באַרימטער עקאָנאָמיסט האָט זיך אויסגעדריקט, אַז דער פּענסיע געזעץ, אין דער פאָרם ווי ער איז איצט, איז וויסענשאַפטליך אויסגערעכנט געוואָרען אַזוי, דאָס אַן עלטערער אַרבייטער זאָל לאַנגזאַם אויסציהען זיינע פיס . . . און ווירקליך, וויפיעל אַרבייטער אין אַמעריקע פאַרדינען 43 יאָר דורכאַנאַנד צו דריי טויזענד דאָלער אַ יאָר, כדי ער זאָל זיין בארעכטיגט צו אַ פּענסיע פון 85 דאָלער אַ חודש? און וויפיעל אַרבייטער פאַרדינען פערציג יאָר דורכאַנאַנד אַפילו צו צוועלף הונדערט דאָלער אַ יאָר, וואָס זאָל איהם בארעכטיגען צו דער גוואַלדאַוטער סומע פון 51 דאָלער אַ חודש? אחוץ דעם איז די עלטער ביי וועלכער אַן אַרבייטער איז בארעכטיגט צו אַ פּענסיע (65 יאָר) אַ צו הויכע. כמעט אין אַלע אייראָפּעאישע לענדער, מיט דער אויסנאַם פון פּאָרטוגאַל) איז אַן אַרבייטער בארעכטיגט צו אַ פּענסיע אָדער צו הילף פון 60 יאָר אָן, און אין דער רעפּובליק פון טשילי הויבט זיך אָן די עלטער פּענסיע פון 50 יאָר אָן.

עס איז דעריבער נישט קיין וואונדער, וואָס דער פּענסיע געזעץ, ווי ער איז אין דער איצטיגער פאָרם, ווערט שטאַרק קריטיקירט ניט נאָר פון סאָציאַליסטען און אַנדערע אַרבייטער אָרגאַניזאַציעס, נאָר אַפילו פון מעסיגע ליבעראַלען. עס האָט זיך דעריבער אָנגעהויבען אַ באַוועגונג, אַז עס זאָלען געמאַכט ווערען די נויטיגע אויסבעסערונגען אין דעם פּענסיע געזעץ פאַר די עלטערע אַרבייטער.

די רעגירונג ווייזט אויס האָט אַליין געפיהלט, אַז די סומע וואָס אַן אַרבייטער וועט קריגען לויט דעם אינשורענס פּלאַן, איז אַזוי קליין, אַז עס וועט ניט זיין גענוג אַפילו אויף אַ טרוקען שטיקעל ברויט, איז דעריבער אין דעם סאָשעל סעקיוריטי אַקט פאַראַן נאָך אַ פּונקט, וואו עס ווערט געזאָגט, אַז יעדער עלטערער פּערזאָן וואָס איז אין נויט, ניט קוקענדיג אויף דעם וואָס ער קריגט אַ פּענסיע, קען ער זיך אויך ווענדען צום סטייט פאַר הילף און יעדער סטייט, וואָס וועט האָבען אַ געזעץ צו העלפען די עלטערע מענשען פון 65 יאָר אָן, וועט קריגען פון דער פעדעראַלער רעגירונג אַ העלפט פון דער סומע וואָס דער סטייט וועט געבען פאַר דעם פּערזאָן, אָבער די סומע דאַרף ניט באַטרעפען מעהר ווי 30 דאָלער אַ חודש.

אָט דער צווייטער פּונקט פון הילף פאַר די עלטערע אַרבייטער, ווערט אָבער געגעבען אין דער פאָרם פון טשאַריטי, צדקה, און יעדער עלטערער מענש וועט דאַרפען דורכמאַכען די גאַנצע פּראָצעדור פון דעם „רעד טייפּ" סיסטעם.

די פאַרזיכערונגס־געזעצען פאַר די עלטערע אַרבייטער אין אייראָפּאַ

אין ענגלאַנד איז, אין יאָר 1908, צום ערשטען מאָל אָנגענומען געוואָרען אַ געזעץ וועגען אַ פּענסיע צו די עלטערע מענשען, וואָס זייערע איינקונפטען זיינען זעהר קליין און גיט זיי ניט קיין מעגליכקייט צו מאַכען אַ לעבען. אין יאָר 1925 איז דער געזעץ וועגען אַ פּענסיע פאַר די עלטערע אַרבייטער פיעל אויסגעבעסערט געוואָרען. איצט קריגען אַלע עלטערע אַרבייטער אין ענגלאַנד, וואָס ווערען 60 יאָר אַלט, אַ באַשטימטע סומע יעדע וואָך, ניט קוקענדיג אויף דעם צי עס איז איינגעצאָלט געוואָרען מעהר אָדער וועניגער אין דעם אינשורענס פאָנד. און יעדער פּערזאָן, וואָס איז אָפּהענגיג אין דער פאַמיליע, קריגט אַן עקסטרא סומע געלד, 7 שילינג פאַר יעדען פּערזאָן. די ענגלישע רעגירונג טראָגט צו פינף און צוואַנציג פּראָצענט צו דעם אַלגעמיינעם אינשורענס פאָנד.

אין דייטשלאַנד איז דער פּענסיע געזעץ פאַר די עלטערע אַרבייטער געבויט אויף דעמזעלבינען אופן ווי אין ענגלאַנד.

פון די 42 מלוכות, וואָס האָבען געזעצען פון פּענסיע פאַר עלטערע אַרבייטער, האָבען 31 פון זיי אָנגענומען דעם פּלאַן פון אינשורענס פאָנד און 11 מלוכות גיבען פּענסיעס אויף דעם גרונד וויפיעל דער פּערזאָן נויטיגט זיך. כמעט אין אַלע לענדער גיט די רעגירונג צושטייער אַ באַשטימטען פּראָצענט צו דעם אינשורענס פאָנד פאַר אַרבעטסלאָזע און פּענסיע פאַר די עלטערע אַרבייטער. מיט דער אויסנאַם פון די פאַראייניגטע שטאַטען, וואו די ביישטייערונגען צו דעם פאַרזיכערונגס־פאָנד פאַר עלטערע פּערזאָנען טראָגען צו סיי די אַרבייטער, סיי די אַרבייטסגעבער און די מלוכה, איז בלויז דער פאַרמיטלער, אַזוי צו זאָגען, פון דעם אינשורענס פאָנד.

*) זעה „אַמעריקאַ'ס קאַפּאַסיטי טו קאָנסום", די ברוקינגס אינסטיטוט, זייט 123.

די אידישע אַרבייטער־פּאָעטען אין אַמעריקא

(צו דער געלעגענהייט פון 50 יאָר מאָריס ראָזענפעלד)

פון ב. י. ביאַלאָסטאָצקי

עס ווערט איצט פופציג יאָר זייט עס האָט זיך דערהערט אין דער אידישער ליטעראַטור די שטים פון מאָריס ראָזענפעלד. אין דעצעמבער פון יאָר 1886 האָט ער דאָ, אין ניו יאָרק, אָפּגעדרוקט זיין ערשט ליד. דאָס איז די צייט, ווען עס איז דאָ אין אַלגעמיין געשאַפען געוואָרען די ערשטע אידישע אַרבייטער־דיכטונג.

מאָריס ראָזענפעלד איז געשטאָרבען אין יאָר 1923, אָבער זיין ליד לעבט נאָך. זיין קול איז ניט פאַרקלונגען געוואָרען, כאָטש דער שאַפּ, וואָס ער האָט פיל באַזונגען, האָט זיך פיל געענדערט, און כאָטש די צייטען אין אַלגעמיין האָבען זיך פיל געביטען.

פופציג יאָר איז אַ וויכטיגע דאַטע. לאָמיר דעריבער זיך אָפּשטעלען אויף אַ ווייַלע, אַרויסרייסען זיך אַ ווייַלע פון די איצטיגע רוישיגע פראַגען און שווערע פּראָבלעמען און צום 50־יאָריגען טאָג פון מאָריס ראָזענפעלד'ס אַרבייטער־לידער אַ טראַכט טאָן:

— ווער איז געווען אָט יענער קאַביגער מאַסאַווער און אַרבייטער־דיכטער, וואָס זיין נאָמען איז מאָריס ראָזענפעלד? און צוזאַמען מיט דעם לאָמיר באַטראַכטען, זיך דערמאָנען: ווער זיינען געווען די אַנדערע אידישע אַרבייטער־פּאָעטען פון יענער עפּאָכע?

***

50 יאָר צוריק! דאָס זיינען דאָך פּאַקטיש געווען די ערשטע טעג פון דער מאָדערנער אידישער ליטעראַטור. דאָס איז געווען די צייט, ווען אונזער ערשטער וואונדערליכער קלאַסיקער, מענדעלע מוכר ספרים, איז אויפגעגאַנגען אויף יענער זייט ים אין דעם פאַרוואָרצעלטען אידישען לעבען; דאָס איז געווען די צייט ווען ש. פרוג האָט אין פּעטערבורג גענומען זינגען זיינע אידישע לידער. דאָס זיינען געווען טעג, ווען אידיש האָט זיך גענומען רייסען צו ווערען — קולטור און ליטעראַטור אין מאָדערנעם זין.

מענדעלע און פרוג, אויף יענער זייט ים, זיינען געווען מיט־אידיש, נאַציאָנאַל.

און דאָ, אויף דער זייט ים, איז צו יענער צייט אויפגעגאַנגען דער סאָציאַלער טאָן. דאָ, אין דעם נייעם אידישען ישוב, אין רויש פון די איינגעוואַנדערטע, אין קאָך פון דער אימיגראַציע פון די 80ער יאָרען, אין גאַנג און געמיש מיט די „לאַנדסלייט" — זיינען צו יענער צייט אויפגעקומען; צום ערשטען ווינטשעווסקי (פריער אין לאָנדאָן און דערנאָך אין ניו יאָרק), עדעלשטאַט און מאָריס ראָזענפעלד (אויך באַוואוסטער אין אָנהויב פון די 90ער יאָרען). אַלע: דיכטער סאָציאַלע, דיכטער פון אַרבייטער־מאָטיוען און פון רעוואָלוציע.

דער אָנהויב פון דער אידישער ליטעראַטור אין אַמעריקע איז געקומען ביים אָנהויב פון אידישען מאַסען־לעבען דאָ אין לאַנד, ביים סאַמע אָנהויב פון די אידישע אַרבייטער־אָרגאַניזאַציעס, פון דער אידישער פּרעסע און טעאַטער.

50 יאָר מאָריס ראָזענפעלד, 50 יאָר אידישע אַרבייטס־דיכטונג, מיינט דעריבער שוין אויך: 50 יאָר אידישע איינוואַנדערונג אין לאַנד, 50 יאָר אידיש לעבען אין אַמעריקע און 50 יאָר אַרבייטער־קאַמף.

אין יענע יאָרען, כאָטש אַ נאָר־וואָס געקומענע, איז די אידישע מאַסע דאָ געווען אַ באַפעלינעלטע, אַ מאַסע מיט רעוואָלוציאָנערען אימפּעט. דאַכט זיך: אָט, נאָר וואָס זיינען עס געווען אידען קליין־שטעטעלדיגע, לופט־מענשען, אונטערן־אוויוון־פּאָליטיקער; און מיט אַמאָל — יוניאָן־לייט, חיטנס־זינגער, „פּריהייטס־סאָלדאַטען", סטרייקער!

דאָ אין לאַנד, אין די אַרבייטער־קריזיען — ספּעציעל אין די גרויסע שטעט — זיינען צו יענער צייט, אין מיטען פון די 80ער יאָרען, שטאַרק פאַרשפּרייט געווען די נייע ראַדיקאַלע אידעען. פּראָגרעס, סאָציאַליזם, אַנאַרכיזם, — דאָס זיינען ווערטער וואָס זיינען דאַן אָפט געהערט געוואָרען. דאָס זיינען אַגב געווען יאָרען, ווען עס זיינען דאָ פאָרגעקומען גרויסע אַרבייטער־קאַמפּען, סטרייקס, דעמאָנסטראַציעס. דאָס איז געווען די צייט ווען עס איז געבאָרען געוואָרען דער לאָזונג פון אַכט־שטונדיגען אַרבייטס־טאָג — אַ לאָזונג, וואָס האָט אַזוי באַגייסטערט די אַרבייטער־מאַסען! דאָס זיינען געווען די ערשטע יאָרען, ווען אין שיקאַגאָ האָבען אַרבייטער אָנגעהויבען אַ גרויסען געראַנגעל מיט קאַפּיטאַל, אַ געראַנגעל וואָס איז צו יענער צייט, משעט אין דעם יאָר 1886, דערגאַנגען צו דער העימאַרקעט־טראַגעדיע, ווען קאַפּיטאַל און פּאָליציי האָבען צו דעם טויט געשיקט די וואונדערליכע אַרבייטער־קעמפער: פּאַרסאָנס, שפּיעז, פישער און ענגעל, און די אַנדערע מאַרטירער פאַרשיקט אין געפענגניש.

דאָס זיינען געווען צייטען ווען עס האָט נאָך געהערשט דער אַמאָליגער סוועטשאָפּ־סיסטעם, ווען אַרבייטער ביי אַמעריקאַנער מאַנופאַקטשורערען זיינען, ווי פיה, געשלאָפען אין שטאַלען, און ווען דאָ, אויף דער איסט־סייד, האָט מען אַרבייטער געמוטשעט 18 שעה אַ טאָג אונטער די ערגסטע באַדינגונגען.

אַ צייט פון סוועט־שאָפּ און אויפגאַנג פון ליכטיגע טרוימען; אַ צייט פון ברוטאַלער ווירקליכקייט און העלער האָפנונג אויף „והיה באחרית הימים"... אַ צייט פון אַ נאָך־ניט־איינגעשטעלטען אידישען מאַסען־לעבען — צעבויטעט, אָנגעלאָפען, צוזאַמענגעמישט, און אַזוי ווי אָנגעוואָרפען, אָנגעהויפט איינער אויפ'ן אַנדערען. די צייט פון אָנהויב!

און אָט אין יענער צייט האָט אונזער מאָריס ראָזענפעלד גענומען זינגען. צו יענער צייט איז געבאָרען געוואָרען אין אַמעריקע די אידישע דיכטונג, וואָס אַנשטאָט צו זיין אידיש־פאָלקסטימליך (ווי אויף יענער זייט ים) איז זי נאָר, ווי געזאָגט, געווען סאָציאַל אַרבייטעריש און רעוואָלוציאָנער.

און עס דאַרף דאָ גלייך געזאָגט ווערען: מאָריס ראָזענפעלד מיט זיין גאַנצען רייסען זיך צו וועלטליכקייט און פרעמדע איינפלוסען פון דער ליטעראַטור (צו דייטשע און צו אַמעריקאַנישע פּאָעטען), מיט זיין רייסען זיך צו ווערען איבערזעצט אויף אַנדערע שפּראַכען — דווקא ער האָט אין יענער אידישער אַרבייטער־דיכטונג אַריינגעבראַכט אַ געוויסע פאָלקסטימליכקייט, אַ געוויסען אידישען טעם, שוין ניט רייידענדיג פון דעם, וואָס ער מאַכט האָט אויך פּראָסט און פּשוט אַפילו אין פּאָעזיע גענומען שילדערען ניט סתם אַרבייטער, נאָר אידישע אַרבייטער פון יענער צייט.

אָבער איידער מיר ריידען וועגען ראָזענפעלד'ן לאָמיר צו דער געלעגענהייט פאַרביינען פאַר דער גאַנצער עפּאָכע, לאָמיר פאַר זיך ווידער דערזען די געשטאַלטען פון די אַנדערע אַרבייטער־פּאָעטען, וואָרים ס'איז דאָך דאַן געווען אַ צייט, וואָס אונז קוקט עס איצט אויס ווי איין עפּאָכע, ווי איין דערשיינונג — די ענטשטייאונג פון דעם אידישען אַרבייטער־קלאַס דאָ אין אַמעריקא און די ענטשטייאונג פון דער דאַמאָלדיגער אידישער אַרבייטער־דיכטונג.

***

דער עלטסטער, מאָריס ווינטשעווסקי, האָט אָנגעהויבען צו דרוקען זיינע לידער אין לאָנדאָן. דאָרט האָט ער פאַרעפענטליכט זיינע אַרבייטער־בילדער אונטער'ן נאָמען „לאָנדאָנער סילועטען". מיר דוכט זיך ביז צום היינטיגען טאָג, אַז אָט יענע ערשטע לידער ווינטשעווסקי'ס זיינען געווען זיינע בעסטע. אין יענע „סילועטען" איז געווען פיינע שילדערונג, שטימונג און נייקייט פון ווארט. איך בין איבערצייגט, אַז יענע לידער האָבען געהאַט אויך אַ שטאַרקען איינפלוס אויף ראָזענפעלד'ן, וועלכער איז מיט אַ קורצער צייט שפּעטער שוין דאָ אין ניו יאָרק געקומען מיט רעאַליסטיש־פּאָעטישע מאָטיוען פון אַ „שוויץ־שאָפּ־אינגעלע" און דאָס גלייכען.

ווינטשעווסקי האָט אָבער מעהר פון אַלץ געשריבען לידער „צום וואַקען". ער האָט געוועקט דעם אידישען אַרבייטער צום סאָציאַליזם. שטיי אויף! — האָט ער ניט אויפגעהערט צו שרייען. — שטיי אויף, דערוואַך, מאַך אויף די אויגען!

אַז איך טראַכט פון דעם „זיידען", מאָריס ווינטשעווסקי'ן, און פון יענער צייט, און דער היסטאָרישער פּערספּעקטיוו, פאַרוואונדערט זיך פאַר מיר די געשטאַלט פון ווינטשעווסקי'ן אין אַ גוטען אַלטמיטשקען, וואָס גייט אין דער פינסטערער נאַכט פון קאַפּיטאַליזם מיט אַ לאַמטערנע אין דער האַנט און ער שרייט „שטייט אויף, אידעלאַך, לעבודת הסאָציאַליזם!"

אַזוי ווי דער שמש אין אַמאָליגען שטעטעל, וואָס האָט באַגינען געוועקט די אידען, זיי זאָלען אויפשטיין לעבודת הבורא, אַזוי האָט ווינטשעווסקי געוועקט די אידען — צום סאָציאַליזם.

דערצו האָט מען דאַן געגלויבט, אַז דער סאָציאַליזם אין אַמעריקע שטייט שוין נאָר נאָהענט און ער האָט געוועקט די אַרבייטער „צום לעצטען קאַמף", ווייל „עס שלאָגט שוין די באַפרייאונגס־שטונדע". עס הייסט: שטייט אויף, פאַרשפּעטיגט ניט!

ווינטשעווסקי האָט דערצו אויך אָנגעשלאָגען דעם רוף פון: „אין די גאַסען צו די מאַסען". ער האָט געשריבען מאַרש־הימנען און געזאָגט:

הערט איר, קינדער, ווי עס רירט זיך,
ווי עס רירט זיך איבעראַל,
ווי דאָס אַרבייטספאָלק מוטשטירט זיך,
צו דעם קאַמף מיט קאַפּיטאַל!

אין אַ טייל פון זיינע לידער פילט זיך אויך אַן אויער צו יענער זייט, צו רוסלאַנד, אַ געזאַנג און אַ דערמונטערונג צו די קעמפער דאָרט געגען צאַריזם! צום ביישפּיל:

פאַר יענע העלדען,
וועלכע שמאַכטען אין די קעלטען,
פון סיביר אַצונד.

איז מען פון דאַנען געקומען מונטערען און אָנזאָגען, ברייננען אַ גרוס:

אַז צוטראָגען,
וואָס אַפּטראָגען,
באַלד מיין שורות, באַלד וואָס שלאָגען.
די באַפרייאונגס־שטונד!

אַזוי האָט געזונגען ווינטשעווסקי און די אידישע מאַסע האָט מיט אים מיטגעזונגען.

דאָס זיינען געווען יענע „וועק און רוף"־לידער וואָס ווינטשעווסקי האָט געשריבען מיט אַ נעפּיל צום דאָרט, צו רוסלאַנד, וואו עס האָבען זיך גענומען אָפּשפּילען וואונדערליכע העראָאישע קאַמפען געגען פינסטערניש.

אָבער אין די מערסטע פון זיינע לידער פילט זיך דער אָטעם פון דאַנען, פון אַמעריקא, פון דער נייער לאַגע אין וועלכער די אידישע מאַסען זיינען אַריינגעוואָרפען געוואָרען. דאָ, אין דער גרויס־קאַפּיטאַליסטישער אַמעריקע, וואו קאַפּיטאַל האָט דעם שפּיץ פון זיין בבל־טורעם דערגרייכט, האָט דער אַרבייטער־דיכטער, דער רעוואָלוציאָנערער דיכטער ווינטשעווסקי, בולט'ער ווי אין רוסלאַנד דערזען דעם ביטערען קאָנטראַסט פון „מאַגנאַטען און קוילען־באַראָנען־באַנדע, וואָס שעכט און בלייבט גערעכט" — אויף איין זייט; און מיליאָנען ליידענדע ברידער „וואָס יאָמערען שטיל, וואָס לעבען עלענד און אייביגע שרעקען" —

אייביג פאַר'צרה'ט,
אייביג פאַרמאַרעט,
היער־פאַגערויסענע,
דאָ אַגעשליסענע.

ווינטשעווסקי האָט, ווי געזאָגט, אָנגעהויבען אין לאָנדאָן, וואו די לאַגע פון די אימיגראַנטען איז צו יענער צייט נאָך אַפשר ערגער געווען ווי אין ניו יאָרק (דאָנים ניט בלויז צו גוט, נאָר אויך צו שלעכטס איז קיין ענד ניטאָ...) ער איז געקומען צום ערשט מיט די „לאָנדאָנער סילועטען" און שפּעטער, דאָ אין אַמעריקע, מיט זיינע וועק־ און רוף־לידער, מיט זיין הימנע. דאָרט, אין לאָנדאָן, האָט ער דערציילט:

אין ענגלאַנד איז דאָ אַ שטאָט לאָנדאָן,
אין לאָנדאָן איז דאָ אַ זוים סקוועער,
אין סקוועער שטייען טעגליך דריי שוועסטער,
די שוועסטער — זיי קען וועך־ניט־וועך.

און דאָ אין ניו יאָרק, אין דער שטימונג פון דער העימאַרקעט־טראַגעדיע, האָט ער געוועקט און געזונגען:

איך פרעג די פּראָלעטאַריער,
ווי קומט עס וואָס איר שווייגט?
ווען מיר זינגט די גערעכטיגקייט,
און דאָך — דאָס אונרעכט שווייגט!?

ווינטשעווסקי'ס ליד איז אָפט פּראָזאַאיש, אָבער וואָס איז שייך צו זוכען פּאָעטישקייט און פּאָעטיש ריטמיק, דינקייט פון ווארט און געזאַנג, — ווען אין די מערהסטע פאַלען האָט ווינטשעווסקי זיך בלויז דורכגערעדט מיט די „אייניקלאַך" אינמים און פשוט, מעשה „זיידע", וואָס וועקט זיי — זיי זאָלען אויפשטיין „לעבודת הסאָציאַליזם".

אַזוי איז געווען מאָריס ווינטשעווסקי.

אַנדערש איז דאַן געווען דאָס קול פון דוד עדעל־

שטאַט, כאָטש אויך ער האָט געזונגען ענליכע אַרבייטער־לידער.

עדעלשטאַט איז מער פֿון אַלץ געווען דער באַוויינער און באַקלאַגער פֿון דעם אַרבייטער'ס צרות. עדעלשטאַט איז געווען טיף־ליידענדיג, אָבער אָפֿט: צו סענטימענטאַל. ער איז ווי עס שיינט שטאַרק געווען אונטער דער ווירקונג פֿון דעם רוסישען דיכטער נאַדסאָן. עדעלשטאַט'ס לידער האָבען געפֿונען א ברייטען אָפּקלאַנג צווישען די אידישע מאַסען, ווי אַלע אויפריכטיג־סענטימענטאַלע געזאַנגען. דאָס פֿאָלק, ווי געוויינליך, קימערט זיך ניט צי איז דאָס ריינסטע פּאָעזיע. דאָס פֿאָלק וויל מען זאָל אים קודם כל צוטרעפֿען מיט א וואָרט אין זיין געגעבענער שווערער לאַגע...

עדעלשטאַט, ווען ער האָט אפֿילו גערופֿען צום קאַמף, האָט אָבער מער פֿון אַלץ געוויינט:

די נאַכט איז פֿינסטער, מען זעט ניט קיין שטערען,
דער הימעל איז שוואַרץ ווי די ערד.
ווילד רוישט דער ים פֿון מענשליכע טרערען,
עס הערשען נאָר הונגער און שווערד.

עדעלשטאַט האָט זיך ניט פֿאַרגונען צו זינגען וועגען זון און לבנה, וועגען שניי און ווינט, וועגען וועלדער און פֿעלדער. ער האָט נאָר געזונגען וועגען אַרבייטסמאַן און וועגען דער שלעכטס פֿון דער וועלט. ער האָט געזונגען און געוויינט. און די אידישע מאַסע האָט מיט אים מיטגעוויינט. אויפריכטיגער געוויין אויף דעם ביטערען מזל. אז ער האָט שוין יא געקוקט אויף דער זון, האָט זיך אים געדוכט, אז „די זון איז רויט פֿון בלוטיגע טרערען".

אין זיין באַוואוסט ליד „דער אָווענט גלאָק" (פֿריי־נאָך נאַדסאָן), וואָס איז אַזוי פֿיל געזונגען געוואָרען פֿון א גאַנצען דור, — אָדער פֿון צוויי דורות, — וויינט ער נאָך מער, און ער בעט זיך הארציג און רירענד:

אָ. מוזע, רוף מיך ניט מיט דיינע צויבער פֿינגער,
וועק ניט די סטרונעס פֿון קראַנקעס הארץ.
פֿאַר'משפּט איז צום טויט דיין בלאַסער זינגער,
צו ענדע איז דאָס ליד פֿון קאַמף און שמערץ.

עדעלשטאַט, דער מענש מיט א וואַרעם, ליידענדיג הארץ, דער אידעאַליסט, דער וויינער און באַוויינער פֿון דער שלעכטס וואָס בושעוועט אויף דער וועלט, דער וויינער אין „דער פֿינסטערניש פֿון דער נאַכט"...

ער האָט געוויינט, אָבער ער האָט וויינענדיג געהאָפֿט, אז ניט אייביג וועט די נאַכט געוועלטיגען.

און אין דעם כאָר פֿון דער דאַמאַלסדיגער אַרבייטער־דיכטונג האָט זיך מיט אַמאָל, אין אָנהויב פֿון די 90־ער יאָרען אַריינגעריסען א נײַ קול:

י. באָווישאָווער.

אָט יענער לעבענסלוסטיגער דיכטער, וואָס האָט אַזוי ליב געהאַט דאָס לעבען, די נאַטור, די וועלט, — און איז נאָך גאָר אין די יונגע יאָהרען זיינע אַריינגעפֿאַלען אין א מרה שחורה און איז אַזוי לאַנג אָפּגעזעסען אין א משוגעים־הויז! באָווישאָווער איז געשטאָרבען אין יאָהר 1915, אין עלטער פֿון 42 יאָהר.

ער איז געווען אינגאַנצען אַנדערש פֿון עדעלשטאַט'ן. באָווישאָווער איז געווען אימפּעטיג, קעמפֿעריש, געוואַגט. ער איז געווען ניט בלויז וועקער און אויפוועקער; ניט נאָר באַוויינער, נאָר הויפּטזעכליך־רעוואָלטירער! ער האָט געבראַכט דאָס געזאַנג פֿון דער רעוואָלוציע. ער האָט געזען די רעוואָלוציע ניט נאָר ווי אַן אַבסטראַקטע אידייע, נאָר ער האָט זי געזען און קרעפֿטיג דיכטעריש געשילדערט ווי א געשטאַלט! ער איז לויט זיין טאָן, געווען אונטער דעם איינפֿלוס פֿון דעם אַמעריקאַנעם גרויסען פּאָעט־דעמאָקראַט, וואָלט וויטמאַן.

מיר האָבען נאָר וואָס געלעזען עדעלשטאַט'ס „אָ, מוזע רוף מיך ניט!"

ווי אַנדערש קלינגט באָווישאָווער'ס קול, דער קול פֿון רעוואָלטירער! (יאָ, ניט אַזוי רעוואָלוציאָנער ווי רעוואָלטירער; רעוואָלטירער לויט זיין אינעווייניגסטער נאַטור.) ער האָט אין יענער צייט ווייט און ברייט אויסגערופֿען:

איך — די רעוואָלוציע, קום!

איך קום ווי א שלענגלענדער קאָמעט, ווי די זון, ווען עס הויבט אָן צו טאָגען,
איך קום ווי א בייזער געוויטער פֿון בליץ און פֿון דונער געטראָגען,
איך קום, ווי גלוטיגע לאַווע פֿון וואָלקען פֿאַרדעקטע וואָלקאַנען,
איך קום, ווי דער שטורם פֿון צפֿון, וואָס וועקט און ער שרעקט אָקעאַנען!

איך. ווער? איך — דער רעוואָלטירער, דער וועלט־בונטאַר, דער וועלטען־איבערקערער און וועלטען־בויער.

באָווישאָווער מיט זיין שטורעמדיגער נאַטור וואָלט ניט געקענט זינגען אַזאַ ליד ווי „מוזע, רוף מיך ניט!" ער האָט ניט געוואוסט פֿון „ניט־רופֿען!" ער האָט גלויביג און געוואַגט געזונגען:

ווי א לייכט־טורעם וועל איך זיין,
אין דער וועלט פֿון שמערץ און פּיין.
לייכטענדיג דורך שטורם און נאַכט,
ביז דער מידער מענש ערוואַכט.

באָווישאָווער רעוואָלטירט. ער וויל, אז דאָרט, אין דעם גרונט פֿון לעבען, „זאָל אָנהויבען צו קאָכען און מישען". קעמפֿען! און אויב פֿאַלען אין קאַמף — איז וואָס? עדעלשטאַט האָט געזונגען: „צו ענדע איז דאָס ליד פֿון קאַמף און שמערץ", אָבער באָווישאָווער, ווען ער האָט געטראַכט פֿון טויט, האָט ער אויסגערופֿען:

אַרויסוואַקסען וועל איך פֿון דער ערד.
איך וועל זיך מיט וואָפֿען באַדעקען.
ביז איר וועט שוין אייביג פֿאַרזינקען,
ביז אייך וועט דער קבר פֿאַרשטעקען.

אַזוי האָט ער גערעדט צו די אונטערדריקטער. אַזוי האָט ער זיי געוואָרענט, אז אויך פֿון טויט וועט ער צוריק צום לעבען קומען!

אָט צו יענער עפּאָכע געהערט אויך מאָריס ראָזענפֿעלד, וועלכער האָט אָנגעהויבען צו שאַפֿען מיט א יאָר פֿינף פֿאַר דעם יינגסטען — פֿאַר באָווישאָווער.

צו יענער עפּאָכע פֿון דער גרויסער אידישער איינוואַנדערונג, צו דער עפּאָכע פֿון דעם אָנהויב פֿון דעם אידישען אַרבעטער־קאַמף דאָ אויף דעם נייעם באָדען. פֿון דעם אָנהויב פֿון דעם אידישען מאַסען־לעבען אין אַמעריקע, און פֿון דעם אָנהויב פֿון אונזער ניי־אידישער קולטור און ליטעראַטור דאָ אין לאַנד.

אין די גאַסען צו די מאַסען! ווער האָט נאָך אַזוי אויסגעפֿירט אָט דעם לאָזונג ווי אונזער מאָריס ראָזענפֿעלד? ווער נאָך אַזוי ווי ער, איז מיט אַן אמת טאַקע יאָרען לאַנג געווען פֿאַרבונדען מיט'ן פֿינסטערן אַמאָליגען שאַפּ (אַרום 15 יאָר!, מיט דער מאַשין, מיט דער שער, מיט דעם דאַמאַלסדיגען פֿאָרמאַן (וועמען ראָזענפֿעלד האָט אַזוי פֿיינט געהאַט!) און מיט די אַרבייטער ביי די ניי־מאַשינען?

אין די גאַסען — צו די מאַסען! גיין אין גאַס, גיין אין שאַפּ, זיין מיט דער מאַסע, זיך אויסמישען מיט דער מאַסע, און, אויסמישענדיג זיך, פּרובירען אויפהויבען די מאַסע צו א העכערער הויך, צו עפֿענען די אויגען ביי די, וואָס „בלאָנדזשען אין דער פֿינסטערער נאַכט", און צו באַוויינען זייער ביטער מזל!

און דערמאָנט מען זיך די ערשטע אידישע אַרבייטער־דיכטונג פֿון יענער עפּאָכע, דערזעט מען באַלד, אז מאָריס ראָזענפֿעלד איז די קרוין פֿון יענער עפּאָכע. ער איז דער וויכטיגסטער מיטזינגער און דער וויכטיגסטער „סאָלאָ"־זינגער פֿון יענער צייט.

פֿופֿציג יאָר שוין ווי מאָריס ראָזענפֿעלד האָט פֿאַרעפֿענטלאַכט זיין ערשט ליד. און דאָך האָבען זיינע לידער אויסגעהאַלטען די פּראָבע פֿון צייט, און א סך פֿון זיי זיינען נאָך פֿריש און לעבעדיג היינט צו טאָג. זיין קול איז ניט פֿאַרקלונגען געוואָרען. זיינע לידער האָבען אויך ביז צו גאָר א היבשען גראַד אויסגעהאַלטען די פּראָבע פֿון דער ווייטערער אַנטוויקלונג פֿון אידישען ליד. זיינע רייפֿערע לידער, געשריבען מיט א יאָר 40 צוריק, קלינגען פֿיין און קרעפֿטיג אויך היינט צו טאָג, כאָטש עס זיינען איצט פֿאַראַן אידישע פּאָעטען, וואָס זייער שורה, זייער פֿערז, איז פֿיינער, דינער, איידעלער פֿון מאָריס ראָזענפֿעלד'ס פֿערזען־קונסט.

איך מיין אז איינע פֿון די אורזאַכען פֿאַר וואָס מאָריס ראָזענפֿעלד לעבט פֿאַקטיש נאָך היינט צו טאָג, כאָטש מען זעט אים שוין לאַנג ניט אלס פֿאָלקס־טריבון אין די אַרבייטער שעפּער, ווי אין די אַמאָליגע יאָרען, — איז דאָס, וואָס ער האָט אין זיין צייט דורך זיין ליד געגעבען סביבה, געשילדערט דעם אַרום, און פֿאַרצייכענט די גאַנצע עפּאָכע!

דער היינטיגער שאַפּ איז ניט גלייך צום אַמאָליגען. דער סוועט שאַפּ איז פֿאַרשוואונדען. דער אידישער אַרבייטער האָט דורך קאַמף און אידעאַליזם נאָך לאַנג צוריק פֿאַרטריבען אָט יענעם גרויליגען שאַפּ. אודאי זיינען נאָך אַלץ כסדר פֿאַראַן נייע און נייע אַרבייטער פֿאָדערונגען און אַרבייטער־קאַמפֿען. אָבער יענער שאַפּ איז מעהר ניטאָ.

וואָלט מען דאָך געקענט מיינען אַזוי: וויבאַלד ראָזענפֿעלד האָט אין זיינע לידער געשילדערט דעם אַמאָליגען שאַפּ, דאַרפֿען דאָך די לידער אויך פֿאַרשווינדען, אַזוי ווי דער סוועט שאַפּ איז פֿאַרשוואונדען! נאָך מער, ראָזענפֿעלד האָט דאָך מיט זיינע אייגענע קרעפֿטיגע, דר־פֿענדיגע לידער אין יענער צייט אַליין מיטגעווירקט אז דער סוועט־שאַפּ זאָל פֿאַרשווינדען, וואָלטען דאָך זיינע לידער היינט צו טאָג, נאָך 40 יאָר, געדאַרפֿט זיין פֿאַר אונז א סך בלאַסער, ווי די לידער פֿון די אַנדערע — ווי די לידער פֿון עדעלשטאַט, ווינטשעווסקי, באָווישאָווער.

און דאָך זיינען זיי נאָך היינט פֿולבלוטיגער פֿון יענע לידער.

איך האַלט, ווי געזאָגט, אז איינע פֿון די אורזאַכען פֿון דעם איז טאַקע דאָס גופֿא, וואָס ראָזענפֿעלד האָט אין זיין ליד ניט נאָר גערעדט פֿון א געוויסען שאַפּ, נאָר ער האָט פֿאַרצייכענט א גאַנצען דור. און עד היום איז עס פֿון גרויסען אינטערעס און גרויסען ווערט א קוק צו טאָן: ווי האָט אויסגעזען די אַמאָליגע עפּאָכע, ווי האָבען אויסגעקוקט די ערשטע אידישע אַרבייטער־קאַמפֿען דאָ אין לאַנד?

דאָס איז בלויז איינע פֿון די אורזאַכען. פֿאַראַן נאָך אורזאַכען. די הויפּט־אורזאַך, פֿאַרשטייט זיך, איז דאָס, וואָס ער איז איינפֿאַך געווען דער טאַלאַנטפֿולסטער פֿון יענער דיכטונג, און וואָס טאַלאַנטפֿולער א פּאָעט איז, אַלץ לענגער לעבט זיין ליד, כאָטש די אומשטענדען ביי־טען זיך. וואָס שטאַרקער איינער איז — אַלץ ווייטער גרייכט זיין געשריי...

ראָזענפֿעלד איז אין זיין בליצייט ניט אָפּגעקומען מיט געזאַנגען וועגען דער רעוואָלוציע. ער איז ניט אָפּגעקומען מיט טרערען, צי מיט וועקען אַליין, — מיט דעם וועקען די אַרבייטער פֿון זייער שקלאַפֿען־שלאָף...

ראָזענפֿעלד האָט אין דער צוזאַמענגעמישטער אַרבייטער־מאַסע אויך דערזען דעם איינצעלנעם. ער האָט דערזען די געשטאַלט פֿון דעם „בלייכען אָפּרעיטער". און אָט די געשטאַלט איז דאָך פֿאַקטיש נאָך היינט פֿאַראַן, כאָטש אומשטענדען האָבען זיך אַזוי פֿיל געענדערט. עס איז דאָ דער אָפּערייטאָר מיט זיינע ליידען און פֿריידען, מיט זיינע ברייט־מענשליכע איבערלעבונגען, מיט זיינע צווייפֿלען און מיט זיינע זאָרגען.

ראָזענפֿעלד האָט אין דעם האַרץ פֿון דעם אָפּערייטאָר, אַפֿילו אין דעם סוועט־שאַפּ־פֿאַרשקלאַפֿטען פֿון אַמאָל, דערזען ניט נאָר „שאַפּ", נאָר פֿאַרשידענע איבערלעבונגען. ראָזענפֿעלד האָט פֿאַרברייטערט דעם שטח פֿון דעם אַרבייטער־ליד. ער האָט געזונגען פֿון נאַטור, פֿון ליבע, און ער האָט זיך פֿאַרגונען סתם זיך דיכטעריש אויסצוווינען, ניט נאָר צוליב דעם „אייזען און שער".

ראָזענפֿעלד, ווי איך האָב פֿריער דערמאָנט, איז געוועזען, אויסער דיכטער, א מין פֿאָלקס־טריבון. ער פֿלעגט אין די ערשטע יאָרען אַרומגיין אויף קאָנצערטען מיט „זיין ליד און מיט זיין לירע". ער פֿלעגט פֿאַרלעזען און דעקלאַמירען. דורך דעם איז זיין ליד נאָך פּאָפּולערער געוואָרען. שפּעטער האָט ער שוין ניט געדאַרפֿט אַליין ניין פֿאַרשפּרייטען זיינע געזאַנגען. זיי זיינען שוין אַליין פֿיל געזונגען און געלעזען געוואָרען אויף קאָנצערטען, אין די שעפּער, אויף מאַסען־פֿאַרזאַמלונגען. זיינע לידער, ווי די לידער פֿון די אַנדערע דאַמאַלסדיגע אַרבייטער פּאָעטען, האָבען געמונטערט דעם אַרבייטער צום קאַמף, האָבען אָפֿט געווירקט, פּראָסט און פּשוט און דירעקט, אַזוי ווי הייסער אַגיטאַציע שטאָף. די אי־דישע אַרבייטער־דיכטונג האָט געשפּילט א קאָלאָסאַלע ראָלע אין פֿאַרלויף פֿון פֿיל יאָרען!

מאָריס ראָזענפֿעלד האָט אויסער דיכטעריש, און די־רעקטע אַרבייטער־און רעוואָלוציע־לידער, אויך געשריבען א צאָל נאַציאָנאַלע לידער. עס איז אָבער קלאָר, אז זיינע סאָציאַלע מאָטיווען, אז זיין אַרבייטער־דיכטונג, איז פֿיל קרעפֿטיגער ווי זיין נאַציאָנאַלע דיכטונג, כאָטש אויך די נאַציאָנאַלע זיינען, מיט דעם אויפֿקום פֿון ציוניזם, געוואָרען שטאַרק פּאָפּולער. זיין „דער אידישער מאַי" איז געווען באַרימט. פֿון זיינע נאַציאָנאַלע לידער וואָלט איך אויך דערמאָנט זיין קרעפֿטיגען „גלות־מאַרש", זיין „צום פֿאָלק" און אפֿשר אויך זיינע „חנוכה־ליכט־לעך".

מאָריס ראָזענפֿעלד האָט א סך געזונגען. ער האָט איינינע לידער ביכער. ער איז אָבער, דוכט מיר, געווען צו גרינג אויף דער פֿעדער, און דעריבער זיינען ביי אים פֿאַראַן פֿיל שוואַכע לידער, אָדער לידער וואָס קלינגען צו בדחנות'דיג. אין יעדען ליד אָבער, אפֿילו אין א שוואַכען, איז דאָ ערגעץ א וואונדערליכער פּאָעטישער פֿליה. מען דאַרף עס נאָר פֿאַרזיכטיג דערכאַפּען, דערשפּירען.

אָבער מיט אַלע זיינע פֿעהלערען איז ער דער וויכ־טיגסטער דיכטער פֿון יענער עפּאָכע.

זיין „בלייכער אָפּרעיטאָר", זיין „איינגעלע", זיין „מאַ־

פֿאַר וואָס די באַלעבאַטים האָבען אַזוי מורא פֿאַר רעגירונגס־הילף פֿאַר אַרבייטלאָזע

פֿון ש. פֿאַרבער.

דעם צענטען דעצעמבער זיינען די צייטונגען איבער'ן גאַנצען לאַנד אַרויסגעקומען מיט גרויסע „סעפּ", אָנזאָגענדיג די שמחה, אז די אינדוסטריאַליסטען האָבען שוין אויפגעגעבען זייער געגנערשאַפֿט צום נייעם דיל. אז די „נעשאַנעל מאַנופֿעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן", די אָר־גאַניזאַציע פֿון די גרעסטע בערען פֿון דער אַמעריקאַנער אינדוסטריע, זיינען שוין גרייט מיטצואַרבייטען מיט דער פֿעדעראַלער רעגירונג און העלפֿען איר דערגרייכען אָט די צילען וואָס זי האָט זיך געשטעלט, אָפּצושאַפֿען אַרבייטסלאָזיגקייט, פֿאַרקירצען אַרבייטס־שטונדען, העכערען שכירות, פֿאַרטיילען דעם איינקונפֿט פֿון לאַנד אויף א מער גערעכטען אופֿן. מיט איין וואָרט — אַראָפּברייגנען דעם גן־עדן אויף דער וועלט.

אויב דאָס זאָל זיין אמת — האָב איך מיר גע־טראַכט, — דאַרף אָט דער נס פֿאַרנעמען דעם אויבען־אָן צווישען אַלע גרויסע וואונדער פֿון אונזער צייט. אַזאַ געוואַלדיגע איבערקערעניש אין די מוחות פֿון די אַמעריקאַנער בעלי בתים אין אַזאַ קורצער צייט, שטייגט זיכער איבער אַלע וואונדער אין פֿיזיקס, כעמי, ביאָלאָגיע און מעדיצין, וואָס די וויסענשאַפֿטסלייט האָבען באַריכ־טעט דורך די לעצטע פֿאַר וואָכען ביי זייערע קאָנגרעסען.

שטעלט זיך פֿאַר, אז ערשט מיט א צוויי מאָנאַטען פֿריהער, אין אָקטאָבער, האָט אָט די זעלביגע נעשאַנעל מאַנופֿעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן און איר פּאָליטישע אָפּ־טיילונג — די „ליבערטי ליג" — געהאַלטען אין איין שרייען, אז רוזוועלט איז א קאָמוניסט, רחמנה לצלן; אז דער נייער דיל איז אַן אומגליק פֿאַר אַמעריקע; אז, חלילה וחס, ווען רוזוועלט זאָל ווידער ערוויילט ווערען און טאַקע דורכפֿירען די פּראָגראַם פֿון קירצערע שטונ־דען, העכערע שכירות, אָפּשאַפֿען קינדער אַרבעט און איינ־פֿירען סאָציאַלע פֿאַרזיכערונג, וועט אַמעריקע אונטער־ניין. און ניט נאָר האָבען זיי געשריען, נאָר זיי האָבען טאַקע אַריינגעלייגט שווערע געלט דורכצוואַרפֿען רוז־וועלט'ן מיט זיין נייעם דיל. קאַרגע 17 מיליאָן דאָלער האָט אָפּגעקאָסט דער רעפּובליקאַנער קאַמפּיין, און דעם גרעסטען חלק פֿון די מיליאָנען האָבען ביינעטראָגען טאַ־קע דיזעלביגע מעמבערס פֿון דער נעשאַנעל מאַנופֿעק־טשורערס אַסאָסיאיישאָן. און דאָ פּלוצלונג, האָבען זיי זיך אין גאַנצען איבערגעקוליעט און זיינען שוין נאָר אדרבא ואדרבא פֿאַר'ן נייעם דיל. איז עס נישט א וואונדער?

און טאָמער וואָלט איך געגלויבט, אז דער אויסגאַנג פֿון די עלעקשאַנס האָט עס פֿאַראורזאַכט די איבערקערע־ניש אין זייערע מוחות; אז זיי האָבען זיך דערשראָקען פֿאַר דער ריזיגער מאַיאָריטעט וואָס רוזוועלט'ס נייער דיל האָט געקראָגען אין די וואַהלען, און זיי ווילען שוין מיט אים שלום מאַכען, דערמאָן איך זיך, אז ערשט מיט איין מאָנאַט צוריק, דעם צענטען נאָוועמבער, איז דער צווייטער פֿליגעל פֿון דער זעלבער אַסאָסיאיישאָן, די נעשאַנעל טשיימבער אָוו קאָמערס, אַרויסגעקומען מיט א געוואַלד אין וואַשינגטאָן געגען דעם פֿאַרזוך פֿון די אייזענבאַן אַרבייטער צו קריגען א זעקס־שטונדיגען אַר־בייטס־טאָג, ווייל דאָס וועט קאָסטען די אייזענבאַנען מי־ליאָנען דאָלערס. גלייכצייטיג האָבען זיי געפֿאָדערט מען זאָל אָפּשאַפֿען די „דאַבליו פּי איי", אָפּשטעלען די שטיצע צו די אַרבייטסלאָזע, פֿאַרקלענערען די טעקסעס און די אַלע אַנדערע זאַכען וואָס די באַלעבאַטים האָבען געפֿאָדערט די גאַנצע צייט. אָט די פּראָגראַם זייערע האָבען זיי אַרויסגעשטעלט ערשט דעם צענטען נאָוועמבער — אַלזאָ, שוין נאָך די עלעקשאַנס. טאָ ווי דערקלערט זיך אָט דער נס?

דער ענטפֿער איז, אז עס איז נישט קיין נס, ווייל די קעפּ איבער די נייעס אין די צייטונגען זיינען פּשוט ניט אמת. די באַלעבאַטים און אינדוסטריאַליסטען האָבען געביטען בלויז די שפּראַך, אַביסעל אפֿשר זייער מעטאָ־דע, דעם פּראָגראַם זייערען אָבער און די צילען האָבען זיי ניט געביטען. איצט, פּונקט ווי פֿריהער, ווילען זיי פּטור ווערען פֿון דעם נייעם דיל און די ביסעל הנחות וואָס דאָס גיט די אַרבייטער. ניט מער, וואָס אַנשטאָט שילטען דעם „ניו דיל" און אַרויסטרעטען אין אָפֿענעם קאַמף געגען אים זוכען זיי איצטער שלום צו מאַכען מיט דער רעגירונג און אין דער שלאַכט פֿון דעם נייעם דיל אַריינצוגיסען זייער אַלטע פּראָגראַם.

עס איז ניט נויטיג זיך אָפּצושטעלען אויף די שיינע רעדעס פֿון די פֿאַרשטייער פֿון קאַפּיטאַל ביים באַנקעט פֿון דער אַסאָסיאיישאָן אין וואַלדאָרף אַסטאָריאַ, כאָטש די היפּאָקריטסטוואָ און דער זשאָנגלירען מיט ציפֿערען וואָס זיי האָבען דאָרטען געבראַכט צו באַווייזען, אז זינט די נ. ר. א. איז אָפּגעשאַפֿט געוואָרען, זיינען די שכירות פֿון די אַרבייטער ניט געשניטען געוואָרען, איז פֿאַר זיך אַליין א מייסטערווערק. עס איז גענוג בלויז דורכצולייענען די פּראָגראַם וואָס זיי האָבען אָנגענומען ביי דער לעצטער זיצונג צו זעהן אז, ווי דער שלאַנג, האָט די מאַנופֿעקטשורערס אַסאָסיאיישאָן געביטען בלויז די פֿעל אָבער ניט די נאַטור זייערע.

נאָך א פֿאָררעדע צו דער פּראָגראַם וואָס באַהויפּטעט אז די גרונט־פּרינציפּען פֿון דער אַמעריקאַנער אינדוס־טרי איז צו באַזאָרגען די באַפֿעלקערונג מיט גוטע היי־זער, מיט די נויטיגסטע און לוקסוסען פֿון לעבען, מיט זיכערקייט פֿון באַשעפֿטיגונג, מיט לעבענסמיטעל אויף די עלטערע יאָהרען, זיינען אין א ים פֿון זיסע ווערטער איינגעוויקעלט די פֿאָלגענדע פֿאָדערונגען ווי אַזוי אָט די אַלע גוטע זאַכען צו ברייננען:

1) עס טאָר ניט געמאַכט ווערען קיין קינסטליכע צאַמען צו שטערען מענשען אַריבערצוגיין פֿון איין עקאָנאָמישער הויך צו א צווייטער, העכערער שטופֿע. עס טאָר ניט זיין קיין פֿעסטע רעגולאַציעס וואָס שטערען דעם קליינעם געשעפֿטסמאַן אַרויפֿצואַרבייטען זיך און ווערען גרויס.

דאָ האָבען מיר, אַלזאָ, דעם אַלטען שטאַנדפּונקט פֿון די באַלעבאַטים, אז ווען א באַלעבעסעל וויל זיך אַרויפֿאַרבייטען דורך שינדען די הויט פֿון זיינע אַר־בייטער, אָנהאַלטען אוממענשליכע באַדינגונגען, רואי־נירען די אינדוסטרי דורך האַלז־שניידענדער קאָנקורענץ, טאָר אים קיינער אין דעם ניט שטערען. די איינציגע וואָס מעגען יאָ שטערען זיינען זיי, די גרויסע מאַנופֿעק־טשורערס אַליין. זיי פֿאַרשפּרעכען אז זיי וועלען ניט דערלאָזען קיין ניט־עטישע פּירונגען.

2) זיי אַנערקענען, אז אַרבייטסלאָזיגקייט איז א שלעכטע זאַך, וואָס דאַרף אָפּגעשאַפֿט ווערען. אַזוי אויך ציטווייליגע אַרבייטסלאָזיגקייט, וואָס קומט פֿון דעם סעזאָן־כאַראַקטער פֿון די מערסטע אינדוסטריען. זיי פֿאַרשפּרעכען צו שטודירען די פֿראַגע און טאָן וואָס זיי קענען אַנצושטעלען וואָס מער אַרבייטער. אלס ער־שטען מיטעל אָבער שלאָגען זיי פֿאָר אַריינצונעמען וואָס מער לערען־איינגלאַך אין די שעפּער, ווייל — ווי זיי באַהויפּטען — פֿעלען איצטער געשולטע באַלמעלאָכעס. דאָס לערנען אָבער פֿון נייע באַלמעלאָכעס דאַרף זיין די אויפֿגאַבע פֿון די מאַנופֿעקטשורערס צוזאַמען מיט די בילדונגס־אינסטיטוציעס, די אָרגאַניזאַציע פֿון די אַר־בייטער דאַרף דערמיט ניט האָבען צו טאָן.

שין", זיין „ניט זוך מיך דאָרט" און נאָך, און נאָך — זיינען ווייט און ברייט געזונגען געוואָרען און ביז צום היינטיגען טאָג האָבען זיינע לידער פֿון דעם שניט ניט פֿאַרלאָרען זייער ווערטה.

און נאָך אַמאָל:

ווילען מיר דערפֿיהלען דעם אָטעם פֿון דעם אידישען לעבען דאָ אין אַמעריקע, אין ניו יאָרק, מיט 40, 50 יאָר צוריק, — דאַן מוזען מיר גיין צו ראָזענפֿעלד'ן.

איך האָב אין אָנהויב פֿון דעם אַרטיקעל דערמאָנט מענדעלע'ן. וויל מען וויסען ווי עס האָט אויסגעקוקט דאָס אידישע שטעטעל אַמאָל — דאַן דאַרף מען גיין צו מענדעלע'ן.

און וויל מען אין אונזער צייט דערפֿיהלען די אַרומיג־קייט פֿון דער אַמאָליגער סוועט־שאַפּ־געטאָ, די געטאָ מיט די פֿאַרדאַרטע טאַטעס, מיט די קוואַרע מאַמעס; די געטאָ מיט די בלאָנדזשענדיגע מיידעלעך, מיט די בעטלער, מיט די ליכט־פֿאַרקויפֿערינס", מיט די סטריי־קערס, מיט די סקעבס, מיט די פּאָליטישענס — דאַן דאַרף מען צו ראָזענפֿעלד'ן גיין.

ער האָט אין ליד פֿאַרצייכענט אַן עפּאָכע. ער האָט אין דער פּאָעזיע געטאָן דאָס, וואָס דער זייער טאַלאַנט־פֿולער ז. ליבין האָט געטאָן אין דער פּראָזע.

איך האָב פֿריהער געזאָגט, אז דוד עדעלשטאַט האָט א סך געוויינט. נו, אויך מאָריס ראָזענפֿעלד האָט א סך געוויינט. ער האָט זיך אַליין אָנגערופֿען: „דער טרערען־מיליאָנער". אָבער מער פֿון וויינען האָט ער געשריען, געשריען און געבייזערט זיך. ער האָט אָפֿט געקענט זיין זייער בייז און בייסיג; מאָריס ראָזענפֿעלד האָט געשריען און געסטראַשעט, געסטראַשעט און גאַליג זיך געשטאַכען.

איך פֿיל אָפֿט אין זיינע לידער, ניט אַזוי רעוואָלו־ציאָנערן־טאָן (ווי ביי באָווישאָווער'ן), נאָר טאָן פֿון גאַליגער טראַציגקייט — טראַציגקייט געגען די "פֿאַר־כעס" פֿון דער וועלט! ראָזענפֿעלד האָט זיין גאַנצען לעבען פֿאַקטיש מיטגעטראָגען די שאַרפֿקייט פֿון שניי־דער־שער אין זיין פּאָעזיע, און ער האָט, ווי א פּאָעט, שאַרף געשניטען מיט איהר...

אין אַנדערע מאָמענטען פֿון זיין דיכטערישען אויפֿ־פֿלאַם, איז אָט די טראַציגקייט דערגאַנגען ביז — רעוואָ־לוציע, ביז דערהויבונג, ביז אויפֿשטאַנד!

שטאַרק באַרימט איז געווען זיין ליד פֿון פּראָטעסט־געשריי: „דער לייב". ער האָט דאָרט מיט ווייטאָג אויסגעשריען:

וואָס רוקט איר אַלץ די פֿליוש אין זיך,
און שמייסט צו מיר די ביינער?
וואָס מיינט איר, וואָס? א הונט בין איך,
א הונט מיט קהל'שע ציינער?

א הונט וואָס לויפֿט אַרום אין גאַס,
און נעכטיגט אויף די בריקלאַך,
און ווען איר פֿאַלט א ביין צום שפּאַס,
איז ער שוין איבערגליקלאַך?

- - - - - - - - - -

אָ, ציטערט! דען איך בין דער לייב,
ניט שפּילט מיט מיר אין שפּיצלאַך,
דען קוים דערלאַנג איך זיך א הויב,
צופֿלייש איך אייך אויף פּיצלאַך.

איך קען די סטעפּ, איך קען דעם וואַלד,
איך בין אין יאָגד געבאָרען,
און טו א ברום, עס ווערט א גוואַלד,
און איר דערקענט מיין צאָרן.

אָט אַזאַ מין אויסגעשריי איז זייער כאַראַקטעריס־טיש פֿאַר דעם בייזען, טראַציגען ראָזענפֿעלד'ן. ער האָט אויסגעדריקט מיט דעם די מענשליכע, אָנגעקוואָלענע טראַציגקייט פֿון דעם אַרבייטער קעגען באָסישקייט, קע־גען די באַדריקער.

ניט אַלע מאָל איז זיין געשריי אַרויס אַזוי קרעפֿטיג און ריין. אַמאָל האָט עס אַביסעל צונגעריליצט, ווי אַלע מאָל ווען מען שרייט, ווען מען בייזערט זיך.

אָבער פֿאַר דעם זעלבינען מאָריס ראָזענפֿעלד, דעם בייז־סאַטירישען, דעם טראַציגען, איז אויך כאַראַקטעריס־טיש זיין טרויעריג־עלענדישער טאָן פֿון „איך האָב א קליינעם איינגעלע, א זונעלע גאָר פֿיין, און ווען איך זעה אים, דוכט זיך מיר: די גאַנצע וועלט איז מיין".

פֿאַר אים איז אויך כאַראַקטעריסטיש דער צער־דיגער, אָבער ניט־שרייענדיגער טאָן פֿון:

איך זע דאָרט א בלייכען אָפּרייטאָר
פֿאַרקאָכט אין דער אַרבייט — א שרעק.
און זייט איך געדיינק אים אַלץ נייט ער
און לייגט זיינע קרעפֿטען אוועק.

ער האָט געשריגען, אָבער ער איז דיכטעריש אויך אָפֿט געווען וועהמוטיג, צער'דיג, טיף־ליריש — און אָן געשריי...

אין אַלע מאָמענטען איז ער געווען קרעפֿטיג, וויר־קענדיג. מען קען אודאי האָבען צו אים טענות פֿאַר די פֿעלערען זיינע, פֿאַר א צאָל לידער וואָס זיינען, ווי גע־זאָגט, צו בדחנות'דיג. אָבער איצט, אין דער צייט פֿון דעם 50־יאָריגען יובילעאום, זינט זיין ערשט ליד איז ערשינען, דאַרפֿען מיר הויפּטזעכליך אים דערמאָנען פֿאַר זיינע וואונדערליכע מעלות.

50 יאָר מאָריס ראָזענפֿעלד מיינט אייגענטליך 50 יאָר אידישע אימיגראַציע קיין אַמעריקע, 50 יאָר אידיש לעבען אין אַמעריקע.

די צייטען זיינען איצט אַנדערע. דער שאַפּ איז איצט אויך אַן אַנדערער. אָבער די דיכטעריש־געזעהענע געשטאַלט פֿון דעם „בלייכען אָפּרעיטאָר" איז נאָך אַלץ פֿריש און קענטיג. דער קאַמף פֿאַר א בעסערער וועלט איז היינט פּונקט אַזוי הייליג ווי אין יענע צייטען.

3) רעגירונגס קאנקורענץ מיט פריוואטע געשעפטען איז שעדליך. רעגירונגס־אונטערנעמונגען ווערען פינאנסירט דורך טעקסעס, טארען זיי דעריבער ניט קאנקורירען מיט פריוואטע געשעפטען, וועלכע צאהלען די טעקסעס. דארט וואו די רעגירונג האט צוליב א נויטפאל אונטערנענומען אויסערגעוויינליכע פאראנטווארטליכקייטען, מוז מען זיך היטען אז עס זאל ניט ווערען א באשטענדיגער געשעפט וואס באלאנגט צו דער רעגירונג און קאנקורירט מיט פריוואטע אונטערנעמונגען.

דאס איז א פאדערונג, אז די רעגירונג זאל אויפגעבען די אלע אונטערנעמונגען, ווי די „טענעסי וואלי אוטאריטי", וועלכע שטעלט צו ביליגע עלעקטריציטעט; די פארשידענע בוי־פראיעקטען צו שאפען מענשליכע וואוינונגען פאר דער ארימער באפעלקערונג; די פארם־שטעטלאך, וואו עס ווערען באזעצט די פארהונגערטע פארמער, מיינערס און האלץ ארבייטער, וואס האבען פארלוירען יעדע מעגליכקייט צו מאכען א לעבען, אט די אלע אונטערנעמונגען דארפען אויפגעגעבען ווערען ווייל זיי קאנקורירען מיט פריוואט קאפיטאל.

4) די באלעבאטים אנערקענען, אז מען מוז באזארגען מיט הילף די קראנקע, די אלטע און די קאליקעס. מען דארף אויך שטיצען די ארבייטסלאזע. אבער די שטיצע דארף זיין אזוינע, אז די וואס קריגען די שטיצע זאלען זיך ניט אנטזאגען אנצונעמען ארבייט ווען זיי קענען עס קריגען. דאס הייסט, מען דארף זיי געבען אזוינע קעסט, אז זיי זאלען זיין גרייט אנצונעמען, וועלכע עס איז ארבייט פאר אבי וועלכען פרייז, אום ניט פארהונגערט צו ווערען.

5) ארבייטער, פארוואלטונג און די וואס ליינען אריין קאפיטאל, יעדער פון זיי דארף קריגען א גערעכטען חלק אין איינקונפט לויט זיין בייטראג. דער בעסטער וועג דאס צו דערגרייכען איז דורך דעם פריוויליגען צוזאמענארבייטען פון די אלע צדדים. ארבייטער דארפען האבען דאס רעכט צו זוכען און קריגען באשעפטיגונג, אונגעאכטעט אויב ער באלאנגט צו א יוניאן אדער ניט. ער דארף האבען דאס רעכט צו דינגען זיך מיט די באלעבאטים פאר באדינגונגען דורך אן ארגאניזאציע אדער פאר זיך אליין, ניט ווערענדיג געשטערט אין דעם פון קיינעם. די זעלביגע רעכט דארפען אויך האבען די באלעבאטים (צו פארהאנדלען מיט א יוניאן אדער מיט איינצלנע ארבייטער) ניט ווערענדיג געשטערט אדער געצוואונגען פון וועמען עס איז.

דא האט איר דעם פרינציפ פון דעם אלטען „אפען־שאפ" אדער „אמעריקען פלען" אין פולען פראכט, צוזאמען מיט דער קאמפאני יוניאן, סטרייק ברעכער, שפיאנאזש און די אלע פליטערלאך פאר וועלכע די מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן האט אלע יאהרען געקעמפט מיט ציין און נעגעל.

מען וואלט נאך געקענט פון דער פראגראם ארויספישען א סך אזוינע פערעל, ווי למשל, זייער געגנערשאפט צו פארבאטען קינדער ארבייט דורך א פעדעראלען געזעץ, אונטער'ן אויסרייד אז דאס איז ניט קיין וויכטיגע פראגע ווייל פון אלע ארבייטער וואס ווערען באשעפטיגט אין לאנד איז בלויז איינס פראצענט קינדער אונטער 16 יאר אלט. זיי מאכען זיך ניט וויסענדיג אז איינס פראצענט פון 40 מיליאן מיינט אויך אז פיר הונדערט טויזענט יונגע קינדער שקלאפען אין די פאבריקען אין דער צייט וואס זייערע עלטערן נעהען אום ליידיג און שטארבען פון הונגער. איבער אזא קליינע צאל, דיינקען זיי, לוינט זיך ניט צו אמענדירען די קאנסטיטוציע. די סטייטס אליין וועלען עס שוין באזארגען. דאס זעלבע זייער געגנערשאפט צו באגרעניצען די ארבייטס שטונדען אדער איינשטעלען א מינימום געהאלט דורכ'ן געזעץ; זייער פארלאנג צו צאמען די יוניאנס, און נאך אזוינע זאכען. עס איז אבער ניט נויטיג זיך ווייטער צו פארברייטערען. די עטליכע אויבען געבראכטע פונקטען פון זייער פראגראם איז גענוג צו באווייזען, אז די מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן האט איר שטעלונג צו קיינע פון די פראגע וואס האבען א שייכות מיט ארבייטס־באדינגונגען און סאציאלע געזעצגעבונג ניט געביטען.

וואס עס איז יא ווערט אנצואווייזען, איז אויף דעם מערקווירדיגען פאקט, וואס קיין אנדערער פון די ניו דיל געזעצען האט ניט ארויסגערופען אזא פארביסענע געגנערשאפט מצד די מאנופעקטשורערס אסאסיאיישאן ווי די „וואירק־פראגרעס אדמיניסטריישאן" און די אנדערע הילפס מיטלען וואס די רעגירונג האט אנגענומען צו באזארגען מיט ארבייט און לעבענסמיטלען די מיליאנען וואס די פריוואטע אינדוסטרי האט ארויסגעשליידערט אין נויט. סיי אין די רעדעס און סיי אין דער פראגראם, רעדען זיי וועגען אט די אונטערנעמונגען מיט גרעסערע ביטערקייט ווי וועגען די אנדערע געזעצען און טעטיגקייטען פון דעם נייעם דיל. און דאס איז באמת מערקווירדיג.

ווייל וואלט מען צום ביישפיל פרעגען א זייטיגען בעאבאכטער וועלכע פון די אזוי גערופענע „ניו דיל" געזעצען וועלען אמשטארקסטען באקעמפט ווערען פון די באלעבאטים, וואלט ער אהן ספק אנגעוויזען אויף דער נ. ר. א.; די א. א. א.; דער סעקיורוטי געזעץ, דער וואגנער געזעץ און נאך אזוינע. „די וואירק פראגרעס אדמיניסטריישאן" אבער האט פאקטיש געגעבען די אינדוסטריאליסטען אין פראפיטען פראפארציאנעל מער ווי די ארבייטער אין ווידזשעס. עס איז כמעט ניטא קיין איין וויכטיגע קאפיטאליסטישע פירמע וואס האט ניט אפגעלעקט א פעטען ביינדעל פון די באשטעלונגען אויף מאטעריאלען, וואס די רעגירונג האט געקויפט פאר די ארבייטען אויף וועלכע די „דאבליו פי איי" ארבייטער זיינען באשעפטיגט געווארען. אזוי צום ביישפיל האט דער לאמבער טראסט ארייננעקראגען פון די באשטעלונגען דרייסיג און א האלב מיליאן דאלער פאר געהילץ; פאר צעמענט 25½ מיליאן; פאר אספאלט און אנדערע מאטעריאלען וואס מען נוצט אויף פלאסטערען גאסען און וועגען 24 א האלב מיליאן; פאר קליידער שטאף 88 א האלב מיליאן; דער שטאל טראסט האט געקראגען פאר שטאל, אייזען און פייפס די גאנץ שיינע סומע פון איבער 41 מיליאן דאלער, און אזוי האבען אויך געקראגען זייער חלק אנדערע קאפיטאליסטישע אונטערנעמונגען.

און דאס זיינען בלויז די דירעקטע איינקונפטען פון די אינדוסטרי מאגנאטען. אומדירעקט האבען זיי פראפיטירט פיל מער. די מיליאנען וואס זיינען אויסגעגעבען געווארען אויף שכירות צו די ארבייטער און אנגעשטעלטע סיי אויף די רעגירונגס פראיעקטען און סיי ביי די מאטעריאלען, האבען אזוי פיל געשאפען א מארק פאר מער סחורה, אז דער גאנצער פאראליזירטער סיסטעם פון קאפיטאליזם האט דורך דעם געקראגען א נייע בלוט־איינשפריצונג וואס האט אים געהאלפען זיך שטעלען אויף די פיס. טא ווי קומט עס וואס דוקא געגען אט די אונטערנעמונגען טרעטען זיי ארויס אזוי שארף?

דער ענטפער, נאך מיין מיינונג, איז, אז די באלעבאטים זיינען פיל מער וויטזיכטיג און קלאסען־באוואוסט ווי דער עולם שטעלט זיך געוויינליך פאר. אין דער „דאבליו פי איי" זעהען די באלעבאטים די גרעסטע געפאר סיי פאר זייער באלדיגער עקספלואטאציע פון די ארבייטער און סיי פאר דער צוקונפטיגער זיכערקייט פון זייער עקאנאמישער מאכט.

פאר זייערע באלדיגע פראפיטען איז די „דאבליו פי איי" געפערליך הויפטזעכליך איבער צוויי פיטשורס איהרע: ערשטענס, באשאפט זי א דעק אין דעם אפגרונט פון פרייער קאנקורענץ צווישען ארבייטער פאר א דזשאב. אזוי לאנג ווי די רעגירונג באשעפטיגט ארבייטסלאזע און צאלט זיי א באשטימטען לוין פאר א טאג ארבייט קענען די פריוואטע באלעבאטים נישט ארונטערדריקען די ארבייטער שכירות, נידעריגער פון דעם לוין וואס די רעגירונג צאלט. קליין ווי אט דער געהאלט איז, שאפט עס דאך פראקטיש א מינימום ווידזש, וויינינגער פון וועלכען קיין ארבייטער וועט ניט אננעמען. דאס צעשטערט די האפענונג וואס די באלעבאטים האבען געהאט אז נאך דעם קריזיס, ווי נאך די אלע פריערדיגע קריזיסען, וועלען זיי קענען ארונטערדריקען די שכירות פון די אויסגעהונגערטע מאסען ווי נידעריג זיי וועלען נאר וועלען.

צווייטענס — און וואס איז נאך פאר זיי ערגער ווי די עמוואס העכערע ווידזשעס, וואס זיי מוזען צאהלען, איז דאס, וואס די „דאבליו פי איי" שאפט אפ ביז א געוויסען גראד די רעזערוו ארמיי פון ליידיג גייער מיט וועלכע די באלעבאטים האבען זיך אלע מאל באנוצט צו האלטען די ארבייטער אין דער מורא אז זיי זאלען זיך ניט בונטעווען, און פון וועלכער זיי פלעגען רעקרוטירען זייערע סטרייק־ברעכער.

וואס אנבאלאנגט די צוקונפטיגע זיכערקייט פון זייער עקאנאמישער מאכט האבען זיי מורא, ערשטענס, פאר דעם פרינציפ וואס עס ווערט עטאבלירט אז די רעגירונג אדער די געזעלשאפט איז מחויב צו באזארגען אלע איינוואוינער מיט ארבייט און מיטלען צו לעבען. ווען דער פרינציפ זאל פעסט זיך איינבירגערען אין די מוחות פון די מאסען איז א סוף צו דער שפיל פון „קרעפטיגען אינדיווידואליזם" מיט וועלכען מען האט געגנארט די אמעריקאנער ארבייטער די אלע יארען. די מאסען הויבען טאקע אן וואס ווייטער אלץ דרינגענדער פאדערען — ניט מער בעטען — אז די רעגירונג זאל זיי באזארגען מיט ארבייט. די לעצטע סטרייקס און דעמאנסטראציעס פון די „דאבליו פי איי" אנגעשטעלטע ווען מען האט געמאכט א פארזוך אוועקצושיקען א טייל פון זיי; דאס פארנעמען פון סיטי־האלס דורך די ארבייטסלאזע, ווי דאס איז פארגעקומען אין ניו דזשורזי, אהייא, און אנדערע סטייטס, האט די באלעבאטים דערשראקען. עס האט זיי באוויזען, אז דאס רעכט אויף ארבייט ווערט איינע פון די אני מאמינס פון די אמעריקאנער מאסען.

די צווייטע געפאר באשטייט אין דעם וואס די רעגירונגס ארבייטען צושטערען נאך א מיף אויף וועלכען דער אמעריקאנער קאפיטאליזם האט זיך געהאלטען און ברייננט קלאר ארויס אן עקאנאמישען געזעץ וואס עס לוינט זיך ניט פאר די באלעבאטים אז די מאסען זאלען זיך מיט דעם באקענען.

ביז איצט האבען די באלעבאטים געהאלטען אין איין פארזיכערען אז געשעפטען אנגעפירט פון דער רעגירונג, מוזען זיין א דורכפאל. אמעריקע איז היינט צו טאג כמעט די איינציגע ציוויליזירטע לאנד וואו אפילו די פאבליק יוטיליטיס געהערען צו פריוואטע קאפיטאליסטען. די איינציגע אויסנאמע איז בלויז דער פאסט אפיס. דורך דער „דאבליו פי איי" האט אבער די רעגירונג באוויזען אז זי קען אנפירען געשעפטען ניט ווייניגער ערפאלגרייך ווי פריוואט קאפיטאל. אויב די פראדוקציאנס קאסטען זיינען אביסעל העכער, פארשפארט מען אבער דערפאר די פראפיטען. היינט אויב אין דעם איצטיגען נויט־פאל, ווען דער אפאראט פון פארוואלטונג איז א נייער; ווען די אונטערנעמונגען ווערען באשאפען ניט לשם געשעפט — צו באזארגען דער באפעלקערונג מיט געוויסע פראדוקטען אדער באדינונג — נאר כדי צו שאפען באשעפטיגונג פאר די ארבייטסלאזע, קען די רעגירונג מאכען א פארהעלטניסמעסיגען ערפאלג, טא צו וואס דארף מען אין גאנצען די פריוואט קאפיטאליסטען מיט זייערע רויבעריישע שווינדלען, מיט זייער ספעקולאציע און קריזיסען? א מער קען דאך די רעגירונג אין גאנצען איבערנעמען די אינדוסטרי ווייניגסטענס די גרויס־קאפיטאליסטישע אינדוסטריע, וואו די איינגעמטער מוזען סיי ווי נאר ניט אויסער שניידען קופאנעס. אט דער געדאנק, ווען ער קריצט זיך איין אין די מוחות פון די בירגער, קען אמאל ווערען גאנץ געפערליך פאר דער קאפיטאליסטישער עקאנאמיע.

דער עקאנאמישער פרינציפ וואס די „דאבליו פי איי" דעקט אויף, איז דאס וואס עס באווייזט אז ביי דער היינטיגער טעכנישער ענטוויקלונג איז אוממעגליך אונטער די בעסטע אומשטענדען צו באשעפטיגען אלע ארבייטער בלויז אויף קאפיטאלע סחורות (ווי פאבריקען, מאשינען, מינעס, אייזענבאנען און נאך אזוינע זאכען) און ארטיקלען פון באלדיגען נעברויך. צו קענען באשעפטיגען אלע ארבייטער מוז מען א גרויסען טייל פון נאציאנאלען איינקונפט פארברויכען אויף ארטיקלען פון דויערענדען נוצען און באקוועמליכקייטן פון דער באפעלקערונג, וואס ברייננען ניט קיין פראפיטען, ווי באקוועמע ביליגע וואוינונגען, שיינע גאסען, פארקס, מוזעאומס, קונסט און עניליכעס. אין אנדערע ווערטער מיינט עס, אז אום צו פארלענגערען די יארען פון וואוילשטאנד און מאכען קריזיסען זעלטענער, מוז מען א גרעסערען חלק פון נאציאנאלען איינקונפט פארברויכען, און שפארען, אין דער פארמע פון פראפיטען וואס געהען אין נייע אונטערנעמונגען, וואס ווייניגער. די „דאבליו פי איי" און די אנדערע „ניו דיל" אינסטיטוציעס האבען פארשנעלערט דעם סוף פון קריזיס טאקע דורך די מיטלען. די מערסטע ארבייט וואס זיי האבען געשאפען איז געווען אין אונטערנעמונגען פון דעם סארט.

אויב דער עולם זאל דאס קלאר דערזען, וועט ער נאטירליך פאדערען אז אט די סארטען אונטערנעמונגען וואס די רעגירונג האט ביז איצט דורכגעפירט בלויז צייטווייליגען מיטעל צו שאפען באשעפטיגונג פאר די ארבייטסלאזע, זאלען איינגעשטעלט ווערען אויף א פערמאנענטען באזיס. דאס איז פארוואס די באלעבאטים האבען מורא. דערפאר זיינען די שארפסטע פיילען געצילט דוקא געגען די טעטיגקייטען פון דעם נייעם דיל.

וועט עס די באלעבאטים געלינגען צו דערשטיקען אט די אונטערנעמונגען?

פארלויפיג איז שווער צו געבען א באשטימטען ענטפער אויף דער פראגע. די רעגירונג וועט זיך נאטירליך ניט וועלען צופיל איינרייסען מיט די מאנופעקטשורערס און געלט־מאגנאטען. עס זיינען פאראן צייכענס אז אין מאנכע רעגירונגס קרייזען פילט מען ווי צוריקצוטרעטען. עס ווענדעט זיך וואס די ארבייטער און די ארימע באפעלקערונג וועט טאן. וועלען זיי בלייבען גלייכגילטיג, וועט מען ווארשיינליך דערשטיקען אט די ערשטע שפראצונגען פון רעגירונגס ווירטשאפט אויפ'ן אמעריקאנער באדען. וועלען זיי אבער געבען א פעסטען ווידערשטאנד, וועט די רעגירונג זיך מוזען מיט זיי רעכענען.

אין דער אמעריקאנער ארבייטער באוועגונג

(איבערזיכט)

פון ש. פ.

דער סטרייק פון די שיף־ארבייטער

דעם אויבען־אן דורך דעם מאנאט האט פארנומען דער גענעראל־סטרייק פון די מארין־ארבייטער. דער סטרייק האט זיך אייגענטליך אנגעהויבען נאך מיט צוויי מאנאטען צוריק. נאך אין פאריגען נומער „גערעכטיגקייט" האבען מיר באריכט דעם סטרייק אין פארבינדונג מיט דער רעזאלוציע וואס איז אנגענומען געווארען ביי דער קאנווענשאן פון דער אמעריקען פעדעריישאן אוו לעיבאר, וועלכע האט דערקלערט דעם סטרייק אלס אומגעזעצליך. דורך דעם פארגאנגענעם מאנאט האט אבער דער סטרייק געבראכט מיט זיך געשעענישען פון נאציאנאלען און אינטערנאציאנאלען כאראקטער, וואס וועלען זיכער לאזען א דויערענדען איינדרוק אויף דער אמעריקאנער ארבייטער באוועגונג.

ערשטענס, האט זיך דער סטרייק פארוואנדעלט אין אן אינערליכען ברודער־קאמף אין די יוניאנס. די מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל סימענס יוניאן האבען רעוואלטירט געגען זייערע לאקאלע און נאציאנאלע בעאמטע וועלכע האבען זיך אנטזאגט צו אינדארסירען דעם סימפאטי־סטרייק פון די ארבייטער אין די אטלאנטישע־האפענס צו העלפען זייערע יוניאן־ברידער ביים פאסיפישען ברעג. ווען די ארבייטער זיינען ארויס אין סימפאטי־סטרייק האבען די בעאמטע, דערקלערענדיג דעם סטרייק אומגעזעצליך, גענומען צו רעקרוטירען סטרייק־ברעכער פאר די באלעבאטים. דאס האט געבראכט דערצו, אז צוערשט אין לאקאל — דער לאקאל פון די מארין אינזשינירס, אילערס און וואטער טענדערס יוניאן", און נאכדעם א צווייטער לאקאל, „די איסטערן ענד גאלף סיילארס אסאסיאיישאן", האבען רעוואלטירט געגען די בעאמטע און האבען זיי ארונטערגעזעצט. די בעאמטע, נאטירליך, מאכען זיך דערפון ניט וויסענדיג, און האלטען אן די יוניאן־אפיסעס. נאך צוויי יוניאנס, וועלכע זיינען ניט אנגעשלאסען אן דער אינטערנעשאנעל, נאר זיינען דירעקט אנגעשלאסען אן דער אמעריקען פעדעריישאן אוו לעיבאר אלס פעדעראלע לאקאלס, האבען רעוואלטירט און ארונטערגעזעצט זייערע בעאמטע. די לאקאלס זיינען די „מאסטער מייטס אינזשינירס אסאסיאיישאן" און די „מאסטער, מעיטס און פיילאטס". זייערע בעאמטע האבען געוואלט מאכען א באזונדערען סעטלמענט מיט די בעלי בתים. די ארבייטער האבען עס אבער צוריקגעוויזען און באשלאסען צו שטיין אין סטרייק צוזאמען מיט די מאטראזען ביז יענע וועלן געווינען זייערע פאדערונגען.

אן אויסנאם זיינען די לאנגשארמען, די וואס לאדען אן און לאדען אויס די שיפען. זייערע חברים אויפ'ן פאסיפישען ברעג שטייען אין סטרייק צוזאמען מיט די מאטראזען. דא אבער אויפ'ן אטלאנטישען ברעג אנטזאגען זיי זיך צו שטיצען דעם סטרייק. צוליב דעם זיינען פארגעקומען אינטערנאציאנאלע רייבונגען צווישען די מארין יוניאנס פון פראנקרייך מיט דער לאנגשארמענס אסאסיאיישאן פון אמעריקע. די פראנצויזישע ארבייטער האבען זיך אנטזאגט אויסצולאדען אמעריקאנער שיפען אויף וועלכע עס ארבייטען סטרייק־ברעכער. א פאר אמעריקאנער שיפען האבען געמוזט פארלאזען פראנצויזישע האפענס מיט דער לאדונג און פארען אין דייטשע האפענס אויסצולאדען זייער סחורה. די לאנגשארמענס אסאסיאיישאן פון אמעריקע האט אויף דעם געענטפערט מיט א באיקאט אויף פראנצויזישע שיפען. די פראנצויזישע האפען ארבייטער יוניאן האט זיך געמוזט אונטערגעבען און ארונטערנעמען דעם פארבאט אויסצולאדען אמעריקאנער שיפען וואס ווערען געפירט פון סטרייק־ברעכער.

קיין קאמענטארען זיינען דוכט זיך ניט נויטיג. עס איז טרויעריג גענוג ווען פירער פון א יוניאן צווינגען ניט נאר זייערע אייגענע מיטגלידער צו ברעכען דעם סטרייק פון זייערע מיטארבייטער אין דער זעלבער אינדוסטרי, נאר צווינגען אויך ארבייטער פון אנדערע לענדער, וועלכע סימפאטיזירען מיט די סטרייקער צו פארראטען זיי. עס שיינט אבער אז דאס מאל האבען זיי איבערגעכאפט די מאס. מען מעג ערווארטען אלס רעזולטאט פון דעם סטרייק, אז די מארין־ארבייטער יוניאנס אין אמעריקע זאלען אין גאנצען איבערגעבויט ווערען אויף מער אינדוסטריעלע יסודות.

ארגאניזאציאנס קאמפיין אין דער שטאל אינדוסטרי ערפאלגרייך.

די נעקסטע אין וויכטיגקייט (און אפשר איז עס די ערשטע, כאטש ניט אזוי סענזאציאנעל) איז דער אויסערגעוויינליכער ערפאלג פון דעם ארגאניזאציאנס קאמפיין צווישען די שטאל ארבייטער וואס די קאמיטע אונטער דער פירערשאפט פון דער „סי. אי. א." פירט אן. דער קאמפיין ברעכט בוכשטעבליך דורך אלע פעסטונגען פון שטאל טראסט; ער באזינגט די קאמפאני־יוניאנס דורך אריבערנעמען די מיטגלידער און פארנעמען די פירענדע פאזיציעס אין זיי; ער דרינגט אריין אין די שטעטלאך וואו קיין יוניאן ארגאניזער האט קיין מאל זיך ניט געקענט אריינגנב'ענען, ווייל דאס גאנצע שטעטל, צוזאמען מיט דער פאליציי, געהערט צום שטאל טראסט. דאס גייט אן בוכשטעבליך איבער'ן גאנצען לאנד, איבעראל וואו עס געפינען זיך שטאל פאבריקען. דער רעזולטאט איז, אז אין דער קורצער צייט פון קארגע פינף מאנאטען, זיינען שוין ארום א העלפט פון אלע שטאל ארבייטער אין די וויכטיגסטע צענטערס אנגעשלאסען אן דער יוניאן. לויט באריכטען פון צענטראל ביורא אין פיטסבורג, שליסען זיך אן יעדען טאג ארום צוויי טויזענט נייע מעמבערס.

אט זיינען באריכטען פון די ארגאניזערס אין די פארשידענע געגענדען דורך איין וואך. די ערשטע וואך אין דעצעמבער:

אויפ'ן פאסיפישען ים־ברעג: יוניאן לאקאלס ארגאניזירט אין דער בעטלעהעם סטיל קאמפאני אין סאן פראנציסקא און אין די דראט־פאבריקען פון דער „סטאר" און דער „פאסיפיק" אין טאקאמא, וואשינגטאן.

אין דער מיטעל־וועסט — לאקאלס ארגאניזירט אין דער יאנגסטאון שיט און טיוב קאמפאני" אין אינדיאנא הארבאר; אין דער „פעוריא קארדיידזש" און דער קאטערפילאר טראקטאר קאמפאני אין פעוריא, אילינאי.

אין דער סאוטה — באריכט אז א גרויסע צאהל יוניאן לאקאלס זיינען ארגאניזירט געווארען אין אלאבאמא, ארום בוירמינגהעם. פארלויפיג אבער קען מען פארעפענטליכען די פלעצער פון בלויז 8 אזוינע לאקאלס וועלכע זיינען שוין שטארק גענוג ניט מורא צו האבען פאר פארפאלגונגען פון די באלעבאטים. פאר די וואס זיינען באקאנט מיט די באדינגונגען אין דער סאוטה, ספעציעל אין אלאבאמא, איז קלאר וואס פאר א ריזיגע דערגרייכונג דאס איז ווען מען קען דארטען האבען יוניאנס אין דער עפענטליכקייט, און דערצו נאך געמישטע לאקאלס פון ווייסע מיט שווארצע ארבייטער.

און אזוי קומען די באריכטען פון אלע ווינקלען פון לאנד, פון ניו יארק סטייט און פענסילווייניע, פון אהייא און אינדיאנא, פון קענטעקי און וועסט ווירדזשיניא. איבעראל ארגאניזירען זיך נייע לאקאלס. אין די גרעסטע פאבריקען. אין די פעסטונגען פון שטאל־טראסט. פון מאנכע שטעט קומען באריכטען פון קאמפאני יוניאנס, וועלכע האבען רעוואלטירט און האבען זיך אנגעשלאסען אן דער אמאלגאמייטעד. אזוי קומט דער באריכט פון קליוולאנד, אז די קאמפאני יוניאן פון דער „דאבליו ה. דייווי" פאבריק האבען דערוויילט זיבען יוניאן לייט פון די עלף פארטרעטער אויף דער קאמיטע, צו פארהאנדלען מיט די בעלי בתים.

די בעלי בתים האבען עס שוין דערפילט. דאס באווייזט זייער עטוואס מילדערע באהאנדלונג, זייער פארזוך אונטערצוקויפען די ארבייטער דורך קליינע העכערונגען אויף די שכירות. די ארבייטער שליידערען אבער צוריק די טובות. די קאמפאני־יוניאנס אין דער „יאנגסטאון שיט ענד טיוב", אין דער „ועירטאן" און אין „קארנעגי אילינאי" האבען צוריקגעוויזען די צעהן פראצענטיגע העכערונג אויף די שכירות וואס מען האט זיי אנגעבאטען אלס ניט גענוג.

רעגירונגס אנגעמורען העלפען.

דורך די פארהערען פאר דער „לייבאר רילישאנס באארד" זיינען אויפגעדעקט געווארען די מעכאניזמען פון די קאמפאני יוניאנס און די מעטאדען וועלכע זיי באנוצען אפצונארען און באשווינדלען די ארבייטער. ביי די פארהערען וועגען די מעשים פון די באלעבאטים אין דעם רעמינגטאן ראנדס סטרייק האבען זיי אויפגעדעקט א זומפ פון שפיאנאזש, טערור, קארופציע, נארילאס און גענגסטערס, וואס די פירמע האט באנוצט געגען איהרע ארבייטער, אז עס האט אויפגערודערט די גאנצע עפענטליכע מיינונג. עס איז א דאנק אט די אויפדעקונגען און די פראטעסטען צום מעיאר פון דער דרעסמאכער יוניאן לאקאל 22, די דרעס דזשאינט באארד און דער סענטראל טרייד און לייבאר קאונסיל, וואס האט געצוואונגען דעם מעיאר צוריקצוציהען די באשטעלונג אויף מאשינען אין ווערט פון 127 טויזענט דאלער ביי דער פירמע.

אן ענליכען פארהער פירט די קאמיטע איצטער אן וועגען די קאמפאני יוניאנס פון שטאל טראסט. די אויפדעקונגען ביי די פארהערען האבען געמאכט א געוואלדיגען רושם אויף די שטאל ארבייטער.

אזוי צום ביישפיל האט ערות געזאגט עלמער דזש. מאלאי, דער טשערמאן פון דער קאמפאני יוניאן אין דער „קארנעגי אילינאי" שטאל פאבריק אין דוקוועסען, פענסילווייניע, אז די באאמטע פון דער קאמפאני פלעגען רעדאגירען די פראטאקאלען פון די יוניאן מיטינגען און אויסשטרייכען אזוינע פארשלאגען אדער רעדעס וואס איז זיי ניט געפעלען געווארען. א סטענאגראפער פון דער קאמפאני פלעגט ארונטערנעמען די פארהאנדלונגען ביים מיטינג אנשטאט דער סעקרעטער זאל עס טאן. דאן פלעגען עס די באסעס דורכקוקען און „אויסבעסערען" און געבען עס דער מידעל איבערצושרייבען אויף ריין און געבען דעם סעקרעטער.

ער האט אויך דערצעהלט ווי אזוי ער איז געווארען א מיטגליד אין דער קאמפאני יוניאן כאטש קיינער האט איהם ניט געפרעגט צי ער וויל דארט באלאנגען. ער האט דערצעהלט ווי אזוי מען האט דורכגעפיהרט „עלעקשאנס", ווען די פארלייטע האבען געצוואונגען אלעמען צו שטימען; ווי מען האט געצעהלט אלע שטים צעטלען אויף וועלכע די ארבייטער האבען אנגעשריבען זידלע ווערטער און קללות אנשטאט מאכען דעם נויטיגען צייכען פאר די קאנדידאטען וואס די קאמפאני האט געוואלט; ווי די קאמפאני האט פינאנסירט די גאנצע יוניאן, צאהלענדיג פאר אלע אויסגאבען. און נאך אזוינע שעהנע מעשים.

סטרייקס אין דער אטאמאביל אינדוסטריע.

א גאנצע רייהע סטרייקס זיינען דעם מאנאט פארגעקומען אין פאבריקען וואס שטעלען צו טיילען און מאטעריאלען פאר דער אטאמאביל אינדוסטריע. אט די סטרייקס האבען אנגענומען א פארשיידענארטיגען כאראקטער און באריהרען א פאר אנדערע אינדוסטריען, וועלכע הויבען זיך איצט אן ארגאניזירען אונטער'ן איינפלוס און מיט דער הילף פון דער „סי. אי. א."

דער וויכטיגסטער פון די סטרייקס, ווייל דער גרעסטער, איז דער סטרייק פון די פלייט גלאז ארבייטער, וואס האט אפגעשטעלט 90 פראצענט פון דער אינדוסטריע אין אמעריקע. אנגעהויבען האט עס זיך מיט א סטרייק אין די פאבריקען פון דער פיטסבורג פלייט קאמפאני, א מיליאנערסקע פירמע, וואס באלאנגט צו פיטסבורג בראדערס און קאנטראלירט פאקטיש די גלאז אינדוסטריע. די פירמע האט געהאט אן ארדער אויף 5 מיליאן דאלער גלאז פאר אטאמאביל פענסטער. ווען דער סטרייק האט אויסגעבראכען האבען זיי דעם ארדער איבערגעשיקט צו דער „ליבי־אוענס־פארד" פאבריק אין אטאווא, אילינאי. ווען די ארבייטער האבען זיך דערוואוסט אז די קאמפאני האט ארייננענומען סטרייק ארבייט, האבען זיי דערקלערט א זיץ סטרייק. דאס הייסט זיי זיצען אין פאבריק, נאר זיי ארבייטען ניט (דאס איז די לעצטע מאדע סטרייק, אויף וועלכער עס איז ווערט באזונדערס זיך אפצושטעלען).

דערווייל זיינען אויסגעגאנגען די אגרימענטס פון 4 אנדערע גלאז פאבריקען וואס באלאנגען צו דער זעלבער קאמפאני אין פארשידענע שטעט. צוויי פאבריקען אין טאלידא, אהייא, איינער אין טשארלסטאן, וועסט ווירדזשיניא און איינער אין שריוופארט, לוזיאנא. די אלע זיינען ארונטער אין סטרייק. אין די אלע שטעט, איינגעשלאסען פיטסבורג, סטרייקען שוין איצט 13 טויזענט גלאז ארבייטער. די אינדוסטריע איז פאראליזירט.

סוף לעצטען מאנאט האבען די ארבייטער אין דער „מידלענד סטיל קאמפאני" פון דעטראיט, א פירמע וואס מאכט די פריימס פאר אטאמאבילס, דערקלערט א זיץ סטרייק. אזוי ווירקזאם איז געווען דער זיץ סטרייק, אז די אטאמאביל פאבריקען פון קרייזלער און פלימוט האבען זיך געמוזט אפשטעלען צוליב מאנגעל אין די שטאלענע ראמען וואס די מידלענד פלעגט זיי צושטעלען.

דער סטרייק האט געדויערט 6 טעג און די קאמפאני איז געווען געצוואונגען נאכצוגעבען די פאדערונגען.

אנדערע סטרייקס אין דער אטאמאביל אינדוסטריע זיינען: א סטרייק אין דער „קעלסי העיס וויל קאמפאני" פון 5,000 ארבייטער אין דעטראיט, וועלכע מאכען רעדער פאר אטאמאבילס. אין סימפאטיע מיט זיי סטרייקען א צאל ארבייטער פון דרעזעלבער קאמפאני אין אירע פאב־ריקען אין ווינדזאר, קענעדע. 1500 ארבייטער סטרייקען אין דער „אטאמאטיוו פייבער קאמפאני" אין דעטראיט; אן איין טאגינער סטרייק אין דער „גודיער טייער קאמ־פאני" אין עקראן, אהייא, און א פארביסענער סטרייק וואס געהט שוין אן צוויי מאנאטען ביי דער „קייס טראק־טאר קאמפאני" אין רייסין, וויסקאנסין.

אין דעם סטרייק האט א דזשאדוש ארויסגעגעבען אן אינדזשאנקשאן געגען די סטרייקערס, וואס באגרע־נעצט זייער רעכט צו פיקעטען. דער דזשאדזש האט זיך אבער נעבאך נעמוזט באקלאגען פאר גאווערנאר לאפא־לעט, אז זיין אינדזשאנקשאן ווערט ניט אויסגעפאלגט און די שטאדטישע פאליציי און דער מעיאר מאכען זיך ניט וויסענדיג... דער דזשאדוש בעט דעריבער רחמים, אז מען זאל אריינשיקען מיליץ, אבער לאפאלעט זאגט, אז ער קען זיי ניט העלפען.

סטרייקס אין אנדערע אינדוסטריען.

די סטרייק כוואליע, וואס האט זיך דעם מאנאט פארשפרייט איבער'ן לאנד, האט ארומגעכאפט פילע אנ־דערע אינדוסטריען. אפשטעלען זיך אויף יעדען פון זיי איז אוממעגליך. מיר וועלען דעריבער זיי בלויז אין קורצען פארצייכענען.

ארום 15 הונדערט ארבייטער פון דער „סאן שיפ בילדינג קאמפאני" אין טשעסטער, פענסילווייניע, זיינען ארונטער אין סטרייק. פאליציי און מיליץ האבען גע־מאכט א בלוט־באד אויף די פיקעטס, פארוואונדעדיג הונדערט ארבייטער. אין קאמף מיט דער פאליציי איז איין ארבייטער געפאלען טויט פון אויפרעגונג. ער האט געהאט א שוואכע הארץ. טראץ דער ברוטאליטעט פון דער פאליציי געהט דער סטרייק אן ערפאלגרייך. דער שיף־יארד איז געשלאסען.

ווען מיר גייען צום דרוק קומט די נייעס אז דער סטרייק איז געוואונען געווארען.

די זעקסען שטריקער פון דער בווירקשייער מיל אין א שטעדטעל נעבען רעדינג, פענסילווייניע, פיהרען אן א בלוטיגען סטרייק שוין באלד 3 מאנאטען. היינטיגען חודש האבען זיי זיך דערטראכט צו א נייער מאדע פון פיקעטען. די ארבייטער ליינען זיך אויס אויפ'ן טרא־טואר ביים אריינגאנג פון פאבריק, אזוי אז די סטרייק־ברעכער קענען ניט דורכגעהן. די פאליציי און די גע־ריכטען זיינען אזוי ברוטאל, אז עס האט אויפגעשווי־דערט די גאנצע עפענטליכע מיינונג. די סטרייקערס זיינען געשלאגען געווארען, זיינען אטאקירט געווארען מיט טרערען־גאז־באמבעס. 162 פון זיי זיי־נען איינגעזעצט געווארען אויף 30 טעג טורמע. אזויפיל זיינען איינגעזעצט געווארען, אז אין דער קליינער תפיסה איז מעהר קיין פלאץ ניטא און זיי זוכען צו דינגען ערגעץ אן עקסטרא דזשייל. די סטרייקער אבער שרעקט עס ניט אפ.

אין פלינט, מישיגען, זיינען די סטרים קאר און באס דרייווערס ארונטער אין סטרייק פאר העכערע שכירות. אויך זיי האבען אנגענומען די מעטאדע פון זיצען אין די קאר בארנס.

אין דער נארדאן פעקטארי אין דעטאריט האבען די בעקער דערקלערט א זיץ סטרייק. די פאליציי האט געמאכט א פארזוך ארויסצוטרייבען זיי פון דער בעקערי מיט טרערען גאז באמבעס. די סטרייקער האבען גע־ענטפערט מיט אלטע לעבלאך ברויט דורך די פענסטער. נאך דריי טעג האט דער באס נאכגעגעבען די פאדערונגען און געסעטעלט.

9 טויזענט ארבייטער אין א רעיאן פאבריק אין קומבערלאנד, מערילענד, האבען אין א סטרייק וואס האט געדויערט צוויי וואכען, געוואונען אלע זייערע פא־דערונגען, איינגעשלאסען יוניאן אנערקענונג. די „סע־לעניז קאמפאני", צו וועמען די פאבריק באלאנגט, איז א טייל פון דעם „דו פאנט דע נעמורים טראסט", וועמעס הויפט געשעפט איז פראדוצירען אויפרייס שטאפען, די־נאמיט, פולווער און נאך אזוינע סחורה, צו שיקען מענ־שען אויף יענער וועלט. אלס סייד ליין פראדוצירען זיי פארב, קינסטליכע זייד, אויל קלאטה און א סך אנדערע ארטיקלען. א סטרייק אין איינעם פון זייערע פאבריקען איז דעריבער פון דער גרעסטער וויכטיגקייט.

מיינערס פון די זילבער גרובען אין יוטא זיינען ארונטער אין סטרייק. ווען די קאמפאני האט געמאכט א פארזוך צו אימפארטירען סטרייקברעכער, האבען די סטרייקער איינפאך פארנומען די שטעדטעל מיט דעם אריינגאנג און האבען זיי געגעבען א הייסע אויפנאמע. דער סטרייק געהט שוין אן צוויי מאנאטען. די ארבייטער פאדערען א העכערונג פון 50 סענט א טאג אויף די שכירות.

בראדערהוד אף קארפענטערס קאנווענשאן.

דעם מאנאט איז אין לעיקלאנד, פלארידא, אפגע־האלטען געווארען די קאנווענשאן פון דער בראדערהוד אף קארפענטערס. שוין דאס אליין איז א וויכטיגע שטיקעל נייס, ווייל די יוניאן, וועמענס פרעזידענט, הא־טשעסאן, איז אזא פארביסענער שונא פון דער „סי. אי. א.", ווייל זי פארלעצט, ווי ער זאגט, די דעמאקראטיע, האט שוין ניט געהאט קיין קאנווענשאן פאר זיבען יאהר. די קאנווענשאן האט אבער באוויזען, אז האטשעסאנ'ס באגריף פון דעמקראטיע האט זיך דורך די זיבען יאהר אויף קיין האר ניט געענדערט.

קיין נייס האט די קאנווענשאן ניט אויפגעטאן. האטשעסאן און דאפי האבען ביי דער קאנווענשאן גע־האלטען רעדעס וועגען דער הייליגקייט פון פאך יוניאניזם אויף וועלכען די קארפענטערס יוניאן און די אמעריקען פעדערייש אוו לייבאר זיינען געגרינדעט געווארען. זיי האבען דעריבער געשוואוירען אנצוהאלטען דעם קאמף געגען דער „קראמפלע" פון דער „סי. אי. א." ביז'ן ביי־טערען סוף.

דערפאר אבער ווען פארטרעטער פון 75 טויזענט מיטגלידער פון זיין אינטערנעשאנאל האבען פארלאנגט אביסעל דעמאקראטיע אויך פאר די מיטגלידער, האט זיי האטשעסאן אהן צערעמאניעס געוויזען די טיר. די גע־שיכטע איז אזא: כאטש האטשעסאן איז א הייסער אנהענגער פון פאך יוניאניזם פאר אנדערע יוניאנס, איז ער אבער בכלל ניט שטארק מקפיד ווען ער קען אריינקריגען אביסעל דיוס צאהלען פון אנדערע פאכען. אין די יורידיקציע קאמפען פון די בילדינג טריידס איז האטשעסאן בארימט מיט זיין „כאפען" פאכען וואס זיינען ניט דירעקט קיין קארפענטערס. ווייער לעטלערס, ארבייטער ביי עלעקטרישע סיינס, עלעוויטאר ארבייטער, שטאלענע טירען הענגער — אלץ האט האטשעסאן גע־וואלט האבען אין זיין יוניאן. אין איין פאל האט ער אפילו געקליימט יורידיקציע אויף ארבייטער אין סטים לאנדרים.

אט אזוי כאפענדיג האט ער אריינגעכאפט די „לאמ־בער דזשעקס", די ארבייטער וואס שניידען געהילץ אין די וועלדער און אין די מילען. אבער געבען זיי פולע רעכט פון מיטגלידער האט ער ניט געוואלט. זיי זיינען צו ראדיקאל פאר איהם. זיי זיינען אמאל געווען ארגא־ניזירט אונטער דער אי. וו. וו. האט האטשעסאן בא־שאפען א צווייטע קאטעגאריע מיטגלידער, וועלכע צאלען דיוס, אבער האבען ניט קיין דעה. זיי קענען ניט שיקען קיין דעלעגאטען צו א קאנווענשאן אדער באטייליגען זיך אין רעפערענדומס וואס איז נוגע דער גאנצער יוניאן.

ווען די פארטרעטער פון די ארבייטער זיינען גע־קומען צו דער קאנווענשאן און גע'טענה'ט אז מ'קען אין אמעריקע ניט באשטייערן קיין מענשען און ניט געבען זיי קיין פארטרעטערשאפט, האט ער זיי געזאגט, אז אויב עס געפעלט זיי ניט, מעגען זיי זיך געהן. גלייכצייטיג האט ער זיי אבער געסטראשעט מיט דער מאכט פון זיין אינטערנעשאנאל.

נאך א זאך האט די קאנווענשאן אויפגעטאן, וואס גיט איהר דאס רעכט צו זיין פאררעכענט אלס „פיאנער" אין דער אמעריקאנער ארבייטער באוועגונג. עס איז נעמליך באשלאסען געווארען אז יעדער נייער מעמבער מוז נעמען א שבועה, אז ער גלויבט ניט אין „רעוואלו־ציע" און קאמוניזם.

„סי. אי. א." יוניאן געווינט אין וואהלען פון די דזשענעראל עלעקטריק ארבייטער.

א טויט קלאפ האט געכאפט די אינסטיטוציע פון קאמפאני יוניאנס היינטיגען מאנאט ביי דער אפשטימונג פון די ארבייטער וואס די „נעשאנאל לייבאר רילישאנס באארד האט דורכגעפיהרט צווישען די 10 טויזענט אר־בייטער פון דער דזשענעראל עלעקטריק קאמפאני אין סקענעקטעדי. א מאיאריטעט ארבייטער האבען געשטימט אז לאקאל 301 פון דער „יונייטעד עלעקטריקעל און רא־דיא וואירקערס" זאל פארטרעטען די ארבייטער אין די פארהאנדלונגען מיט די באלעבאטים. דאס מיינט, אז דער עלעקטריקעל טראסט וועט איצט מוזען אנערקענען די יוניאן און אויפגעבען די קאמפאני יוניאן, וואס זי האט אזוי לאנג געבויט מיט אזוי פיל מיה און קאסטען.

אט דער באשלוס פון די ארבייטער פארגרעסערט א יוניאן וואס איז אנגעשלאסען אן דער „סי. אי. א." מיט א 10 טויזענט מיטגלידער. דאס וועט אבער אויך פאר־שטארקען אומפארמיידליך דעם קאמף צווישען דער א. פ. אוו ל. מיט דער סי אי. א., ווייל די „יונייטעד עלעק־טריקעל און ראדיא וואירקערס" זיינען ניט אנגעשלאסען אן דער א. פ. אוו ל. און ווערען באטראכט אלס אפאזיציע צו דער בראדערהוד, די אינטערנעשאנאל פון עלעקטרי־שע ארבייטער. דורך דער הילף פון דער סי. אי. א. צו די אטאמאביל ארבייטער, שיף־בוי ארבייטער און מענליך אויך צו די לאמבער ארבייטער, וואס האלטען זיך ביים אפרייסען פון די קארפענטערס, און צו די שיף סטרייקער, ווערט אט דער קאמף זעהר פיל פארשטארקט.

„טראקס" און „קלאוקס"

(א קלאוקמאכער'ס דעקלאמאציע)

פון דזש. העלער

ווען די רעדער
פון די „טראקס",
וועלכע פיהרען
מיינע „קלאוקס",
הויבען אן
זיך דרעהען,
דאן דערהער איך,
דאן דערפיהל איך
די געשרייען,
אלע וויהען
פון די קלאוקמאכער
ארמייען,
פון די מאסען
אין די גאסען,
וועלכע לוידיג גייען.

אנגעפאקטע רויבער
זיינען זיי!
מערדער! שלעגער!
וועלכע פיהלען ניט
דיין וועה.
אזוי קלינגט אין אויער
דער געשריי
פון יעדער רעדעל'ס דרעה!
און וואו איך געה,
און וואו איך שטעה,
זעה איך זיי!
הער איך זיי!!
זעה איך זיי!!!
הער איך זיי!!!!
יוגענד! פרוימען!
אידעאלען...
אין „טראקס" פארפאקט,
און שוין! — —
פארפאלען!

לאנגע גאסען,
רייען „טראקס"
אנגעשטאפטע
פול מיט „קלאוקס",
מיין גאנצען לעבען
שלעפען זיי אוועק!
ס'כאפט מיך אן א שרעק,
ס'נעמט צו דעם
גארניט קיין עק.
גאנצע זעק
און גאנצע פעק,
סיי אין „ביזי",
סיי אין „סלעק"
מען שלעפט אוועק!
חלומות שעהנע —
קאמף פון יאהרען —
אין „טראקס" פארפאקט —
אוועקגעפאהרען!

קוים וואג איך יעמאנד
עטוואס זאגען,
אויף דער לאגע
זיך באקלאגען,
פאנגט מען מיך אן פלאגען
מיט דעבאטען,
קאנפערענצען,
רעפערעטען,
דאקומענטען,
אטעסטאטען,
כ'האב די גאנצע וועלט
פארראטען.
סטייטש, גזלנים,
האט רחמנות,
ס'איז דאך פשוט
א סכנות.
שלעפט ניט צו
דעם לעצטען ביסען,
לאזט דעם בויער
אויך געניסען!
נאר דער „טראק",
ער וויל ניט וויסען!
יע, די „טראקס" —
זיי פיהרען — „קלאוקס"!

וואס הערט זיך אין דער אינטערנעשאנאל?

פון ש. פ.

דער לעצטער מאנאט האט זיך אין אונזער אינ־טערנעשאנעל יוניאן אויסגעצייכענט מיט א גאנצע רייע רעקארד־ברעכענדע סטרייקס און סעטעלמענטס. אזא רעקארד פאר דעצעמבער, וועלכער איז געוויינליך דער שטילסטער מאנאט אין די שעפער און פאלגליך אויך אין ארגאני־זאציאנס ארבייט, איז באמת א פרייליכע דערשיינונג.

נאך שעפער אין סאוטה־וועסט שרייבען אונטער אגרימענט.

מייער פערעלשטיין, פארטרעטער פון דער אינטער־נעשאנעל אין דער סאוט וועסט, האט צו באריכטען וועכענטליך כמעט וועגען אלץ נייע שעפער וואס עס איז איהם געלונגען צו יוניאניזירען און דוקא מיט דער פאר־פליכטונג אנצונייען יוניאן לייבעלס אויף אלע קליידער וואס ווערען דארט געמאכט.

די לעצטע וואך אין נאוועמבער האט פערעלשטיין באריכטעט, אז ער האט אפגעסיינט דעם שאפ פון דזש. א. פעטערסאן פון מינאפאלים. דארט ווערט געמאכט נוירס יוניפארמס. די ארבייטס צייט איז פארקירצט געווארען מיט צוויי און א האלב שטונדען צו פערציג שטונדען א וואך און די ארבייטער האבען געקראגען בא־דייטענדע העכערונגען אויף די שכירות.

דעם צווייטען נאוועמבער האט פערעלשטיין טעלע־גראפירט אז ער האט אפגעסיינט דעם דרעסעס שאפ פון לעווין און טאנץ פון סעינט פאול. זייערע דרעסעס גייען אונטער'ן טרייד מארק „גלאריאנא פראק". אויך זיי וועלען אנגייהען דעם לייבעל אויף אלע דרעסעס.

דעם 7טען דעצעמבער, ווידער א טעלעגראמע, וועל־כע לייענט זיך: „אונטערגעשריבען אן אגרימענט מיט'ן לייבעל, מיט דייווידסאן ענד סאנדי אינקא. פון מינעא־פאליס. זיי פראדוצירען $6.75 און $10.75 דרעסעס. אלץ וואס עס איז נאך פארבליבען דא אין די צוויילינג־שטעט פון מינעאפאליס און סעינט פאול איז בלויז נאך איין שאפ אפצוסיינען פאר'ן לייבעל און מיר וועלען דא האבען הונדערט פראצענט לייבעל שעפער.

אין א בריף דערציילט פערעלשטיין א רירענדע גע־שיכטע ווי אזוי אונזער אינטערנעשאנעל ברעכט דורך די צאמען פון ראסען־פאראורטייל אין די מוחות פון די ארבייטער. ער שרייבט:

„איך האב געדיינקט, אז איך קען דעם סטייט טעק־סעס און די באפעלקערונג. בין איך דאך דורכגעפארען דעם גאנצען געגענד פון איין ברעג צום צווייטען און קום אהער יעדען מאנאט. איך קום אין בארירונג און האב קענען געלערענט די פארשידענע מענשען וועלכע לעבען דא. און דאך האב איך צום ביישפיל ניט געוואוסט דעם פאראורטייל וואס עס הערשט דא אין דעם געגענד געגען די מעקסיקאנער.

מיר האבען דא אין סאן אנטאניא מאנאטען לאנג אנגעפירט א סטרייק אין א דרעס שאפ וואס האט בא־שעפטיגט 75 ארבייטער, אלע אויסער איינע מעקסיקאנער. פילע פון די סטרייקער זיינען געגאנגען אין טורמע פאר דער יוניאן. איך האב קיין מאל ניט באגעגענט קיין שטארקערע איבערגעבענהייט, קיין פיינערע האלטונג ווי די מעקסיקאנער סטרייקער האבען ארויסגעוויזען. איך האב ליב־באקומען אט די ארבייטער. מיר האבען צוזאמען געגעסען, צוזאמען געקעמפט, עס האט גאר קיין פראגע ניט געקענט זיין אז זיי זיינען גלייך מיט אונז.

אין סעפטעמבער האבען די באלעבאטים ארויסגע־טופט דעם סטרייקענדען שאפ נאך דאלאס. די סטרייקער זיינען געבליבען ווי אויפ'ן וואסער, ווייל דאס איז גע־ווען דער איינציגער שאפ פון סילק דרעסעס אין סאן אנ־טאניא און נייען ארבייטען צו טשילדרען דרעסעס, די איינציגע שעפער וואס זיינען געבליבען אין שטאט, הא־בען זיי ניט געקענט ווייל די פארדינסטען אין די שעפער זיינען שרעקליך נידעריג.

מיר האבען אוועקגעשיקט א טייל פון די סטרייקער נאך לאס אנדזשעלעס. א טייל האט געקראגען באשעפ־טיגונג ביי אנדערע ארבייט. ענדליך האט אונזער אפיס פון היוסטאן אונז געלאזט וויסען אז מיר קענען צו־שיקען אביסעל מיידלאך אהין און זיי וועלען דארטען קריי־גען ארבייט. מיר האבען זיך דערפרייט, ווייל אין היוסטאן זיינען אלע שעפער ארגאניזירט. מיר האבען געמאכט אראנדזשמענטס מיט איינעם ארבייטסגעבער אין היוסטאן אז זיי זאלען אנשטעלען א צאל פון די סטרייקערינס צו דער ארבייט.

מיר האבען אוועקגעשיקט א צאל מיידלעך נאך היוס־טאן און זיי האבען זיך גענומען ארבייטען. זיי האבען זיך געפילט גליקליך. דער באלעבאס האט זיי גענגלי־כען ווייל זיי זיינען גוטע באלמעלאכעס. אבער א צאל יוניאן מיידלאך פון שאפ האבען אנגעהויבען שארף פראטעסטירען וואס זיי דארפען ארבייטען צוזאמען מיט מעקסיקאנער. ווען מען האט מיר וועגען דעם מודיע געווען אויפ'ן טעלעפאן בין איך געווען ערשטוינט. איך האב געוואוסט, אז אין סאן אנטאניא, וואו עס איז דא א גרויסע מעקסיקאנישע באפעלקערונג הערשט א גע־וויסע פארנאנדערטיילונג צווישען די ראסען. אבער אין היוסטאן און דאלאס זיינען קיין סך מעקסיקאנער נישטא, איך האב געוואוסט, אז אין די שעפער ארבייטען מענ־שען פון ביידע ראסען און איך בין געווען זיכער, אז זיי ארבייטען צוזאמען. אבער ווען איך האב זיך גע־נומען צוקוקען אין דאלאס, האב איך אויסגעפונען, אז דארט וואו ארבייטער פון ביידע ראסען ארבייטען אין איין שאפ זיינען זיי אפגעטיילט אין באזונדערע דע־פארטמענטס. דאס האט מיך אויפגעטרייסעלט.

די לאגע אין דעם שאפ אין היוסטאן, וואו מיר האבען באזעצט די סטרייקער, איז געווארען אלץ ערגער. איך האב אוועקגעשיקט דעם ארגאנייזער סעם וועהיט פון דאלאס נאך היוסטאן אויסצוגלייכען די אנגעלעגנע־הייט. איך האב אים באפוילען צו ערקלערען די אר־בייטער, אז אונזער אינטערנעשאנעל וועט ניט דולדען דעם ענג־הארציגען ראסען פאראורטייל און וועט עס אויסרייסען מיט'ן ווארצעל.

איך האב נעדארפט באזוכען קענזעס סיטי. איך האב אבער געפילט, אז איך מוז אפשטאפען אין היוסטאן און איין מאל פאר אלע מאל פארענדיגען די אנגעלעגענ־הייט. ווען איך בין אהין אנגעקומען זיינען שוין די סטרייקערינס געווען צוריק אוועקגעפארען נאך סאן אנטאניא. דאס האט מיר אבער ניט צוריקגעהאלטען פון רעדען צו די ארבייטער און זיי אנווייזען ווי אומ־גערעכט זיי זיינען. איך האב אדרעסירט א פארזאמ־לונג פון עטליכע הונדערט פון אונזערע מיידלאך און האב זיי אפען געזאגט וואס עס וויקעלט זיך ביי מיר אויפ'ן הארצען. איך האב זיי אנגעוויזען, אז די אלע צרות און אומגליקען אין אונזער געזעלשאפט נעמען זיך פון ראסען שנאה. אז יעדער דעמאגאג און פאררעטער באנוצט זיך מיט די פאראורטיילען אריינצוברענגען רייסעריען צווישען מענשען און אז אויב די יוניאן, דער פונדאמענט פון אלץ וואס איז פראגרעסיוו און מענש־ליך אין אונזער לעבען וועט ניט אויסקראצען אט דעם געפיל אין אונזערע אייגענע רייען וועט אונזער גאנצע ציוויליזאציע אונטערגיין.

איך האב פאר זיי געשילדערט די איבערגעבענ־הייט פון די מעקסיקאנער ארבייטער אין אונזער סטרייק און זייערע ליידען. איך האב זיי דערציילט ווי זיי הא־בען אויף זיך גענומען די גאנצע שולד פאר'ן פיקעטען טראץ אן אינדזשאנקשאן, און געגאנגען אין טורמע, ניט וועלענדיג פארמישען די פירער פון דער יוניאן וואס די אנקלאגע פון די באלעבאטים האט מיט אלע מיט־לען געפרובירט פון זיי ארויסקריגען. ריידענדיג האב איך דערזען טרערען אין די אויגען פון די מיידלאך. זיי זיינען געווען אזוי גערירט אז נאכדעם ווי איך האב געענדיגט ריידען זיינען זיי צוגעקומען און האבען מיר באדאנקט פאר דער לעקציע. איך האב זיך געפילט מער ווי באלוינט פאר דעם גאנצען הארץ ווייטאג, וואס זייער האנדלונג האט אונז פארשאפט."

נאך צוויי טעלעגראמעס פון פערעלשטיינ'ען מעלדען, אז דער אגרימענט מיט די באלעבאטים פון היוסטאן איז באנייט געווארען פאר נאך צוויי יאר, און אז די ערשטע שאפ פון אונטערוועש אין סעינט פאול האט אונטערגעשריבען אן אגרימענט מיט דער יוניאן.

ליידיס נעקוועער מאכער יוניאן באנייט דעם אגרימענט.

מיר האבען אין לעצטען נומער געמאלדען, אז די ליי־דיס נעקוועער מאכער יוניאן לאקאל 142 האט געשטעלט פאדערונגען צו די באלעבאטים ביי די קאנפערענצען וועגן באנייען דעם אגרימענט. איצט קענען מיר מעלדען, אז דער אגרימענט איז דעם 5טען דעצעמבער אונטער־געשריבען געווארען מיט די צוויי אסאסיאיישאנס אין טרייד.

די ארבייטער האבען דורך דעם נייעם אגרימענט געוואונען איינינע וויכטיגע פארבעסערונגען. ספעציעל באטראכט די יוניאן פאר וויכטיג די פאלגענדע פונק־טען:

1) קיין מאנופעקטשורער טאר ניט קויפען קיין ווארע פון די ניט־יוניאן שעפער אין ניו דזשורזי. 2) די ארבייט, וואס א מאנופעקטשורער מעג ארויסגעבען אויפ־צומאכען אין דער היים, ווערט פארקלענערט פון פופ־ציג פראצענט, ווי עס איז געווען אין לעצטען אגרי־מענט, צו פערציג פראצענט, און די ארבייטער מוזען קריגען די זעלבינע פרייזען פאר דער ארבייט ווי די וואס עס ווערט געצאלט אין די שעפער. 3) די יוניאן האט א רעכט אונטערצוזוכען די ביכער פעסטצושטע־לען אויב די באלעבאטים היטען אפ דעם אגרימענט און אויב זיי צאהלען צו דער רעגירונג די פראצענטען פאר דעם סאשעל סעקיורעטי. 4) ווען אן ארבייטער קומט צו דער ארבייט אינדערפרי אדער נאכמיטאג, מוז ער קריגען באצאהלט פאר וויינינגסטענס צוויי שטונ־דען, אפילו ווען קיין ארבייט איז ניטא פאר איהם. 5) די ארבייטער האבען א רעכט זיך צו אנטזאגען ארבייטען אויף ארטיקלען, וואס ווערען אימפארטירט פון נאצי־דייטשלאנד.

די שטונדען און וויידזשעס פארבלייבען אין דעם נייעם אגרימענט די זעלבע ווי ביז איצט — 37 און א האלב שטונדען א וואך און מינימום וויידזשעס פון 15 ביז 45 דאלער.

די יוניאן האט נאכגעגעבען די באלעבאטים אין צוויי פונקטען, וואס האבען צו טאן מיט סטאביליזירען דעם טרייד. איין פונקט איז, אז קיין קאטער טאר ניט ארבייטען פאר מאנופעקטשורערס סיידען ער באשעפ־טיגט וויינינסטענס זעקס מאשינען. דער צווייטער פונקט איז, אז אויב די יוניאן קאן ניט צושטעלען א פירמע די נויטיגע ארבייטער אין דעם משך פון 48 שטונדען מעג דער באלעבאס ארויפנעמען ארבייטער פון גאס, נאר זיי דארפען זיך אנשליסען אן דער יוניאן.

די פארטרעטער פון דער יוניאן ביי די קאנפערענ־צען אויסער מענעדזשער הדזשאזעף טאוויים, זיינען גע־ווען: מארעי האפער, עמאנועל פלאקס, וויליאם ניור־מאן, דזשעני קאמיטער, מאקס פאלאקאף, אוירנעסט ראטקאף, דזשארדזש באומראמי, טערעזא די פאלא, מאריא מארינא און ענע וועננער. דער אגרימענט איז אונטערגעשריבען פאר איין יאר און וועט זיין אין קראפט ביז דעם ערשטען דעצעמבער, 1937.

אין איסטערן קאטען טרייד דעפארטמענט

וויים פרעזידענט עליעס רייזבערג, פארוואלטער פון דעם קאטאן דרעס און מיסעלייניאוס טרייד דע־פארטמענט, מעלדעט:

מיטגלידער פון דעם ארגאניזאציאנס־שטאב און פארטרעטער פון די שעפער — ארום הונדערט אין צאהל — האבען זיך פארזאמעלט אין האטעל מענגער אין באסטאן דעם 5טען און 6טען דעצעמבער, און האבען אפגעהאלטען א קאנפערענץ און אויסגעארבייט פלענער ווי צו פארברייטערען די טעטיגקייט פון דער יוניאן אין מאסאטשוזעטס און ראוד איילאנד. די בא־ריכטען וועגען דער טעטיגקייט אין דעם געגענד דורך דעם פארגאנגענעם יאר, און די נוצען וואס די ארבייטער האבען געוואונען האט אזוי באגייסטערט די פאר־טרעטער אז יעדער פון זיי האט זיך פארפליכטעט צו באקענען די ארבייטער אין די שעפער דערמיט און אויסברייטערען דעם קרייז פון די יוניאן שעפער אין זייערע שטעט.

10,000 ארבייטער אונטער'ן קאנטראל פון קאטען דרעס דעפארטמענט

רייזבערג'ס באריכט האט אנגעוויזען אז עס געפי־נען זיך שוין איצט ביז צען טויזענט ארבייטער אונ־טער דער יורידיקציע פון דעם קאטאן דרעס און מיסע־לייניאוס דעפארטמענט. זיי זיינען צעשפרייט אין 103 שעפער אין 6 סטייטס. 37 שעפער זיינען אין פענסיל־ווייניע; 54 אין מאסאטשוזעטס; 3 אין ראוד איילאנד; 5 אין דעם טייל פון ניו דזשורזי וואס איז געשטעלט אונטער דעם אויפזיכט פון דעם דעפארטמענט און איין שאפ אפ־סטייט ניו יארק.

מרקחת-תרופות חדשה מרוויחה מיד

מרקחי-תרופות מוכרת כבר 25 מוצרי לעור שהיא מייצרת בעצמה

לפני שלוש שנים נפתחה בשכונת הדרים חנות קטנה למרקחת-תרופות. בעליה, מרקחי-תרופות צעירים, הקימו את החנות מתוך אמונה שיש בידיהם את הכישרון והידע הדרושים להקמת מרקחת-תרופות משלהם. הם לא היו עשירים, אבל הם היו מוכנים לעבוד קשה ולחסוך כל פרוטה כדי להגשים את חלומם. לאחר שהשכירו את החנות, הם התחילו לקנות את הציוד הדרוש להקמת המרקחת. הם קנו מדפים, ארונות-תרופות, מאזני-דיוק, מכשירים לחיתוך כדורים ולמילוי קפסולות, ועוד ציוד רב. כל הציוד הזה עלה להם ביחד 3 אלף ו־800 דולר.

מרקחי-תרופות בלתי-מוכרים מוכרים בחנות שלהם

ב־1939 הוכנסו שינויים חשובים בחוק המרקחים. לפי החוק החדש, כל מרקחי-תרופות חייבים להיות בעלי תעודה מיוחדת, שמוכיחה שהם למדו את מקצועם ועברו בחינות מיוחדות. כל מרקחי-תרופות שלא היו בעלי תעודה כזאת נאלצו לסגור את חנויותיהם. מרקחי-תרופות רבים, שהיו מוכרים את תרופותיהם בחנויותיהם במשך שנים רבות, נאלצו לחדול מעבודתם. בין אלה היו גם מרקחי-תרופות שלא היו בעלי תעודה, אבל היו מוכרים תרופות שהכינו בעצמם. הם היו מוכרים אותן לחולים שבאו לחנויותיהם, ולא היו צריכים לשלוח אותם לבתי-מרקחת אחרים. אחד מהם היה מרקחי-תרופות צעיר, בשם יוסף ברנשטיין, שהקים את חנותו בשכונת הדרים לפני שנתיים בלבד. הוא היה מרקחי-תרופות מוכר, אבל לא היה בעל תעודה. הוא הכין תרופות רבות לעור, ומכר אותן בחנותו. כשנודע לו על החוק החדש, נבהל מאוד. הוא ידע שאם לא יקבל תעודה, יצטרך לסגור את חנותו. הוא לא ידע מה לעשות. הוא לא רצה לסגור את החנות, כי היה בטוח שהתרופות שלו טובות. הוא לא רצה לעבוד אצל מרקחי-תרופות אחרים, כי היה בטוח שיוכל להרוויח יותר אם יעבוד בעצמו.

מרקחי-תרופות בלתי-מוכרים מוכרים בחנות שלהם

הוא החליט לנסות את מזלו. הוא הגיש בקשה לקבל תעודה, ובבקשה כתב שהוא מרקחי-תרופות מוכר, אבל אין לו תעודה. הוא ציין בבקשה את שמות התרופות שהוא מכין, ואת שמות הרופאים שנותנים לו מרשמים. הוא גם כתב שהוא מוכר את התרופות שלו בחנותו, ושהוא מוכן להמשיך למכור אותן. הוא שלח את הבקשה, ואחר כך חיכה בדאגה לתשובה. הוא חיכה שבועות אחדים, ולא קיבל תשובה. הוא התחיל לחשוב שהוא לא יקבל תעודה, ושיצטרך לסגור את חנותו. אבל יום אחד קיבל מכתב מהמשרד לענייני-בריאות. במכתב נאמר שהוא יכול להמשיך למכור את תרופותיו, אבל עליו לעבור בחינה מיוחדת. הוא למד בשקידה, ובחינה עבר בהצלחה. עכשיו הוא מרקחי-תרופות מוכר, ויש לו תעודה. הוא מוכר את תרופותיו בחנותו, ומרוויח יותר מאי-פעם. הוא מכין 25 סוגים שונים של תרופות לעור, ומוכר אותן לרופאים ולחולים. הוא מכין גם משחות לעור, ומים מיוחדים לשטיפת העור. הוא מכין גם אבקות לעור, ומסיכות לפנים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולשמפו מיוחד. הוא מכין גם תרופות לשפתיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לידיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לרגליים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לגוף, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לפנים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לאוזניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לציפורניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעור, ולקרמים מיוחדים.

מרקחי-תרופות בלתי-מוכרים מוכרים בחנות שלהם

הוא מכין גם תרופות לעור, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולשמפו מיוחד. הוא מכין גם תרופות לשפתיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לידיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לרגליים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לגוף, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לפנים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לאוזניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לציפורניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעור, ולקרמים מיוחדים.

מרקחת-תרופות חדשה מרוויחה מיד

מרקחי-תרופות מוכרת כבר 25 מוצרי לעור שהיא מייצרת בעצמה

לפני שלוש שנים נפתחה בשכונת הדרים חנות קטנה למרקחת-תרופות. בעליה, מרקחי-תרופות צעירים, הקימו את החנות מתוך אמונה שיש בידיהם את הכישרון והידע הדרושים להקמת מרקחת-תרופות משלהם. הם לא היו עשירים, אבל הם היו מוכנים לעבוד קשה ולחסוך כל פרוטה כדי להגשים את חלומם. לאחר שהשכירו את החנות, הם התחילו לקנות את הציוד הדרוש להקמת המרקחת. הם קנו מדפים, ארונות-תרופות, מאזני-דיוק, מכשירים לחיתוך כדורים ולמילוי קפסולות, ועוד ציוד רב. כל הציוד הזה עלה להם ביחד 3 אלף ו־800 דולר.

מרקחי-תרופות בלתי-מוכרים מוכרים בחנות שלהם

ב־1939 הוכנסו שינויים חשובים בחוק המרקחים. לפי החוק החדש, כל מרקחי-תרופות חייבים להיות בעלי תעודה מיוחדת, שמוכיחה שהם למדו את מקצועם ועברו בחינות מיוחדות. כל מרקחי-תרופות שלא היו בעלי תעודה כזאת נאלצו לסגור את חנויותיהם. מרקחי-תרופות רבים, שהיו מוכרים את תרופותיהם בחנויותיהם במשך שנים רבות, נאלצו לחדול מעבודתם. בין אלה היו גם מרקחי-תרופות שלא היו בעלי תעודה, אבל היו מוכרים תרופות שהכינו בעצמם. הם היו מוכרים אותן לחולים שבאו לחנויותיהם, ולא היו צריכים לשלוח אותם לבתי-מרקחת אחרים. אחד מהם היה מרקחי-תרופות צעיר, בשם יוסף ברנשטיין, שהקים את חנותו בשכונת הדרים לפני שנתיים בלבד. הוא היה מרקחי-תרופות מוכר, אבל לא היה בעל תעודה. הוא הכין תרופות רבות לעור, ומכר אותן בחנותו. כשנודע לו על החוק החדש, נבהל מאוד. הוא ידע שאם לא יקבל תעודה, יצטרך לסגור את חנותו. הוא לא ידע מה לעשות. הוא לא רצה לסגור את החנות, כי היה בטוח שהתרופות שלו טובות. הוא לא רצה לעבוד אצל מרקחי-תרופות אחרים, כי היה בטוח שיוכל להרוויח יותר אם יעבוד בעצמו.

מרקחי-תרופות בלתי-מוכרים מוכרים בחנות שלהם

הוא החליט לנסות את מזלו. הוא הגיש בקשה לקבל תעודה, ובבקשה כתב שהוא מרקחי-תרופות מוכר, אבל אין לו תעודה. הוא ציין בבקשה את שמות התרופות שהוא מכין, ואת שמות הרופאים שנותנים לו מרשמים. הוא גם כתב שהוא מוכר את התרופות שלו בחנותו, ושהוא מוכן להמשיך למכור אותן. הוא שלח את הבקשה, ואחר כך חיכה בדאגה לתשובה. הוא חיכה שבועות אחדים, ולא קיבל תשובה. הוא התחיל לחשוב שהוא לא יקבל תעודה, ושיצטרך לסגור את חנותו. אבל יום אחד קיבל מכתב מהמשרד לענייני-בריאות. במכתב נאמר שהוא יכול להמשיך למכור את תרופותיו, אבל עליו לעבור בחינה מיוחדת. הוא למד בשקידה, ובחינה עבר בהצלחה. עכשיו הוא מרקחי-תרופות מוכר, ויש לו תעודה. הוא מוכר את תרופותיו בחנותו, ומרוויח יותר מאי-פעם. הוא מכין 25 סוגים שונים של תרופות לעור, ומוכר אותן לרופאים ולחולים. הוא מכין גם משחות לעור, ומים מיוחדים לשטיפת העור. הוא מכין גם אבקות לעור, ומסיכות לפנים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולשמפו מיוחד. הוא מכין גם תרופות לשפתיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לידיים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לרגליים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לגוף, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לפנים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לאוזניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לציפורניים, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לשיער, ולקרמים מיוחדים. הוא מכין גם תרופות לעור, ולקרמים מיוחדים.

איצט אבער האבען שוין די באסעס געלערנט זייער לעסאן. א גרויסע צאל פון די מאנופעקטשורערס וואס האבען ארויסגעמופט זייערע שעפער זיינען געבראכען געווארען און האבען באנקראטירט. אייניגע האבען אויפגעגעבען די שעפער און ארויס פון ביזנעס, די איבעריגע מופען צו ביסלאכווייז צוריק אין ניו יארק. אזוי האט די גרעסטע טשילדרען דרעס שאפ, די „גלייטס־מאן טשאפ און סאדאווסקי" פירמע, צוריק אריינגע־מופט אין ניו יארק. ניט נאר האט די יוניאן דורך דער צייט צוריקגעקראגען ארבייט פאר די 2500 מיט־גלידער וואס זיינען פאר־א־יארען ארויסגעפאלען נאר דער לאקאל האט דורכן יאר נאך אריינגענומען נייע 1400 מיטגלידער. איצט איז דעריבער א ניגסטינע צייט אונטערצונעמען א קאמפיין און ארגאניזירען דעם גאנצען טרייד.

עקזאמינערס יוניאן לאקאל 82 געווינט א וויכטיגע אנטשיידונג פון אימפארשעל טשערמאן.

די עקזאמינערס יוניאן לאקאל 82 פון דער אינ־טערנעשאנאל האט היינטיגען מאנאט געוואונען א וויכטיגע ענטשיידונג פון אימפארשיאל טשערמאן סאל ראזענבלאט, וועלכע וועט איין מאל פאר אלע מאל מא־כען א סוף פון דער פראקטיק פון די קלאוק־באסעס צו באצייכענען עקזאמינערס אלס פארלייט און אויף אזא אופן בארויבען זיי פון זייער רעכט אלס יוניאן־לייט.

די אנטשיידונג איז ארויסגעגעבען געווארען אין דעם סכסוך וואס די עקזאמינערס יוניאן האט געהאט מיט דער „וויינשטיין בראדערס קאוט קארפאריישאו" פון 520 אכטע עווניו. די באטרעפענדע פירמע האט ארונטערגעשיקט דעם עקזאמינער אב. סטיין פון דער ארבייט אונטערן אויסרייד אז ער איז א פארמאן און די פירמע האט דעריבער דאס רעכט אים ארונטערצו־שיקען. ווען די יוניאן האט אויפגענומען די קייס מיט די פארשטייער פון אינדאסטריעל קאונסיל וואו די פירמע איז א מעמבער האבען די באאמטע פון אינ־דאסטריעל קאונסיל געשטיצט די שטעלונג פון דער פירמע, טענה'נדיג אז אזוי ווי אין שאפ איז בלויז געווען איין אנגעשטעלטער צו עקזאמענירען די ארבייט איז ער דעריבער א פארמאן און איז ניט בארעכטיגט צום שוץ פון דער יוניאן ווי די אלע אנדערע ארביי־טער פון שאפ.

די יוניאן האט די קייס געבראכט צום אימפאר־שיאל טשערמאן. איזידאר נאגלער, דזשענעראל מענע־דזשער פון דער קלאוק דזשאינט באארד, וועלכער האט פארטראטען די יוניאן ביים פארהער, האט אנגעוויזען, אז סטיין'ס ארבייט אין שאפ איז ניט געווען אויפצו־פאסען אויף די ארבייטער נאר צו עקזאמענירען די ארבייט און זען אז עס זאל זיין ריכטיג געמאכט. ער טאר דעריבער ניט פארעכענט ווערען אלס פארמאן נאר אלס עקזאמינער און איינפאכער ארבייטער אין שאפ, ווענען דער באס טאר אונטער'ן אגרימענט ניט אוועקשיקען אן א נעניגענדער אורזאכע. די ענטשיידונג פון אימפארשיאל טשערמאן איז געווען צו גונסטען פון דער יוניאן און ער האט געאָרדערט דער פירמע צוריק־נעמען דעם עקזאמינער אויפ'ן פלאץ.

מאריס גראיפער, מענעדזשער פון לאקאל 82, ער־קלערט אז די אנטשיידונג איז פון דער גרעסטער וויכ־טיגקייט פאר דער עקזאמינערס יוניאן, ווייל דאס גיט זיי א געלעגענהייט צום קומענדען ספרינג סעזאן צו ארגאניזירען אלע עקזאמינערס אין טרייד. איין מאל — ווייזט ער אן — איז פעסטגעשטעלט געווארען, אז אן עקזאמינער איז דאס זעלבע וואס יעדער ארבייטער אפילו אין די פלעצער וואו עס ווערט בלויז באשעפ־טיגט איין ארבייטער אזא אין א שאפ, פאלגליך פאלען זיי ארונטער אונטער די זעלבע רולס ווי אלע אנדערע ארבייטער וועלכע מוזען באלאנגען צו דער יוניאן לויט דעם אגרימענט מיט די בעלי בתים.

באס לאזט ארעסטירען סעקרעטער פון באטאן און נאוועלטי ארבייטער יוניאן אויף א פריים־אפ

הערי בערגמאן, סעקרעטער־טרעזשורער פון דער באטאן און נאוועלטי ארבייטער יוניאן לאקאל 132 פון דער אינטערנעשאנעל, איז ארעסטירט געווארען אין שאפ וואו ער ארבייט אויף א בלבול פון א באס אז ער זאל האבען געשלאגען א סטרייק ברעכער. בערגמאן איז געשטעלט געווארען אונטער בייל.

דער באס וואס האט געלאזט בערגמאן'ען ארעס־טירען איז דער אייגענטימער פון דער א. ק. באטאן קאמפאני, 260 וועסט 36טע סטריט. דער באס איז פריהער געווען א מעמבער פון דער אסאסיאיישאן און האט אנגעהאלטען א יוניאן שאפ. לעצטענס אבער האט ער זיך גענומען ברעכען דעם אגרימענט אויף שריט און טריט. ער האט אנטזאגט מיטגלידער פון דער יוניאן וואס האבען געארבייט ביי אים אין שאפ און אנגע־שטעלט ניט יוניאן ארבייטער אויף זייערע פלעצער. נאכ־דעם ווי די יוניאן האט אריינגעבראכט א קלאגע נעגען דעם באס צו דער אסאסיאיישאן און די אסאסיאיישאן האט אים באפוילען צוריקצונעמען די אנטזאגטע אר־בייטער האט ער זיך אנטזאגט אויסצופאלגען דעם באשלוס פון זיין אייגענער ארגאניזאציע. די יוניאן האט דעריבער קיין אנדער ברירה ניט געהאט און האט דעם שאפ ערקלערט אין סטרייק.

זיך אפצורעכענען מיט דער יוניאן האט דער באס אויסגעשווארען א ווארענט נעגען דעם סעקרעטער בערג־מאן און האט אים געלאזט ארעסטירען. די יוניאן, נאטירליך, און די בעאמטע שרעקען זיך ניט אפ פאר אזוינע מיטלען. דעם סטרייק וועט ער דערמיט ניט ברעכען.

טעטיגקייטען פון אוט־אוו־טאון דע־פארטמענט.

ווייס פרעזידענט הערי וואנדער, דזשענעראל מענע־דזשער פון אוט אוו טאון דעפארטמענט פון דער אינ־טערנעשאנעל, באריכטעט:

די באארד אוו מענעדזשערס פון די פארשידענע לא־קאלס פון דעם איסטערן אוט אוו טאון דעפארטמענט זיינען זיך צוזאמענגעקומען דעם 4טען דעצעמבער, זיך דורכצוריידען איבער די פראבלעמען פון זייערע געגענ־דען און פארשטארקען דאס צוזאמענארבייטען פון די פארשידענע לאקאלס.

א צאהל קאנטראקטארס האבען פארלאנגט מען זאל זיי ערלויבען בייטען די ארבייטס־סיסטעם פון שטיק אויף וואך־ארבייט. יעדער האט באהויפטעט אז די דזשאבבערס האבען זיי געווארענט אז אויב זיי וועלען ניט בייטען די סיסטעם וועלען זיי ניט קריגען קיין ארבייט. עס איז באשלאסען געווארען אז אזוינע ענדערונגען זאלען ערלויבט ווערען בלויז ווען אזא פארלאנג קומט דורך דער קלאוק דזשאינט באארד.

יעדער לאקאל מענעדזשער האט אריינגעגעבען קלא־גען, אז די קאנטראקטארס אין זיין געגענד ווערען דיס־קרימינירט און קריגען ניט קיין גלייכען חלק ארבייט פון דזשאבבער. לויט די קלאגען איז אויסגעקומען אז אלע אוט־אוו־טאון קאנטראקטארס ווערען דיסקרימי־נירט, וואס איז נאטירליך ניט אמת. ברודער י. הא־ראוויץ, פון דעם קאנטאקט דעפארטמענט, האט ארום־ריידענדיג דעם אגרימענט אנגעוויזען, אז די אדמיניס־טרייטיוו באארד, וועלכע באשטייט פון פארטרעטער פון אלע צדדים פילט, אז ווען זיי זאלען בוכשטעבליך דורכ־פירען דעם אגרימענט אין באצוג צו לימיטיישאן אוו קאנטראקטארס וואלטען הונדערטע קאנטראקטארס גע־בליבען אהן דזשאבבערס און טויזענדער ארבייטער וואל־טען פארלארען די דזשאבס. זיי האבען דעריבער אנ־גענומען באשטימטע רולס, קלאסיפיצירענדיג די פארשי־דענע קאנטראקטארס ווי פאלגט:

1) באשטענדיגע אויסשליסליכע קאנטראקטארס, וואס זיינען רעדזשיסטרירט און נעמען ארבייט אויס־שליסליך פון איין דזשאבבער. דער סארט קאנטראק־טאר איז אלע צייטען בארעכטיגט צו א גלייכען חלק ארבייט.

2) א טיילווייז אויסשליסליכער, שטענדיגער קאנ־טראקטאר וואס ארבייט פאר מער ווי איין דזשאבבער. אזוינער איז בארעכטיגט צו א באשטימטען פרא־צענט ארבייט, לויט דער צאל מאשינען אין זיין שאפ וואס זיינען באשטימט געווארען פאר דעם דזשאבבער.

די צווייטע קלאסען קאנטראקטארס זיינען בארעכטיגט צו א גלייכען חלק ארבייט פון דעם דזשאבבער. דער דזשאבבער האט אבער אויך א רעכט צו באשטימען שטענדיגע אדער צייטווייליגע קאנטראקטארס אויפצו־מאכען די איבעריגע ארבייט וואס זיינע רעגולערע קאנ־טראקטארס קענען ניט מאכען. די זיינען ניט בא־רעכטיגט צו א חלק ארבייט אזוי לאנג ווי די באשטענ־דיגע קאנטראקטארס האבען ניט גענוג ארבייט פאר א פולער וואך.

די אויפמערקזאמקייט פון די מענעדזשערס איז גע־צויגען געווארען, אז זיי זאלען זיין ספעציעל איצטער אויף דער וואך נעגען נייע שעפער, וואס עפענען זיך געוויינ־ליך אין זייער טעריטאריע אין אנהויב סעזאן.

נייער אגרימענט געסיינט אין פליינפילד, נ. דזש.

מענעדזשער פאזנער, פון לאקאל 149, פליינפילד, איז געלונגען אונטערצושרייבען אן אגרימענט מיט דער „יו־נייטעד אנדערוועער קאנטראקטארס אסאסיאיישאן". בא־דייטענדע העכערונגען אויף די שכירות און קירצערע שטונדען האבען די ארבייטער נעקראגען און אן אג־רימענט ווייטער צו העכערען די ווידזשעס אין פעב־רוארי.

„בעסט מעיד דרעס" גיט זיך אונטער

די „בעסט מעיד דרעס" פון בעיאן, ניו דזשוירזי, איינע פון די זיבען סאטאן דרעס שעפער, וואס זיינען געבליבען ניט יוניאניזירט נאכ'ן גענעראל סטרייק אין יענער שטאט, האט זיך ענדליך אונטערגעגעבען נאך א סטרייק פון 4 מאנאטען. דער אגרימענט העכערט די ווידזשעס פון די ארבייטער מיט פון 10 ביז 50 פרא־צענט, און דער באס, מאריס גערשיץ, שליסט זיך אן אן דער „ניו דזשוירזי וואשעבל דרעס אסאסיאיישאן" און פירט איין א סטריקט יוניאן שאפ. דעם אגרימענט פאר דער יוניאן האבען געשלאסען סידני רייך, מענעדזשער פון לאקאל 220, דזשעק נייבורג און פרענסיס ווענגען, פון בעיאנער אפיס.

בלאוז מאכער לאָק. 25 באנייט אגרימענט

די בלאוז און וועיסט מאכער יוניאן לאקאל 25 וועמעס אגרימענט מיט די בעלי בתים עס נייט אויס דעם 31טען דעצעמבער, האט די לעצטע פאר וואכען אפגעהאלטען קאנפערענצען וועגען א נייעם אגרימענט. די יוניאן האט ביי די קאנפערענצען ארויסגעשטעלט א ריי נייע פאדערונגען, ווי א העכערונג אויף די שכירות; אפשאפען דעם אונטערשייד אין סקייל צווישען די ניו יארקער און אוט־אוו־טאון ארבייטער; א בעסערען יו־ניאן קאנטראל איבער די קאנטראקטארס און ענליכעס. ווען מיר גייען צום דרוק, מעלדעט דער מענעדזשער פון לאקאל, טשארלס קריינדלער, אז די קאנפערענץ קאמי־טע פון דער יוניאן האט זיך געאייניגט מיט די פאר־טרעטער פון די בעלי בתים אויף אלע פונקטען פון דעם נייעם אגרימענט. די פונקטען דארפען נאטירליך נאך געהייסען ווערען פון ביידע צדדים איידער דער אגרימענט ווערט נעסיינט. אין קומענדען נומער „גערעכטיגקייט" וועלען מיר איבערגעבען די איינצעלהייטען פון דעם נייעם אגרימענט.

דער סיסטעם פון אוועקגעבען טעג ארבייט העלפט פיל די ארבייטסלאזע קלאוק פרעסערס.

מיט דער צייט וועלען מיר אפשר האבען ארבייטס־לאזע אינשורענס פון דער רעגירונג. דערווייל אבער מוזען די יוניאנס טאן וואס זיי קענען צו העלפען ווי מעגליך זייערע ארבייטסלאזע מיטגלידער. די פרע־סערס יוניאן לאקאל 35 האט באוויזען וואס מען קען אויפטאן אויף דעם געביט ווען עס איז דא דערביי דער גוטער ווילען.

מיט צוויי יאר צוריק האט די אדמיניסטראציע פון לאקאל 35, אונטער דער פירערשאפט פון יוסף ברעס־לאו, דעם מענעדזשער, פארגעלייגט דעם פלאן צו העל־פען די ארבייטסלאזע דורך דעם וואס די פרעסערס וואס האבען דזשאבס, זאלען אוועקגעבען טעג ארבייט צו די וואס האבען קיין פלעצער ניט. דער פלאן איז גוטגע־הייסען געווארען פון די מיטגלידער און איז גלייך ארויין אין קראפט.

די ארבייט ווערט דורכגעפירט אויף פאלגענדען אופן:

אין אנפאנג פון יעדען סעזאן גייען ארום די בע־אמטע פון לאקאל און די ביזנעס אידזשענטס איבער די שעפער און קריגען אזוי פיל טעג ארבייט ווי דאס איז מעגליך לויט די אינדוסטריעלע באדינגונגען אין יעדען שאפ. דורכ'ן סעזאן ווערען אט די באזוכען אין די שעפער אנגעהאלטען פון צייט צו צייט. לויט די רולס דארף יעדער שאפ וואו עס ארבייטען א מאיאריטעט פרעסערס, מיטגלידער פון לאקאל 35, געבען איין טאג ארבייט אלע צוויי וואכען.

אט די טעג ארבייט ווערען איבערגעגעבען צום אר־בייטסלאזען דעפארטמענט, אונטער'ן אויפזיכט פון ברו־דער היימאן דיסקאונט. דער דעפארטמענט געפינט זיך אין די העדקווארטערס פון לאקאל 35 און איז אפען דעם גאנצען סעזאן. די פרעסערס וואס האבען ניט קיין פלע־צער ווערען צוזאמענגערופען אין אנהויב סעזאן און ווערען רעדזשיסטרירט. זיי קריגען נומערען לויט א גורל. יעדער איינער ציט ארויס א נומער פון א קעסטעל, וואו עס געפינען זיך אזוי פיל נומערען וויפיל ארבייטס־לאזע פרעסער, און דאס איז זיין נומער אין דער ריי צו קריגען א טאג ארבייט. אזוי שנעל ווי איינער ארבייט אפ א טאג, ווערט זיין נומער ארונטערגערוקט צום סוף

פון דער ליסט, ביז עס קומט נאך אמאל זיין נעקסט. אזוי ווערט די ארבייט גלייך פארטיילט צווישען אלעמען.

נאטירליך, מוז ברודער דיסקאונט דערביי נוצען זיין פארשטענדניש און באקאנטשאפט מיט דער סארט ארבייט אין דעם שאפ וואו מען דארף איינעם שיקען און מיט דעם פרעסערס נעניטקייט אין דער מלאכה. עס זיינען פאראן פרעסערס וואס מען קען בלויז שיקען צו א ביליגער ליין ארבייט. און עס זיינען פאראן אזוינע וואס מען קען בלויז שיקען צו די העכערע קלאסען ארבייט. אין אלגעמיין אבער מוז מען געבען קרעדיט די בעל מלאכות פאר זייער פיינעם פארהאלטען זיך און קאאפעראציע. עס טרעפט אפט אז פרעסערס, ספע־ציעל ווען זיי האבען א גוטען סעזאן, רופען אליין אפ דעם אפיס און דערמאנען אז עס איז צייט זיי אריינ־צושיקען אן ארבייטסלאזען אויף א טאג. פאסירט אמאל אויך, ווען דער סעזאן איז א שוואכער, אז די פרע־סערס זוכען אפצולייגען דאס געבען פון א טאג ארבייט אויף נאך א וואך. אין אלגעמיין אבער קומען נאך ארום 98 פראצענט פון די פרעסערס זייער פליכט. אין מאנכע שעפער וואו עס ארבייטען פרעסערס פון לאקאל 48, וועלכע זיינען ניט פארפליכטעט אוועקצוגעבען א טייל פון זייער ארבייט, בעטען זיי אליין אז מען זאל זיי איינשליסען אין דער אראנדזשמענט. די פרעסערס פילען זיך ווי מיטגלידער פון איין משפחה אפילו ווען זיי באלאנגען צו באזונדערע לאקאלס.

כאראקטעריסטיש איז דער אינטערעס וואס די מיטגלידער פון לאקאל 35 נעמען אין זייערע אר־בייטסלאזע ברידער. כמעט ביי יעדען מיטינג פרעגען זיי זיך נאך ווי עס ארבייט דער סיסטעם פון די „טעג ארבייט", און אויב די ארבייטסלאזע קריגען באשעפ־טיגונג. דער סיסטעם פון ארבייטס־הילף העלפט אויך די בעל מלאכות וואס זיינען ארויסגעפאלען פון זייערע דזשאבס, אנצוהאלטען זייער זעלבסט־רעספעקט און זייער צוטרויען אין זייערע אייגענע כוחות. זיי פילען אז זיי ארבייטען פאר דאס וואס זיי פארדינען, אפילו ווען ניט אין איין באשטענדיגען פלאץ.

מאנטרעאל, קענעדע מאכט פארשריט.

בערנארד שיין, מענעדזשער פון דער דזשאינט באארד אין מאנטרעאל, האט אין א טעלעגראמע דעם 10טען דעצעמבער און אין א בריף דעם 15טען דע־צעמבער, צו פרעזידענט דובינסקי, געמאלדען וועגען צוויי אויסערגעוויינליכע ערפאלגען פון דער יוניאן אין יענער שטאט.

אין זיין טעלעגראמע דעם 10טען דעצעמבער, שרייבט ער:

„נאר וואס געשלאסען אן אגרימענט מיט דער „גרענד קלאוק קא.", איינפירענדיג א יוניאן שאפ מיט דיזעלבינע באדינגונגען ווי דער קאלעקטיווער אגרי־מענט מיט דער אסאסיאיישאן. מיר האבען אנגעפירט דעם סטרייק געגען דער פירמע זינט יולי 1934 אן אפשטעל".

אין זיין בריוו פון 15טען דעצעמבער שרייבט ברודער שיין:

„אין דער קלאוק סיטואציע מאכען מיר אויס גאנץ גוט. איך פארהאנדעל איצטער וועגען אן אגרימענט מיט א גרויסער ניט־יוניאן פירמע. די אויסזיכטען זיינען זייער גוטע און דאס וועט ווידער פארקלענערען די צאל ניט־יוניאן שעפער אין מאנטרעאל.

איך געדענק ניט אויב איך האב אייך באריכטעט וועגען אן אויסערגעוויינליכען זיג וואס מיר האבען גע־האט מיט די שעפער פון דער „א. י. מילער עסטייט". דאס איז א זייער רייכע פירמע וואס עקזיסטירט שוין עלף יאר. זי האט צוויי שעפער. איינעם דא אין שטאט און א צווייטען אין סיינט טהערעזא, 30 מייל פון דאנען. מיר האבען געהאט א שטיקעל פארשטענדניס מיט דער פירמע פאר זייער שאפ אין מאנטרעאל. זייער צווייטער שאפ אין סיינט טהערעזא איז געווען אן אפען־שאפ. אין פאל סעזאן האט די פירמע געוואלט צומאכען דעם מאנטרעאלער שאפ און אריבערפירען די גאנצע ארבייט אין דער קאנטרי. זיי האבען שוין פאקטיש גע־האט אריבערגעפירט העלפט פון די מאשינען אהין. עס איז אונז דעמאלט געלונגען צו מאכען אן אראנדזש־מענט מיט דער פירמע אז זי זאל געבען אירע ארבייטער אין מאנטרעאל צוויי טעג ארבייט א וואך.

אונזער אבזיכט איז געווען צו רופען א סטרייק נעגען דער פירמע צום אנפאנג פון ספרינג סעזאן. מיר האבען אויך געארבייט דורך דער רעגירונגס־קאמיסיע, מאנענדיג פון דער פירמע 4 טויזענט דאלאר בעק־פעי פאר די ארבייטער פון זייער קאנטרי שאפ. אונזער סטראשען מיט א סטרייק און די מורא פאר דער קאמיסיע האבען באוועגט די פירמע אונטערצושרייבען אן אגרי־מענט מיט דער יוניאן, אויפגעבענדיג איינגאנצען דעם קאנטרי שאפ וואס זיי האבען אנגעהאלטען עלף יאר. עס איז ניט נויטיג צו זאגען אז ביי אונזערע מיטגלי־דער האט די פאסירונג ארויסגערופען גרויס פרייד.

מיר זעצען פאר אונזער ארגאניזאציאנס־ארבייט און האפען אויף גוטע ערפאלגען".

סינסינעטי לאקאל 63 לויבט וויס־פרעזי־דענט קאטאָווסקי.

י. וו. בעלאסקא, פרעזידענט פון דעם אינטערנע־שאנעל לאקאל 63 פון סינסינעטי, אהייא, לויבט זייער שטארק וויס־פרעזידענט קאטאווסקי, אין א בריף צו פרעזידענט דובינסקי, פאר דעם אופן ווי אזוי ער האט אנגעפירט די פארהאנדלונגען מיט א געוויסער פירמע וואס האט אוועקגעמופט דעם שאפ אום פטור צו ווערען פון יוניאן באדינגונגען. ער שרייבט:

„ווערטער ברודער פרעזידענט:

בלויז עטליכע ווערטער וועגען דער וויכטיגער ארבייט וואס וויס־פרעזידענט ברודער קאטאווסקי האט אויפגעטאן נאכדעם ווי דער געריכט האט ארויסגעגעבען די ענטשיידונג וועגען דעם אינדזשאנקשאן. ברודער קא־טאווסקי האט קאנפערירט מיט דער פירמע צוויי טעג צייט כדי צו ברענגען צו א סעטלמענט, כאטש די פיר־מע האט דעם שאפ אריבערגעפירט אין א צווייטען סטייט כדי ארויסצומיידען די יוניאן באדינגונגען, און האט אין דעם נייעם שאפ באשעפטיגט ניט יוניאן אר־בייטער אונטער סוועט שאפ באדינגונגען.

דורך טאקט און דיפלאמאטי איז קאטאווסקי'ן געלונגען צו סעטלען דעם סטרייק אויף א צופרידענ־שטעלענדען אופן פאר אלע צדדים. בלויז אזא מענש ווי ברודער קאטאווסקי האט אונטער די אומשטענדען געקענט קריגען אזא סעטלמענט, מיט א קלאוזד יוניאן שאפ, אננעהמען דעם לעיבעל, און נאכקומען אלע בא־דינגונגען אונטער דעם אגרימענט.

אונזער עקזעקוטיוו באארד, אין נאמען פון די מיטגלידער וויל אייך אויסדריקען זייער דאנקבארקייט פאר אייער פרעזענליכער הילף.

ברידערליך אייערער

י. וו. בעלאסקא."

אונזערע מעמבערס זיינען זיך משמח

ארבייט איז נויטיג פאר ארגאניזאציעס ווי פאר איינצעלנע מענשען מיט בלויז ארבייט קען מען אבער ניט אויסקומען. מען מוז אויך האבען פארוויילונג, צע־שטרייאונג. מען מוז אמאל פאר א ווייל זיך אויס־טאן פון דער טאג־טעגליכער וואכעדיגער ארבייט און מאכען א יום טוב.

א יום־טוב ביי די קארסעט און בראזיר ארבייטער

ביי די קארסעט און בראזיר ארבייטער איז עס שוין געווארען א מין טראדיציע צו מאכען א קריסט־מעס פארטי פאר דער עקזעקוטיוו, די באאמטע, די טשערליידיס און זייערע אסיסטענטס. דאס יאר איז די „פארטי" געגעבען געווארען דינסטאג, דעם 22טען דעצעמבער, אין „פרינג'ס האפבראו".

די קריסטמאס פארטי אין לאקאל 32 איז א סארט צוזאמענקונפט פאר די אלע אקטיווע מיטגלידער פון לאקאל וואס גיבען אוועק דאס גאנצע יאר זייער צייט, מי און גאנצע ענערגיע דער יוניאן. עס קומען זיך אויך צוזאמען געלאדענע געסט, פירער פון דער אינטערנע־שאנאל און אנדערע לאקאלס, וועלכע עס קומט אויס מיטצוארבייטען מיט די קארסעט און בראזיר ארביי־טער אין זייערע טאג־טעגליכע קאמפען. היינטיגס יאר זיינען ביים הויפט־טיש געזעסען, אויסער דעם מע־נעדזשער פון לאקאל, ברודער אייבראהעם סניידער, דער ביזנעס איידזשענט אלפרעד ברעסלאו און די מיט־גלידער פון דער עקזעקוטיוו, אויך די פאלגענדע געסט: עלייעס ליבערמאן, דער לאייער פאר דער אינטערנעשא־נעל און פאר'ן לאקאל; פרעדעריק אמטי, עקזעקוטיוו סעקרעטער פון דער אינטערנעשאנעל; פאניא מ. קאהען, סעקרעטערין פון עדיוקיישאנעל דעפארטמענט; סערא־פינא ראמוואלדי, מיט־רעדאקטאר פון דער איטאליעני־שער „דזשוסטיציא"; מישא פאליקאן, מענעדזשער פון מיסעלייניאוס ברענטש פון דער סאמערס יוניאן ל. 10; און עטליכע אנדערע פון דעם זעלבינען לאקאל. ברודער סעמועל פערלמוטער, מענעדזשער פון דער סאמערס יוניאן, האט אריינגעשיקט א טעלעגראמע באדויערענדיג

וואס צוליב א וויכטיגען מיטינג האט ער ניט געקענט אנוועזענד זיין. פרעזידענט דובינסקי האט געלאזט וויסען, אז נויטיגע ארבייט אין דער לעצטער מינוט האט אים געשטערט צו קומען.

א באסטאנער לאנדסלייט פאראיין פון אינ־טערנעשאנעל מעמבערס פייערט זיין ערשטען געבורטסטאג

פון אלע גרופען, קלובען און פאראיינען וואס אונ־זער אינטערנעשאנעל פארמאגט, איז דוקא זיך דער „באסטאן גוד פעלאושיפ קלוב" דער איינציגער פון זיין מין. אין דער צייט וואס די מערסטע קלובען און גרופען האבען א „פאליטישען אונטערשלאג", ווי מען רופט עס, איז דער קלוב, פראסט און פשוט, א לאנדס־מאנשאפט פאראיין, וואס שטעלט זיך די ציל צו זעלבינע צוועק־ען וואס די אמאליגע לאנדסמאנשאפט פאראיינען פון אריבערגעקומענע פון שטעט אין רוסלאנד, פוילען, גא־ליציע און רומעניע האבען זיך געשטעלט — צו העל־פען נייע־אריבערגעקומענע פון זייער שטאט און שטעטל זיך איינארדנען אין דער נייער וועלט.

דער פאקט אליין וואס טשארלס דזשייקאבסאן, פון דער קלאוק דזשאינט באארד, איז געווען דער איני־ציאטאר ביים גרינדען דעם קלוב, און וואס אזוינע טוער פון דער יוניאן ווי פיליפ קריימער, וויס־פרעזי־דענט פון דער אינטערנעשאנעל; לואיס לאנגער, סעק־רעטער פון דזשאינט באארד; ריס, מענעדזשער פון לאקאל 23 און פארטרעטער פון אנדערע לאקאלס אין ניו יארק און באסטאן, זיינען געקומען צו דער פייערונג פון דעם ערשטען געבורטסטאג, באווייזט שוין אז דער קלוב טוט גוטע און וויכטיגע ארבייט.

די ארבייט פון דעם קלוב באשטייט אין דעם וואס נאך ניו יארק קומען שטענדיג אריבער א צאל קלאוק און דרעסמאכער פון באסטאן, די מערסטע פון זיי אק־טיווע יוניאן לייט, וועלכע האבען געמוזט פארלאזען די שטאט איבער יוניאן טעטיגקייט. ווען איינער ווערט שוין צו קענטיג פאר די בעל הבתים און קען מער אין באסטאן קיין דזשאב ניט קריגען, קומט ער דאן זיך באזעצען אין ניו יארק. נו, דא אין שטאט איז ער א פרעמדער און עס איז אים ניט גרינג זיך איינצוארדענען. דער קלוב איז נעגרינדעט געווארען ארויסצוהעלפען אזוינע לאנדסלייט, באזארגען זיי דא מיט ארבייט, ווען מעגליך, אדער ווייניגסטענס מיט די נויטיגסטע עקזיס־טענץ־מיטלען, ביז וואנען ער ארדענט זיך איין. דורכ'ן יאר, לויט די באריכטען, האט דער קלוב א סך אזוינע ברידער געהאלפען. און דעם מאנאט האט דער קלוב געפייערט זיין ערשטען געבורטסטאג מיט א באנקעט.

עס איז געווען אן אויסערגעוויינליך פרייליכער און חבר'ישער אוונט.

נאך טויזענטער דאלערס אריינגעקומען אין דער אינטערנעשאנאל פאר קרבנות פון בירגער־קריג אין שפאניע

ווי פרעזידענט דובינסקי, טרעזשורער פון ארבייטער רויטען קרייץ פאר שפאניען מעלדעט, קומט נאך אלץ אריין ביישטייערונגען אין אפיס פון דער אינטערנעשאנעל פאר די קרבנות פון שפאנישען בירגער קריג. פון זינט די אינטערנעשאנאל האט געמאלדען, אז די סומע וואס דער פאנד האט זיך געשטעלט אלס ציל, די הונדערט טויזענט דאלער, איז איבערגעשטיגען געווארען, איז אריינגעקומען נאך עטליכע טויזענט דאלער און געלט קומט נאך אריין טעגליך, אזוי אז ביז איצט איז שוין אריינגעקומען די סומע פון קנאפע 111,000 דאלער.

„מיר מעגען באמת שטאלצירען, — האט פרעזידענט דובינסקי ערקלערט — מיט דער וועלטענער סימפאטי וואס די ארבייטער מאסען און די געזעלשאפט אין אל־געמיין ווייזען ארויס צו די קרבנות פון דעם בלוטיגען בירגער קריג אין שפאניע און די הילף און שטיצע וואס זיי גיבען פאר די קרבנות. מיר זיינען מער ווי צופרידען אנצונעמען און אריבערשיקען די געלט צו דער קא־מיטע וואס שטייט אין נאענטער פארבינדונג מיט די שפאנישע ארבייטער מאסען. מיר פאדערען דעריבער אויף אלע אונזערע לאקאלס וואס קריגען אריין געלט פאר דעם צוועק עס איבערצושיקען נאך שפאניע דורך דעם אינטערנעשאנעל אפיס.

די קוויטירונגען וועלען פארעפענטליכט ווערען אין קומענדען נומער.

די שווערינקייטען און פראבלעמען פון אוט אוו טאון קלאוק דעפארטמענט

פון וויים-פרעזידענט גדליה רובין

פון דער רעדאקציע: דער באריכט פון וויים-פרעזידענט גדליה רובין, מענעדזשער פון אוט-אוו-טאון קלאוק דעפארטמענט פון דער דזשאינט באארד, איז זעהר אינטערעסאנט און באלערנד. ער איז וויכטיג הויפטזעכליך דערמיט, וואס עס ווארפט א ליכט פון פאקטען אויף א פראבלעם פון די ניו יארקער קלאוקמאכער, וועגען וועלכער אלע ספעקולירען, באשולדיגען, ניט וויסענדיג באמת וואס דארט קומט פאר. מיר דרוקען דעריבער דעם באריכט אין גאנצען, ווייל כאטש עס איז היבש לאנג, זיינען מיר זיכער, אז יעדער קלאוקמאכער וועט עס גערן לעזען. דער באריכט איז ווי פאלגט:

„מר. איזידאר נאגלער, גענעראל מענעדזשער.

„ווערטער הער און ברודער: —

„אין אונזער ערשטען באריכט, וועלכען מיר האבען אייך צוגעשטעלט אין מאנאט מאי, ווען דער ספרינג סעזאן האט זיך געענדיגט, האבען מיר געזוכט צו געבען אן אלגעמיינעם איבערבליק איבער די אומשטענדען און באדינגונגען וואס הערשען אין די אוט-אוו-טאון שעפער, און מיר האבען אנגעוויזען אויף די הויפט-פראבלעמען וואס שטעהען אונז פאר. זייט דאן איז שוין פארגאנגען נאך א סעזאן, און מיר געפינען אז אונזערע פראבלעמען האבען זיך פארמערט אין צאל און זיי זיינען פון א פיל ערנסטערן כאראקטער ווי זיי זעהען אויס אויבערפלעכליך.

„אונזער ערשטער און ערנסטער פראבלעם איז ווי אזוי צופרידענשטעלען אלע עלעמענטען אין טרייד — אין ניו יארק און אויסער ניו יארק. די ניו יארקער באקלאגען זיך, אז די אוט-אוו-טאון שעפער קריגען די גאנצע ארבייט און ווערענד זיי גיהען ארום ליידיג, ווערענד די ארבייטער אוט-אוו-טאון באקלאגען זיך, אז זיי ווערען באהאנדעלט ווי שטיף-קינדער. אזוי ארום ווערען מיר אוועקגעשטעלט אין דער אומאנגענעמער לאגע, וואו יעדער צד באשולדיגט אונז, אז מיר דינען די אינטערעסען פון דעם צווייטען צד.

„די פאלגענדע טאבעלע באוויזט אויף ווי ווייט דער יעצטיגער היסטערישער געשריי, אז דער אוט-אוו-טאון נעמט אוועק פון ניו יארק די גאנצע ארבייט, איז אומבאגרינדעט.

„אונזער דעפארטמענט קאנטראלירט 138 שעפער, וועלכע ארבייטען פאר 87 פון די 633 דזשאבערס און מאנופעקטשורערס, וועלכע די דזשאינט באארד קאנטראלירט.

דעפארטמענט	צאל פירמעס	קאנטראקטארס אוט-אוו-טאון	קאנטראקטארס אין ניו יארק סיטי
אינדאסטריעל קאונסיל —	37	50	87
טשילדרען'ס קאוט — —	13	37	42
דזשאבערס אמער. „איי"	26	33	20
דזשאבערס אמער. „בי" —	9	15	69
דזשאבערס אמער. „סי" —	2	3	18
	87	138	226

„פון די 87 פירמעס זיינען 6 אינדעפענדענט מאנופעקטשורערס, וואס באשעפטיגען 600 ארבייטער. מאנכע פון זיי האבען קיינמאל ניט געהאט קיין שאפ אין ניו יארק, די אנדערע זיינען געווען אוט-אוו-טאון זייט פילע יאהרען, ניט האבענדיג אין ניו יארק קיינע ברענטשעס, חוץ אפיסעס. פון די 13 טשילדרען קאוט פירמעס באשעפטיגען 5 — 26 קאנטראקטארס, און די אנדערע 8 — 11 קאנטראקטארס.

„ווען מען נעמט אוועק די 6 אינדעפענדענט שעפער פון די 138, וועלכע דער אוט-אוו-טאון דעפארטמענט קאנטראלירט, שטעלט זיך אפ אונטער דעם דעפארטמענטס קאנטראל 132 שעפער, וואס באלאנגען צו 81 פירמעס, וועלכע האבען 226 שעפער אין ניו יארק. די איבעריגע 552 מאנופעקטשורערס און דזשאבערס פון די 633, וועלכע די דזשאינט באארד קאנטראלירט, האבען קיינע שעפער אוט-אוו-טאון.

„עס וואלט נאך געווען א וועלכע עס איז בארעכטיגונג פאר דער באהויפטונג וועגען אוט-אוו-טאון ווען דער געשריי וואלט געקומען פון די שעפער פון די 81 פירמעס און די איבעריגע 552 פירמעס וואלטען געהאט גענוג ארבייט. ווייסען מיר אבער, אז דער סעזאן איז געווען אין אלגעמיין א שלעכטער און אלע שעפער האבען געהאט ווייניג ארבייט. דער פאקט איז, אז מיט דער אויסנאמע פון א קליינער צאל האבען די אוט-אוו-טאון שעפער געהאט זעהר ווייניג ארבייט.

אין פארלויף פון דעם סעזאן פון דער ווייסער ארבייט האבען ארום 15 שעפער געהאט אביסעל ווייסע ארבייט — מאנכע אביסעל מער און מאנכע אביסעל ווייניגער — אבער קיינע פון זיי האט ניט געהאט צופיל ארבייט. די מערסטע שעפער, מיט דער אויסנאמע פון די וואס ארבייטען פאר די מעיל ארדער הייזער, האבען זיך געשלאסען ארום מיטען דזשולייַ — ניט נאר די יוניאן, נאר אויך די ניט-יוניאן שעפער.

„סעטלען און ענפארסען פרייזען:

„עס זיינען געמאכט געווארען באהויפטונגען ביי א צאל לאקאלע עקזעקוטיוו באארד און מעמבערשיפ מיטינגען, אז מיר סעטלען פרייזען אין די אוט-אוו-טאון קאנטראקטינג שעפער. מיר לייקענען עס אנטשידען אפ. מיר ערקלערען, אז מיר סעטלען קיינע פרייזען; מיר פאסען בלויז אויף, אז די פרייזען וואס זיינען געסעטעלט געווארען אינסייד, זאלען געצאלט ווערען צו די ארבייטער אין די אויטסייד שעפער. דאס איז געווען ניט קיין גרינגער דזשאב, ווייל מיר האבען דא געהאט צו טאן מיט די קאנטראקטארס וואס ארבייטען פאר די מעיל ארדער הייזער, און זיי האבען אנגעפאנגען ארבייטען אין אנפאנג מאי. אין די דאזיגע שעפער האבען מיר געהאט א שטענדיגען קאמף צו שטערען זייערע פארזוכען צו רעדוצירען די פרייזען. אין פאלען וואו מיר האבען אויסגעפונען אז עס זיינען געמאכט געווארען רעדאקשאנס, האבען מיר געמאכט א סוף דערצו. (מיר זיינען צופרידען צו געבען קרעדיט צו די ארבייטער, וועלכע, מיט עטליכע אויסנאמען, זיינען געשטאנען מיט אונז אין אונזער קאמף נעגען די רעדאקשאנס).

„עס האט אבער געטראפען אין א פאר זעלטענע פאלען, אז מיר זיינען געווען געצוואונגען צו סעטלען פרייזען, ווייל מיר האבען ניט געהאט קיין אנדער ברירה. מיר וועלען ברענגען א ביישפיל: איין דזשאבער, וועלכער פראדוצירט קינדערשע קאוטס, האט אונטער אונזער קאנטראל 7 שעפער. 5 פון די דאזיגע שעפער באשטעהען פון 38 ביז 85 אפרייטארס, וועלכע ארבייטען אויף סעקשאן סיסטעם, פון וואך און פון שטיק, און צוויי שעפער, וואו עס ווערען באשעפטיגט צו 12 אפרייטארס, פון שטיק. די לעצטע צוויי ווערען רעגיסטרירט אלס צייטווייליגע קאנטראקטארס פון סיזאן ביז סיזאן. מיר האבען נאכאנאנד אויפגעפאדערט דעם דעפארטמענט וואס קאנטראלירט די דאזיגע פירמע צו סעטלען פרייזען, אבער אהן רעזולטאטען. פאלגליך זיינען מיר געצוואונגען צו סעטלען פרייזען פאר די דאזיגע ארבייטער, אום ניט צו לאזען זיי אפהענגיג פון דעם גנאד פון די קאנטראקטארס. אצינד ווען דער דזשאבער איז געווען געצוואונגען צו רעגיסטרירען די קאנטראקטארס פערמאנענט, ווערען די פרייזען געסעטעלט אינסייד.

„דאס זעלבע איז אויך געשעהן אין פאלגענדע שעפער, צווישען אנדערע:

רייזמאן און ראטמאן,
מעטצגער און קאהען,
ה. און דזש. בלאס,
אבראמאוויץ בראדערס.

„א מער ערנסטערע פראבלעם זיינען די שעפער, וואו מען ארבייט פון וואך. עס איז אמת, אז מיר פרובירען דורכצופיהרען די פרייזען אויף וועלכע מען האט זיך געאייניגט און אין אייניגע פאלען איז אונז געלונגען צו קריגען העכערונגען אין די וועכענטליכע שכירות פון די ארבייטער, אבער א דאנק דעם שוואכען סעזאן און דעם עלעמענט פון וועלכען די ארבייטער באשטעהען איז אונז ניט געלונגען פיל אויפצוטאן אויף דעם געביט. מיר זיינען צופרידען, וואס עס איז אונז געלונגען אנצוהאלטען די געסעטעלטע פרייזען.

„די פראבלעם איז אבער א פיל טיפערע. א געוויסער קלאס דזשאבערס, וועלכע באשעפטיגען זייערע ארבייטער פון וואך, אויף סעקשאן סיסטעם, האבען זיך גענומען א געוואוינהייט צו צאלען דעם קאנטראקטאר פון $1.00 ביז $1.35 פאר א גרויסען קאוט, און פון 60 סענט ביז $1.05 פאר א קינדערשען קאוט. די פרייזען ווערען געסעטעלט צווישען דזשאבער און קאנטראקטאר דורך דער פארמיטלונג פון דער אמעריקען אסאסיאיישאן. די אמעריקען אסאסיאיישאן, פון איהר צד, ראט די קאנטראקטארס ארונטערצורעכענען פון דער סומע וויפיל זיי קומט פאר די „אוווערהעד" אויסגאבען און דאן צוטיילען דעם באלאנס צווישען די ארבייטער.

„מאנכע ארבייטער, וועלכע האבען געהאט זעהר ווייניג ארבייט לעצטען סעזאן, זיינען אויס מורא אז זיי וועלען איננאנצען בלייבען אהן ארבייט, זעהר לייכט אריינגעצווינגען געווארען אין געהיימע אפמאכען מיט די קאנטראקטארס.

„די צרה האט זיך אנגעפאנגען לעצטען סעזאן, אין דעם מאנאט מאי, ווען עס זיינען אריינגעקומען קאמפליינטס פון פארשידענע שעפער וואס ארבייטען פאר א געוויסען דזשאבער, אז די ארבייטער ווערען באאיינפלוסט ארונטערצולאזען 20 פראצענט פון זייערע שכירות אום צו קריגען אביסעל ארבייט. מיר האבען אינסטרואירט די ארבייטער ניט ארונטערצולאזען פון זייערע שכירות און מיר האבען, אין דער זעלבער צייט, אנגעגעבען א קאמפליינט נעגען דעם באטרעפענדען דזשאבער צום דעפארטמענט וואס קאנטראלירט איהם, פאר זיין פארלעצען דעם אגרימענט.

„עס האט אונז געוואונדערט, ווארום דעם דזשאבער'ס אינסייד שאפ ארבייט, ווערענד זיינע קאנטראקטינג שעפער קריגען ניט קיין ארבייט סיידען זיי וועלען צושטימען ארונטערצולאזען 20 פראצענט פון זייערע שכירות. מיר האבען ענדליך אויסגעפונען אז דער אינסייד שאפ, וועלכער ארבייט פון שטיק, האט איבערגעסעטעלט די פרייזען אויף דעם באזיס פון א 20 פראצענט רעדוקשאן. עס איז זעהר וויכטיג צו באמערקען, אז דער זעלבער דזשאבער איז געווען דער ערשטער ארויסצוקומען אין מארקעט צו פארקויפען א $6.75 פאר $5.75 און אונטערגראבען אזוי ארום די באדינגונגען אין אלע אנדערע שעפער וואס ארבייטען אויף דער זעלבער ליין ארבייט.

„אפהיטען די ארבייטס-שטונדען:

„מיר האבען איינגעשטעלט א קאנטראל קאמיטע צו באוואכען די שעפער אין דער פריה, פארנאכט, שבת און זונטאג, אין די מעהרסטע צענטערס וואו אונזערע שעפער געפינען זיך. מיר קענען ניט האבען קיין פאטראל אין די איזאלירטע שעפער, האבענדיג ארום 60 געגענדען צו קאנטראלירען. יענע שעפער ווערען פאטרולירט פון אונזערע ביזנעס אגענטען. אזוי שנעל ווי זיי פארדעכטיגען איינעם פון יענע שעפער אין פארלעצען די ארבייטס שטונדען, לאזען זיי זיך גלייך אוועק אהין, ניט אכטענדיג דערויף ווי ווייט אזא שאפ געפינט זיך. ווען א שאפ ווערט געפונען פארלעצענדיג די ארבייטס שטונדען, ווערט דער שאפ אפגעשטעלט אויף א טאג אדער א האלבען טאג, לויט ווי די אומשטענדען פאדערען.

„אויפגעמאנטע שכירות:

„זינט דעם מאנאט מאי האט אונזער דעפארטמענט אויפגעמאנט די סומע פון $4,824.12 בעק פעי פאר די ארבייטער פון 35 פירמעס. מיר האבען נאך אויפצומאנען פון צוויי פירמעס די סומע פון $2,358.00 וואס קומט זייערע ארבייטער.

„ניט-יוניאן שעפער:

„מיט די געוויינליכע טעטיגקייטען פון אונזער אפיס ענדיגען זיך נאך ניט אונזערע טראבעלס. מיר האבען נאך פיל אויסצושטעהען פון דער פראבלעם פון די ניט-יוניאן שעפער.

„ווען מיר האבען אפגעגעבען אונזער לעצטען באריכט אין מאנאט מאי, האבען מיר געהאט 65 ניט-יוניאן שעפער אין אונזער טעריטאריע. זייט דאן האבען זיך געעפענט נאך עטליכע ניט-יוניאן שעפער. עס ערעהט אונז אבער צו באריכטען, אז עס איז אונז געלונגען פטור צו ווערען פון די מערסטע שעפער, וועלכע זיינען אנטלאפען פון ניו יארק. מאנכע פון זיי האבען זיך איננאנצען אויפגעלייזט און מאנכע האבען זיך געסעטעלט מיט דער ניו יארקער דזשאינט באארד.

„פאלגענדע שעפער האבען זיך אויפגעלייזט:

שאפירא, וועסט העמסטעד, ל. א.
הענרי ליווי, סיראקיוז, נ. י.
סקרילאף און באום, רעד בענק, נ. דזש.
ארנאלד קאוט קאמפאני, פיקסקיל, נ. י.
פרענק אמארי, וועלי סטריעם, ל. א.
בעלמאר קאוט, בעלמאר, נ. דזש.
דזשארדזש פאהבמאן, מאספעטה, ל. א.
בעקער קלאוק קאמפאני, עלמאנט, ל. א.
הערי נעלפאנד, דזשוירזי סיטי, נ. דזש.
מיליע'ס קאוט הויז, סווינס ווילעדזש, ל. א.
דזש. קליין, ניובורג, נ. י.

„די מיליע'ס קאוט הויז איז געווען די טרויעריג בארימטע סקעב שאפ פון מייק טוירס, וועלכע איז באשטאנען פון 40 מאשינען.

„פאלגענדע אנטלאפענע שעפער האבען זיך צוריקגעקערט קיין ניו יארק און האבען געסעטעלט מיט דער דזשאינט באארד:

האמערשלאג און פאטאש, מאריסטאון, נ. דזש. — געסעטעלט אונטער דעם נאמען „טרעוועלטאן".

פאקין און וואיילען, לאנג בראנטש, נ. דזש. — געסעטעלט אונטער דעם נאמען „וואיילען קלאוק קא."

הערי סוירקים, וועלכער איז זעהר באריהמט אין ניו יארק, האט פארלאזט עליזאבעטה, נ. דזש.

„א דאנק דעם שלעכטען סעזאן האבען מיר מער ניט געקענט אויסטאן אין דעם פעלד. דאך איז אונז געלונגען, מיט דער קאאפעראציע פון ניו יארקער ארגאניזיישאן דעפארטמענט און קאנטראל קאמיטעס, צו ארגאניזירען פאלגענדע שעפער וואס האבען געארבייט פאר ניט-יוניאן דזשאבערס:

,עס' און ,עס' קאוט, ניו בריטאן, קאנ.
דזש. סילבערסטיין, לאנג בראנטש, נ. דזש.
היגדין גארמענט, פארט דזשערוויס, נ. י.
קאץ און כאן, ווהייט פליינס, נ. י.
דייוויד מארקס און בראס., פריהאלד, נ. דזש.
ה. וואלין, לאנג איילאנד סיטי, ל. א.
קיערני ספארטוועיר, קיערני, נ. דזש. (סקווירט שאפ).
טרייפאד קאוט און סוט גילד, הייטסטאן, נ. דזש. (רעגירונגס פראזשעקט).
לארעין מאנופעקטשורינג קאמפאני, נארט בוירגען, נ. דזש. (ארבייט פאר לערנער סטארס).

„אצינד האבען מיר אין אונזער טעריטאריע ארום 50 ניט-יוניאן שעפער, האבענדיג רעדוצירט די צאל ניט-יוניאן שעפער אויף 15 ווייניגער, און מיר האבען ניט פארקלענערט אונזערע אנשטרענגונגען אין נאכפאלגען די איבעריגע. מיר פיהלען זיכער, אז עס וועט ניט נעמען לאנג און אויך די פארבליבענע צאל וועט רעדוצירט ווערען צו א מינימום.

„ווען מיר האבען אפגעגעבען אונזער לעצטען באריכט האבען מיר געהאט אין אונזער טעריטאריע 128 יוניאן שעפער און 65 ניט-יוניאן — צוזאמען 193. זייט דאן האבען זיך געעפענט נאך 10 ניט-יוניאן שעפער, מאכענדיג א סך הכל פון 75 ניט-יוניאן שעפער. פון דער צאל האבען מיר ארגאניזירט 11 און 14 זיינען ארויס פון ביזנעס. אצינד האבען מיר 138 יוניאן און 50 ניט-יוניאן שעפער — צוזאמען 188, וואס דאס מיינט מיט 5 שעפער ווייניגער ווי מיר האבען געהאט מיט 6 מאנאטען צוריק.

שטעלט זיך אליין אוועק אין אונזער לאגע און נעמט אין באטראכט די ענטגעגענגעזעצטע עלעמענטען וואס ווערען באשעפטיגט אין די אוט-אוו-טאון שעפער; איינער, אן אלטער יוניאן עלעמענט, וואס קען מער ניט קריגען קיין באשעפטיגונג אין ניו יארק, און דער אנדערער — א נייער עלעמענט, מערסטענס פרויען, וועלכע האבען מורא פאר ניו יארק. ביידע עלעמענטען זיינען חושד, אז די ארבייט וועט פון זיי אוועקגענומען ווערען און זיי וועלען זיין געצוואונגען אנצוקומען צו רעליף, און דאס גראבט אונטער זייער צוטרויען צו דער יוניאן. מיט די דאזיגע ארבייטער מוז מען אנווענדען א גאנץ אנדערע מעטאדע אין באגעהן זיך מיט זיי.

„ברודער נאגלער, דער מענעדזשער פון דזשאינט באארד, האבענדיג א ברייטען באגריף איבער אונזער אינדוסטריע, האלט אז דער צוגאנג צו דער אוט-אוו-טאון פראבלעם דארף זיין א מער מענשליכער און אז די אוט-אוו-טאון ארבייטער זאלען קריגען די זעלבע באציאונג ווי די ניו יארקער.

„צום באדויערען, ווערען מיר אטאקירט פון די ארבייטער אין מארקעט, וועלכע זעהען יעדען טאג א פאראד פון טראקס אוועקפיהרען און ברענגען ארבייט, וועלכע, זיי גלויבען, קומט על פי יושר זיי. זיי קענען ניט באגרייפען, אז די טראקס דעליווערען ארבייט איבער דער גאנצער שטאדט ניו יארק, דאון טאון, בראנקס, ברוקלין, און ניט בלויז אוט-אוו-טאון. מיר פארדענקען זיי ניט דערפאר — הונגעריגע מענשען קענען ניט אימער דענקען לאגיש. עס איז אבער צום באדויערען, וואס עס זיינען דא מאנכע יוניאן באאמטע, וועלכע אטאקירען אונזער דעפארטמענט אלס זייענדיג אינסטרומענטאל אין אוועקנעמען די ארבייט פון דעם ניו יארקער קלאוקמאכער. דאס ווערט געטאן אין א סעזאן, וועלכער האט ניט קיין גלייכען פאר מאנגעל אין ארבייט. נאטירליך איז עס לייכט אויפצורייצען דעם הונגעריגען עולם; אירגענד ווער קען עס טאן. א פאראנטווארטליכער פיהרער וואלט צוערשט זיך באקאנט מיט די ווירקליכע אומשטענדען איידער ער וואלט זיך ערלויבט צו מאכען אלגעמיינע באשולדיגונגען וועלכע קענען ניט ווערען געשטיצט דורך פאקטען.

„דורך מאכען דעם אוט-אוו-טאון דעפארטמענט פאר דעם שעיר לעזאזל וועלען זיי ניט לייזען די פראבלעמען. מיר מוזען זיין בראוו גענוג צו באגעגענען זיי און זוכען צו לייזען זיי אויף דעם בעסטען מעגליכען אופן אנשטאט ארויפצוווארפען די פאראנטווארטליכקייט אויף אן אנדערענס פלייצעס.

„צום שלוס ווילען מיר זאגען, אז טראץ אלע אומגינסטיגע באדינגונגען אונטער וועלכע מיר ארבייטען, טוען מיר אונזער בעסטע און מיר וועלען פארזעצען דאס צו טאן אויך אין דער צוקונפט. אום צו דערגרייכען נאך מער, שלאגען מיר אייך פאר פאלגענדע רעקאמענדאציעס:

„1) די ארבייטס סיסטעם, אין די קאנטראקטינג שעפער פון א געוויסען דזשאבער — סיי וואך, סיי שטיק — זאל אויסגעגליכען ווערען מיט דעם סיסטעם, וואס הערשט אין זיין אינסייד שאפ. אויב דער דזשאבער האט ניט קיין אינסייד שאפ, זאל אנגענומען ווערען איין איינהייטליכע סיסטעם פאר אלע זיינע קאנטראקטינג שעפער, כדי צו שטערען דעם דזשאבער פון ארויסשיקען זיין ארבייט צו זיינע וואכען שעפער, ווען ער ענטזאגט זיך צו סעטלען פרייזען פאר די שטיק שעפער.

„2) ווי מיר האבען פריהער דערמאנט, זיינען דא סעקשאן שעפער, וואו מען ארבייט פון וואך. אין אזעלכע שעפער ווערט דער פרייז פאר פראדוצירען דעם גארמענט געסעטעלט צווישען דעם דזשאבער מיט דעם קאנטראקטאר, דורך דער פארמיטלונג פון דער אמעריקען אסס'ן. שלאגען מיר פאר, אז די יוניאן זאל זיך אויך באטייליגען אין סעטלען די פרייזען צווישען דזשאבער און קאנטראקטאר, כדי צו פארזיכערען, אז דארט וואו מיר זיינען געצוואונגען צו ערלויבען וואך-ארבייט צוליב דעם סעקשאן סיסטעם, זאלען די וועכענטליכע שכירות פון די ארבייטער עטאבלירט ווערען געהעריג און מיר זאלען עס קענען קאנטראלירען. ווען מיר דאס ניט טאן, וועט עס פיהרען דערצו, אז די קאנטראקטארס מיט זייערע ארבייטער וועלען איינגעהן אויף אפמאכען אום צו קריגען ארבייט פון דזשאבער.

„3) דער אוט-אף-טאון דעפארטמענט און די ברוקלינער אפיסעס מוזען האבען אן ענגערע פארבינדונג דארט וואו די קאנטראקטארס אין ביידע טעריטאריעס ארבייטען פאר'ן זעלבען דזשאבער.

„4) דער אוט-אף-טאון דעפארטמענט זאל האבען דאס רעכט דירעקט צו האנדלען מיט די מאנופעקטשורערס און דזשאבערס וואס בעשעפטיגען קאנטראקטארס אוט-אף-טאון, אין באצוג צו שליכטען קאמפליינטס, צוויסטיגקייטען, קאלעקטען בעק-פעי, א. אז. וו., און ניט דארפען אנקומען צו די פערשידענע דעפארטמענט מענעדזשערס. דאס וועט מאכען אונזער ארבייט מעהר עפעקטיוו, וועט ברענגען בעסערע און שנעלערע רעזולטאטען און וועט מאכען אונזער אויפגאבע פיעל גרינגער. נאטירליך וועלען מיר באריכטען צו די באטרעפענדע דעפארטמענטס וועגען אונזערע אויפטואונגען און דערגרייכונגען.

„מיט אכטונג,
דזשאדזש רובין, מענעדזשער
אוט-אף-טאון קלאוק דעפארטמענט".

נאך א גרינדליכער בארעטונג, ווערט דער צושריפט פון לאקאל 117, צוזאמען מיט ברודער רובין'ס באריכט גוטגעהייסען, חוץ דער פערטער רעקאמענדאציע פון ברודער רובין'ס באריכט.

פרעזידענט דובינסקי רופט קאנפערענץ פאר נייער נ. ר. א. אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע

פרעזידענט דובינסקי האט ארויסגעשיקט בריף צו אלע קלאוק און דרעס אסאסיאיישאנס אין לאנד אין וועלכע זיי ווערען איינגעלאדען צו זיין פארטראטען ביי א קאנפערענץ וואו עס וועט פארהאנדעלט ווערען פלענער דורכצופירען אין קאנגרעס די נויטיגע געזעצען צו סטאביליזירען די פרויען קליידער אינדוסטריע. דאס קען געטאן ווערען דורך איינשטעלען רעגולאציעס פאר'ן טרייד ענליך צו די וואס זיינען פארגעשריבען געווארען אין דעם נעשאנעל ריקאווערי געזעץ און וועלכע דער סופרים קאורט האט מבטל געווען.

פרעזידענט דובינסקי'ס בריף לייענט זיך ווי פאלגט:

„ביים לעצטען מיטינג פון אונזער גענעראל עקזעקוטיוו באארד האבען מיר דיסקוסירט די פאליסי וואס אונזער יוניאן זאל נאכפאלגען אין באצוג צו געזעצגעבונג פאר דער אינדוסטריע דורך דער קומענדער סעסיע פון קאנגרעס. די פאלגענדע רעזאלוציע איז אנגענומען געווארען:

„באשלאסען, אז א קאנפערענץ זאל גערופען ווערען אזוי שנעל ווי מעגליך פון אלע באטייליגטע אין דעם פראדוצירען פון פרויען קליידער מיט'ן צוועק צוזאמענצוברייננגען אלע קאנסטרוקטיווע כחות אין דער אינדוסטריע אנצונעמען געזעצגעבענדע מיטלען וואס זאלען צילען איינצושטעלען גלייכמעסיגע ארבייטס שטונדען, מינימום וויידזשעס פאר די פארשידענע אפטיילונגען פון דער אינדוסטריע, מער סטאביליזאציע און גלייכע ארבייטס באדינגונגען, אפשטעלען די ניט אנשטענדיגע טרייד-פראקטיק און איינפירען יושר'דיגע באציאונגען צווישען ארבייטער און ארבייטסגעבער, באזירט אויף אלגעמיינע ריכטיגע געמיינשאפטליכע פארהאנדלונגען.

„די ערפארונג וואס אונזער אינדוסטריע האט געקראגען אונטער דער נ. ר. א., האט געוויזען אז מען קען דערגרייכען ווערטפולע רעזולטאטען דורך א סיסטעם פון רעגולאציעס און שוץ מיטלען פאר דער גאנצער אינדוסטריע דורך דעם צוזאמענארבייטען פון אלע קאנסטרוקטיווע עלעמענטען וועלכע שטעלען זי צוזאמען.

„די דזשענעראל עקזעקוטיוו באארד איז איבערצייגט אז די שטונדע איז געקומען צו פאראייניגען אלע כחות אין דער אינדוסטריע הינטער א געמיינשאפטליכער אנשטרענגונג פאר נאציאנאלער געזעצגעבונג ענליך אויף דער נ. ר. א., וואס וואלטען צוריקגעגעבען אונזער אינדוסטריע און די ארבייטער וואס ווערען אין איר באשעפטיגט, די פארצוגען און שוץ-מיטלען וואס זיי האבען גענאסען איידער דער ריקאווערי געזעץ איז דערקלערט געווארען אונקאנסטיטוציאנעל".

„מיר האבען דעם קאנפערענץ ניט גערופען פריהער, באלד נאך דעם מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד, ווייל מיר האבען געפילט, אז דער סענטימענט האט זיך נאך ניט גענוג קריסטאליזירט און אז עס וועט זיין בעסער אפצוווארטען ביז נאך דער קאנפערענץ פון דעם קאונסיל פאר אינדוסטריעל פראגרעס וואס מיידזשאר בערי האט צוזאמענגערופען.

„אזוי ווי דער קאנגרעס הויבט אן זיינע זיצונגען אין אנהויב פון דעם קומענדען מאנאט, פילען מיר, אז עס דארף גלייך געמאכט ווערען אן אנשטרענגונג צו פאראייניגען די מיינונגען פון אלע עלעמענטען אין דער אינדוסטריע און זען, אויב עס איז מעגליך אויסצוארבייטען א קאנסטרוקטיווען פלאן.

„מיר האבען דעריבער באשלאסען צו רופען א קאנפערענץ פון אלע עקזעקוטיוו דירעקטארס און לאיערס פון אלע וויכטיגסטע אסאסיאיישאנס אין די הויפט אפטיילונגען אין אונזער אינדוסטרי פאר מאנטאג, דעם 4טען יאנואר, 1937. מיר האבען עס ארראנזשירט פאר א לאנטש קאנפערענץ וואס וועט אפגעהאלטען ווערען אין האטעל ניו יארקער, 1 אזייגער ביטאג.

„איך האף, אז איר און אייער לאיער וועלען זיין אין א לאגע צו אטענדען די קאנפערענץ.

אויפריכטיג אייערער,
דוד דובינסקי,
פרעזידענט פון דער א. ל. ג. וו. י.

אויפ'ן דרעסמאַכער פראָנט

פון נ. מ. מינקאָף

נאָך אַביסעל נביאות וועגען קומענדען סיזאָן

אין טרייד איז נאָך אַלץ דאָ ווייניג ארבייט. מען ערוואַרטעט אָבער אַז עס זאָל באַלד ווערען ביזי. די „עקספּערטען" סטאַרען זיך אָנווייזען אַז די אַלגעמיינע לאַגע אין לאַנד האָט זיך אַ סך פאַרבעסערט, מעהר מענשען ארבייטען און פאַרדינען, די דעפּאַרטמענט סטאָרס האָבען דעם בעסטען יאָר זינט 1929 און פאָלגליך וועט די נאָכפראַגע אויף דרעסעס מוזען ווערען גרעסער. מען גיט אויך אָן אין נדן דעם פאַקט אַז די אַלגעמיינע קאָמערציעלע טענדענץ ווייזט אויף אַ העכערונג אין פרייזען אויף אַלערליי סחורות און געברויכס ארטיקלען. אונטער אַזעלכע אומשטענדען איילען זיך די בעל הבתים דאָס רוב איינצוקויפען זייערע וואַרעס אום ניט צו צאָלען די העכערע מקחים, און האָבענדיג איינגעקויפט די וואַרע — זאָגען די עקספּערטען ווייטער — הויבט מען פריהער אָן צו פּראָדוצירען און געבען דעם ריטיילער דעם „אַדוועַנטעדזש" פון ביליגערען פרייז א.ז.וו.

מיר וועלען געוויס זיין צופרידען אויב די נביאות וועלען מקוים ווערען.

איבער אַ האַלבער מיליאָן דאָלאַר אויפגעמאָנט

לויט דעם באַריכט פון דער דזשאָינט באָארד, האָט אונזער יוניאָן אין פאַרלויף פון די 32 מאָנאַטען וואָס מיר אָפּערירען אונטער די איצטיגע אַגרימענטס, אויפגעמאָנט די סומע פון $529,562.18. אין יאָר 1936 אַליין, האָט די סומע באַטראָפען $152.120.86. איבער אַ האַלבען מיליאָן דאָלאַר וועלכע וואָלטען פאַרבליבען ביי די באַלעבאַטים, זיינען דורך אונזער אָרגאַניזאַציע אויפגעמאָנט און פאַרטיילט געוואָרען צווישען די ארבייטער. ווי אַזוי דאָס איז געטאָן געוואָרען, די מעטאָדען וועלכע די יוניאָן האָט געמוזט אָננעמען אום דורכצוברעכען די נעוועב פון „מאָדערנע" בוכהאַלטעריע, צווייערליי ביכער, שטומע שותפים, פאַרבאַהאַלטענע סובסידערים א. אז. וו., דאָס איז אַ מעשה וועלכע מיר וועלען אַמאָל באַטראַכטען אין אַ באַזונדערען ארטיקעל. עס איז גענוג אָנצודייטען אַז דאָס אַלץ איז ניט אָנגעקומען לייכט און נאָך אַ זאַך; אַפילו אַזוינע עקספּערט אַקאַונטענטס און לאָיערס וואָלטען ניט געקענט ערזייכען דעם ציל אָן דער אַקטיווער מיטווירקונג פון די מיטגלידער וועלכע האָבען צו יעדער צייט אַרויסגעוויזען אַ נעהעריגע מאָס פון יוניאָן דיסציפּלין און יוניאָן לאָיאַליטעט.

טרייד צייטונג באַשטעטיגט אונזערע באַשולדיגונגען

אין דער „ווימענס ווער" פון דעם 22טען דעצעמבער געפינען מיר אַן אָפענהאַרציגע באַשטעטיגונג וועגען אַלץ וואָס מיר האָבען אויבען געזאָגט. אונטער דער קעפּעל „ארבייט קיק־בעק, אַנשטאָט געלד קיק־בעק" זאָגט די צייטונג, אַז אַ דאַנק די נייע און גלייכצייטיג שטרענגע מעטאָדען פון סעטלען פרייזען דורך דזשאָינט פרייז קאָמיטעס אונטער דער השגחה פון אַ פאַרטרעטער פון דער יוניאָן, איז לעצטענס ענטדעקט געוואָרען אַ נייער שווינדעל, וועלכער, אָבוואָל ער באַצוועקט ניט אַז די ארבייטער זאָלען צום בעל הבית אומקערען געלט, איז דאָך דער רעזולטאַט יעדענפאַלס „דערזעלבער".

דער שרייבער פון ארטיקעל ווייזט אָן, אַז די דזשאָבערס וועלכע שעמען זיך אָדער האָבען מורא צו פאָדערען אַ קיק־בעק אין געלט, באַשטעהען אויף דעם אַז די ארבייט אויפ'ן גאַרמענט מוז זיין אַ בעסערע ווי די אויף וועלכער זיי האָבען מסכים געווען ביים סעטלען די פרייזען. אַזוי אַרום גיבען זיי אָן ביים סעטלען בלויז 6 באָטאָנס, אין דער צייט וואָס זיי ווייסען אַז דער בגד מוז האָבען 12. דער קאָנטראַקטאָר, אום נושא חן זיין ביים דזשאָבער, האָט קיין אַנדער ברירה ניט ווי צו מאַכען דעם בגד לויט דעם דזשאָבערס פאַרלאַנג. פאַרשטעהט זיך אַז ניט דער דזשאָבער און ניט די ארבייטער קריגען באַצאָהלט פאַר די עקסטרא ארבייט". נו, די „ווימענס ווער" ווייס נאָר פון קנעפּלאַך און מיר ווייסען פון סימס, פּליטס, טאַקס, פּאָינטס, באָטאָמס א. אז. וו.

אל פי שכל, טענה'ט די „ווימענס ווער", האָבען די קאָנטראַקטאָרס געמעגט אַליין פּראָטעסטירען דורך זייער אַסאָסיאיישאָן געגען דער פּראַקטיק פון די דזשאָבערס, „איז אָבער די צרה וואָס די קאָנטראַקטאָרס זיינען ווייט ניט אַזוי אָרגאַניזאַציאָנס־באַוואוסטזיניג ווי די ארבייטער זיינען קלאַסענבאַוואוסטזיניג". מיר דאַנקען דער בעל הבת'ישער צייטונג פאַר דעם קאָמפּלימענט. דערינען ליגט אונזער גאַנצע קראַפט. דערינען אונזער גאַנצע האָפנונג. די קלאַסען־באַוואוסטזיניגקייט פון אונזערע מיטגלידער, דאָס איז גלייכצייטיג אונזער קאַפּיטאַל און אונזער בעסטער שוץ. אַ דאַנק דער באַוואוסטזיניגקייט, איז אונז געלונגען אויפצומאָנען די שווערע טויזענטער דאָלאַר אין בעק פּעי, וועלכע מיר האָבען אויבען דערמאָנט.

אַן אינטערעסאַנטען זאַץ געפינען מיר אויך אין דעם זעלבען ארטיקעל וועגען דער גלייכער צוטיילונג פון ארבייט: „פילע דזשאָבערס און אינסייד מאַנופעקטשורערס", זאָגט זיך אין ארטיקעל, „זיינען דורך דער יוניאָן געצוואונגען אַזוי מעטאָדיש גלייך צו פאַרטיילען זייער ארבייט צווישען זייערע קאָנטראַקטאָרס, פּונקט ווי די ארבייטער וואָלטען געזעסען אונטער איין דאַך".

אָפטמאָל וואונדערען מיר זיך וויפיל פון די טויזענטער און טויזענטער מיטגלידער פון אונזער יוניאָן גיבען אַמאָל אַ טראַכט, וויפיל קרבנות עס זיינען געבראַכט געוואָרען אום צו פאַרווירקליכען בלויז דעם איין און איינציגען פּונקט וועגען גלייכע פאַרטיילונג פון ארבייט; ניט חלילה צווישען איין שאַפּ און דעם צווייטען, נאָר צווישען די ארבייטער פון איינעם און דעם זעלבען שאַפּ?

דער שרייבער פון די שורות געדענקט די צייט, ווען זיינער אַן ארטיקעל אין דער „נייער פּאָסט" וועגען דער גלייכער פאַרטיילונג פון ארבייט, איז פון די קלאָוק בעל הבתים באַנוצט געוואָרען אַלס אַן אַנקלאַגע געגען דער יוניאָן ביי דעם פּראָצעס וואָס עס איז אין יאָר 1915 געפירט געוואָרען פון פאַרשטאָרבענעם דר. פעליקס אַדלער, דער הויפּט פון דער דאַמאַלדיגער „קאָנסיליאיישאָן קאָמישאָן", וועלכע איז באַשטימט געוואָרען פון מעיאָר מיטשעל. יע, מיר מאַכען פאָרטשריט; פּאַמעלאַכקע, אָבער מיר באַוועגען זיך.

מען לאָדעט די דרעסמאַכער צו נעמען אַ האַנט

מיר האָבען ביי אַ פּאָר אַנדערע געלעגענהייטען דערמאָנט, אין אונזער אָפּטיילונג, וועגען דעם פּראָיעקט וואָס איז אין פאַרלויף פון לעצטען יאָר געמאַכט געוואָרען צו באַשיצען די סטיילס פון די בעסערע ליין פירמעס דורך דער גרינדונג פון דער „פעשאָן" אַרידזשינייטאָרס גילד אָף אַמעריקע, און די צרות וועלכע דער גילד מאַכט דורך זינט פילע מאָנאַטען, אַ דאַנק דער אַנקלאַגע פון דער פעדעראַלער רעגירונג, וועלכע באַשטעהט אַז דער גילד איז ניט מעהר ווי אַ טראַסט מצד די בעסערע ליין פירמעס און דעפּאַרטמענט סטאָרס צו שטערען די געשעפטען פון די ביליגערע ליינס. איז דער פּראָמינענטער דרעס דזשאָבער, ל. סי. ראָזענבלאַט, לעצטענס אַרויסגעקומען מיט אַ פּלאַן אַז די דרעסמאַכער יוניאָן זאָל איבערנעמען דעם דזשאָב פון „פּאָליסען" די גאַנצע אינדוסטריע. זאָגט מר. ראָזענבלאַט אין דער „ווימענס ווער" פון דעם 3טען דעצעמבער, אַז: „איך בין געקומען צום שלוס, אַז וואו די יוניאָן וועט די זאַך ניט איבערנעמען אין אירע אייגענע הענט און זען אַז מען זאָל ניט אויפמאַכען די סטיילס פון די בעסערע ליינס בגדים אין די ביליגערע ליינס און פאַר ביליגערע פרייזען, וועט ניט טויגען". מר. ראָזענבלאַט איז אַ פּראָגרעסיווער געשעפטס־מענש. ער באַגרייפט דעם איינפלוס און מאַכט פון דער יוניאָן. אויף דעם האָט אים ברודער סאַשאַ זימערמאַן, דער מענעדזשער פון לאָקאַל 22, געענטפערט, אַז אונזער יוניאָן ענטזאָגט זיך ניט פון קיין פאַראַנטוואָרטליכקייט. מיר זיינען גרייט צו דיסקוטירען די פראַגע, אָבער פון אַ גאַנץ ברייטערען שטאַנדפּונקט, ווי מר. ראָזענבלאַט האָט אָנגעוואָרפען. די פיהרערשאַפט פון דער יוניאָן ווייס אַז אום צו קאָנטראָלירען און אָפּצושטעלען די סטייל גנבות, מוז עטאַבלירט ווערען אַ פּאַסינג פאַרשטענדעניס וועגען די פרייזען פאַר די פאַרשידענע טיילען פון גאַרמענט, וועגען מינימומס, וועגען אַלגעמיינע ארבייטס־באַדינגונגען, ניט אויסלאָזענדיג געוויסע טרייד־פיהרונגען וועלכע פאַראורזאַכען אַ כאָאָס אין דער אינדוסטריע. זימערמאַן האָט דערביי אָנגעוויזען, אַז עס איז פאַנטאַסטיש צו פּראָדוצירען דיזעלבע סטייל דרעס פאַר 4.75, 6.75 און 10.75 און דאָך ווערט עס ביי אונז גענומען. „אום וואָקשטשטעלען די זאַך אויף אַן ארבייטססמעסיגען אופן", זאָגט ברודער זימערמאַן אין זיין ערקלערונג, „מוזען צו דעם צושטימען אַלע פאַקטאָרען אין דרעס טרייד. מיר טאָרען ניט פאַרגעסען אַז די מעהרסטע צאָהל פון אונזערע מיטגלידער זיינען באַשעפטיגט אין די ביליגערע ליינס. דערוויל זיינען אין דעם פּראָיעקט פאַראינטערעסירט בלויז די בעסערע ליין פירמעס".

דער מוסר השכל פון דער פּרינגלאַשעניע איז, אַז מען קריגט די מאָה קריגט מען אויך די דעה. אָנו, ניט נאָר אַ פרעגע דעם זעלבען מר. ראָזענבלאַט, וואָלט ער אין 1932 אויך פאַרגעשלאָגען איבערצוגעבען דעם קאָנטראָל איבער אַזאַ וויכטיגען טרייד ענין, אין די הענט פון דער יוניאָן? עס וואָלט זיך צום טויזענטען מאָל אויסשרייען: לעבען זאָל דער אחדות און סאָלידאַריטעט פון די דרעסמאַכער. באַנאמנות, עס וואָלט אונז ניט איבעראַשען ווען מען זאָל אונז איינמאָל פאַרשלאָגען אַז מיר זאָלען איבערנעמען דעם גאַנצען עסק!

די מעשה „אָווערלעפּינג"

דער ווערטער־בוך פון די קלאָוק און דרעסמאַכער איז לעצטענס פאַרגרעסערט געוואָרען מיט דעם וואָרט „אָווערלעפּינג". אין פּשוט'ן אידיש באַדייט עס „הענגט אַריבער", שטייגט אַריבער", אָבער ווי מען זאָל דעם וואָרט ניט פאַרטייטשען מאַכט עס אַלץ אַז עפּעס איז ניט גלאַט. עס שטימט ניט. און אַזוי איז טאַקע די מעשה.

זינט פרויען האָבען ווייטער אָנגעפאַנגען צו טראָגען סוטס, און אונזערע ווייבער זאָלען געזונט זיין, האָבען אונז, ניעסטשאַסטנע מענער, גענומען נאָכטאָן אונזערע מ'שטיינס געזאָגט סטיילס, האָבען די ברידער קלאָוקמאַכער אָנגעפאַנגען צו טענה'ן אַז די דזשעקעטלאַך פאַרנעמען דעם פּלאַץ פון נאַסטאַיאַשטשע סוטס, און אַזוי ווי זיי האָבען די יורידיקציע איבער די קלאָוק און סוטס, הייסט עס, אַז מיר נעמען צו זייער ארבייט. אַז די טענה איז געווען אַן אומגערעכטע, באַווייזען די ציפערן פון פאַקטען וועלכע זיינען צוזאַמענגעשטעלט געוואָרען נאָך אַן אונטערזוכונג וועלכע איז געמיינשאַפטליך געמאַכט געוואָרען דורך פאַרשטעהער פון ביידע דזשאָינט באָארדס. דאָ און דאָרט האָט מען יע באַגעגנט אַ פאַל וואו אַ קלאָוק מאַנופעקטשורער האָט געזוכט צו מאַכען אַן עקסטרא דאָלאַר און אַריינשמוגלען אַן אָרדער. זיי, דאָס הייסט די באַטרעפענדע קלאָוק בעל הבתים, האָבען עס נעפּרובירט טאָן אויף אַ גרעסערען מאַסשטאַב אין דער מענער קליידער אינדוסטריע. אָבער מען קען זיך פאַרלאָזען אויף דער קלאָוקמאַכער יוניאָן צו געפינען אַ פּאַסיגען מיטעל אָפּצושטעלען די „אימיגראַציע" פון די קלאָוקס אין פרעמדע ספערען.

אום די ארבייטער זאָלען אָבער פון דעם ניט ליידען, זיינען די קלאָוק און דרעס באָארדס לעצטענס געקומען צו דער פאָלגענדער פאַרשטענדיגונג:

1. אַלע שעפּער וועלכע באַלאַנגען צו די דרעס אַסאָסיאיישאָנס, אָבער זיי פּראָדוצירען בלויז קלאָוקס, מוזען זיך גלייך טראַנספערירען צו די באַטרעפענדע קלאָוק אַסאָסיאיישאָנס און זיין אונטער דער קאָנטראָל פון דער קלאָוק דזשאָינט באָארד.
2. אַלע פירמעס וועלכע פּראָדוצירען אי קלאָוקס אי דרעסעס אין באַזונדערע יוניטס אָדער שעפּער, מוזען ווערען קאָנטראָלירט פון ביידע דזשאָינט באָארדס — יעדע לויט איהר יורידיקציע — די בעל הבתים וועלען זיך מוזען אָנשליסען אָן די אַסאָסיאיישאָנס פון די באַטרעפענדע אינדוסטריען — דאָס הייסט — די קלאָוק שעפּער וועלען קאָנטראָלירט ווערען פון דער קלאָוק דזשאָינט באָארד און די דרעס שעפּער פון דער דרעס דזשאָינט באָארד.
3. פירמעס וועלכע פּראָדוצירען סיי קלאָוקס און סיי דרעסעס אין איינעם און דעמזעלבען שאַפּ, וועלען קאָנטראָלירט ווערען פון אַ ספּעציעלען דיסטריקט, אין וועלכען עס וועלען זיין פאַרטראָטען ביידע דזשאָינט באָארדס. די דרעס ביזנעס אגענטען וועלען שליכטען אַלע סכסוכים אין באַצוג צו די דרעסעס און קלאָוקמאַכער וועלען אַכטונג געבען אויף די קלאָוקס.

לאָקאַל 22 „ספּאָילט די ביזנעס"

מיט דעם „קעפּעל" זוכען מיר חלילה קיינעם ניט צו פאַרפירען. מיר מיינען עס זייער אויפריכטיג, און אַזוי ווי אַן אמת מעג מען זאָגען אַפילו אויף אַן אייגענעם טאַטען, ווילען מיר דאָ דערציילען ווי אונזער לאָקאַל 22 האָט אין אַ געוויסען פרימאָרגען אין מאָנאַט דעצעמבער געספּאָילט" די ביזנעס פון אַ געוויסער פירמע אויף דער סומע פון $126,705.

אַט וואָס עס האָט פּאַסירט: דעם 10טען דעצעמבער האָבען די צייטונגען אַנאָנסירט אַז אונזערע שטאָט טאַטעס האָבען באַשטעלט געוויסע מאַשינען וועלכע האָבען באַטראָפען נאָענט צו 127 טויזענט דאָלאַר, פון דער „רעמינגטאָן רענד" פירמע. ברודער סאַשאַ זימערמאַן האָט גלייך טעלעגראַפיש פּראָטעסטירט צום מעיאָר אַלעמאַי די שטאָט טוט געשעפטען מיט אַ פירמע געגען וועלכער די ארבייטער פירען אַן אַ סטרייק זייט פילע מאָנאַטען. „אַזאַ האַנדלונג", האָט זימערמאַן געשריבען, „איז אַ גרויסע באַליידיגונג פאַר די צענדליגע טויזענטער ארבייטער פון ניו יאָרק, בפרט נאָך ווען די וואַשינגטאָנער אונטערזוכונג האָט באַוויזען אַז די פירמע באַנוצט זיך מיט שפּיאָנען און פּראָפעסיאָנעלע סטרייק ברעכער". דער פּראָטעסט האָט געקראָגען די שטיצע פון דער דרעס דזשאָינט באָארד און דער סענטראַל טרייד און לייבאָר קאָנסיל. דער מעיאָר און די שטאָט טאַטעס האָבען ניט געהאַט קיין אַנדער ברירה, ווי נאָכצוקומען דעם פּראָטעסט פון אונזער יוניאָן. דער אָרדער איז צוריקגעצויגען געוואָרען.

אַט אַזוי אַרום האָט עס אונזער יוניאָן דער'הרג'עט אַ נישקשה'דיגען אָרדער. אַ מכה דער סקעבישער פירמע, אָבער אַ רחמנות אויפ'ן סיילסמאַן. די קאָמישאָן האָט דאָ געוויס באַטראָפען אַ שעהנע מטבע.

דרעסמאַכער מיטינג פאַרוואַנדעלט אין אַ דעמאָנסטראַציע פאַר'ן שפּאַנישען פאָלק

מיט דער אויסנאַמע פון די מיטינגען אין מעדיסאָן סקוועער גאַרדען אין צייט פון אונזערע סטרייק פאַרברייטונגען, האָבען מיר נאָך אַזאַ פּראָפּאָרציאָנעל־גרויסען און אויסערגעוויינליך באַגייסטערטען מיטינג, ווי דער וועלכער איז פון לאָקאַל 22 אָפּגעהאַלטען געוואָרען אין מאַנהעטען אָפּערא הויז, דעם 17טען דעצעמבער. ניט ביינעוואוינט. דער גרויסער עולם, וועלכער האָט אָנגעפילט יעדען ווינקעל פון גרויסען זאַל, איז געקומען באַגריסען די דעלעגאַציע פון דער שפּאַנישער פאָלקס־ארמיי, וועלכע איז דאָ אין לאַנד אויף אַ קורצען באַזוך. דער הויפּט פון דער דעלעגאַציע איז קאָמאַנדיר לואיס סיימאַרא, וועלכער איז ערנסט פאַרוואונדעט געוואָרען אין אַ שלאַכט ביי מאַדריד.

די דעלעגאַציע איז אויפגענומען געוואָרען מיט אַ שטורמדיגען אַפּלאָדיסמענט, באַגלייט פון געזאַנג פון דעם אינטערנאַציאָנאַל. אַנשטאָט אָנצוגעהן מיט זיין באַריכט, האָט ברודער זימערמאַן אין אַ האַרציגער רעדע באַגריסט די דעלעגאַציע. דאָ האָבען מיר ביינעוואוינט עטוואָס וואָס איז כמעט אומגלויבליך. די וועלכע קענען זימערמאַנען, וועלכע האָבען זיך באַטייליגט אין די פילע שווערע קאַמפּען וועלכע ער האָט אָנגעפירט זייט די לעצטע 15 יאָר, ווייסען, אַז ער איז ניט קיין סענטימענטאַליסט, און דאָך איז איהם אָנגעקומען זייער שווער אויסצודריקען צו דער דעלעגאַציע די פרייד און באַגייסטערונג מיט וועלכער מיר האָבען אַרויסגעקוקט אויף זייער קומען.

קורצע באַגריסונגס־רעדעס האָבען אונזערע געסט געהאַלטען, ווייל זיי האָבען זיך געאיילט צו זייער אָפיציעלען קבלת פּנים אין היפּאָדראָם. זייערע רעדעס זיינען איבערזעצט געוואָרען אויף ענגליש פון זייערען אַ באַגלייטער. דער גרויסער עולם האָט ממש געשלונגען יעדען וואָרט, און ווען דער דאָלמאַטשער פלעגט פאַרענדיגען די איבערזעצונג, פלעגט אין זאַל אויסברעכען אַ הילכענדער אַפּלאָדיסמענט.

ריהרענד איז געווען די באַגריסונג פון דעם פאַרוואונדעטען קאָמאַנדיר — אַן איינפאַכער יונגער מאַן, ווייט און פרעמד פון מיליטערישע מאַנירען. — די קויל, וועלכע האָט אים געטראָפען, האָט פּאַראַליזירט זיין מויל. די פּאָר ווערטער, וועלכע ער האָט אַרויסגעזאָגט, איז איהם אָנגעקומען זעהר שווער. ביי פילע פון אונזערע מיטגלידער זיינען אין יענעם מאָמענט די אויגען פאַרלאָפען מיט טרערען.

ברודער מאַקס בליושטיין האָט אין אַ קורצער רעדע אויפגעפאָדערט די אַנוועזענדע אויפצושטעלען זיך אין אָנדענק פון די טויזענטער אומשולדיגע קרבנות, וועלכע זיינען געפאַלען אין שלאַכט מיט'ן פאַשיזם. געגרעסט האָט אויך דער שפּאַנישער אָרגאַנייזער פון לאָקאַל 22, ברודער סאַבי נעהאַמאַ.

אויף ברודער זימערמאַן'ס אויפרוף איז באַלד אויפ'ן אָרט געשאַפען געוואָרען די סומע פון קרוב 3 טויזענט דאָלאַר צו גונסטען דעם טרייד־יוניאָן קאַמפּיין פאַר וואַרימע קליידער און שפּייז פאַר דער שפּאַנישער באַפעלקערונג.

עס איז צו האָפען, אַז די דרעסמאַכער וועלען זיך ניט אָפּשטעלען ביי די ערשטע 3 טויזענט דאָלאַר. די שעפּער, וועלכע האָבען ביים מיטינג פאַרשפּראָכען בייצושטייערען געלט, מוזען גלייך גוטמאַכען זייערע פּלעדזשעס און די וועלכע זיינען ביים מיטינג ניט געווען פאַרטראָטען, מוזען גלייך אויפנעמען קאָלעקשאָנס אין זייערע שעפּער און ברענגען די געלדער אין אָפיס פון לאָקאַל 22, וואו זיי וועלען באַקומען אַן אָפיציעלען רעסיט. טוט אייער פליכט, דרעסמאַכער.

לאָקאַל 60 זאַמעלט 711 דאָלאַר

דעם 14טען דעצעמבער האָבען די מיטגלידער פון דער דרעס פּרעסערס יוניאָן לאָקאַל 60 אָפּגעהאַלטען אַ מיטינג אין סענטער האָטעל, ביי וועלכען מען האָט געשאַפען די סומע פון 7 הונדערט מיט 11 דאָלאַר פאַר די העלדישע שפּאַנישע קעמפער. אויך ביי דעם מיטינג האָבען אי די בעאַמטע פון לאָקאַל, אי די מיטגלידער דעמאָנסטרירט זייער סאָלידאַריטעט מיט די בראַווע שפּאַניער, וועלכע קעמפען אַזוי מוטיג פאַר פרייהייט און גלייכהייט.

אויסער הילף פאַר'ן שפּאַנישען פאָלק, זיינען אויף דעם דערמאָנטען מיטינג פון די פּרעסער, אויפגענומען געוואָרען אַ צאָל וויכטיגע טרייד פראַגען. פיל צייט איז געווידמעט געוואָרען דער פראַגע פון געפינען אַ פּראַקטישען וועג ווי אַזוי אַרום צו העלפען די ארבייטסלאָזע מיטגלידער געפינען ארבייט. די אַדמיניסטראַציע האָט אויסגעאַרבייט אַ פּלאַן פון רעגיסטראַציע, וועלכער איז פון די מיטגלידער וואַרים באַגריסט געוואָרען.

לאָקאַל 89 און 60 קומען צו אַ פאַרשטענדניש

ווי באַוואוסט, באַלאַנגען די איטאַליענישע דרעס פּרעסערס צום לאָקאַל 89, ווערענד די אידישע און אַלע אַנדערע פּרעסערס באַלאַנגען צו לאָקאַל 60. עס איז דאַרום אונפאַרמיידליך אַז פון צייט צו צייט זאָל קומען צו אַ שטיקעל רייבונג צווישען דער פראַגע פון דזשאָבס פאַר מיטגלידער. לויט דעם באַריכט וואָס איז לעצטענס ערשינען אין די צייטונגען, וועלען פון איצט אָן די נייע דזשאָבס פאַרטיילט ווערען אויף גלייך צווישען די מיטגלידער פון ביידע לאָקאַלען. אויף אַזאַ אופן וועט אויסגעמידען ווערען יעדער חשד פון פּרעפערענס אָדער דיסקרימינאַציע.

אונזערע יוגענט קלובען ווערען אינסטאַלירט דעם 9טען יאַנואַר

שבת אָוונט, דעם 9טען יאַנואַר, 1937, וועלען אונזערע יוגענט קלובען אָפיציעל אינסטאַלירט ווערען אַלס צווייגען פון דער יונגען אָפּטיילונג פון ארבייטער רינג. די פייערונג וועט פאָרקומען אין דער הויפּט קוואַרטיר פון דער יוגענט באַוועגונג, וועלכע געפינט זיך אין 22 איסט 15טע גאַס (אַמאַלגאַמיטעד באַנק בילדינג). פאַרשטעהער פון ארבייטער רינג, לאָקאַל 22 און אַנדערע קערפּערשאַפטען וועלען באַגריסען די יונגוואַרג. אין פּראָגראַם באַטייליגען זיך די מיטגלידער פון די קלובען און אַנדערע געלאָדענע טאַלאַנטען. איינטריט איז פריי. באַוואָרנט זיך מיט בילעטען אין צימער 508 פון אונזער אָפיס.

דערביי ווילען מיר אַפּעלירען צו אַלע דרעסמאַכער, וועלכע זיינען נאָך ניט אָנגעשלאָסען אין ארבייטער רינג, צו ווערען מיטגלידער אין אַט דעם שעהנעם און גרויסען פּראָלעטאַריער אָרדען. דער ארבייטער רינג פירט איצט אַן אַ קאַמפּיין פאַר נייע מיטגלידער.

בייט אויס אייערע מיטגלידער קאַרטען

היינטיגע וואָך געהען אויס די רויטע מיטגלידער קאַרטען. די נייע קאַרטען זיינען העל־בלויען קאָליר. יעדער מיטגליד פון די לאָקאַלען 22, 60 און 89 ווערען אויפגעפאָדערט צו בייטען די מיטגלידער־קאַרטען. מיטגלידער פון לאָקאַל 22 וועלען אויף דער נייער קאַרטע קענען פאַרצייכענען דעם נומער פון דער סאָשעל סעקיוריטי באָארד. מיר וועלען מיט דער צייט פאַרשרייבען דעם נומער אויף אונזערע ביכער, כדי צו העלפען די מיטגלידער אין פאַל זיי וועלען פאַרלירען זייערע „נומערן".

שאַפּ טשערליים ווערען אויפמערקזאַם געמאַכט, אַז דער שאַפּ סטרייק אַסעסמענט" פון 1 דאָלאַר, וועט מוזען איינגעצאָלט ווערען איידער מען וועט קענען בייטען די קאַרד. דאָס מיינט אַז יענע מיטגלידער וועלכע האָבען באַצאָלט די אַלטע אַסעסמענטס, וועלען צוזאַמען מוזען באַצאָלען 1 דאָלאַר מיט 80 סענט אום צו קריגען אַ נייע קאַרד.

אין יוניאָן העלטה סענטער

פון פּאַולין מ. ניומאַן.

דער לעצטער מיטינג פון דער באָארד אָוו דירעקטאָרס, וואָס איז אָפּגעהאַלטען געוואָרען אין יוניאָן העלטה סענטער אונטער דעם פאָרזיץ פון וויס פּרעזידענט יוסף ברעסלאָו, איז געווען אויסערגעוויינליך ערפאָלגרייך.

ערשטענס איז אויפגענומען געוואָרען די פראַגע וועגען דער קאָנפערענץ פון אַלע לאָקאַלס פון דער אינטערנעשאָנאַל וואָס דאַרף אין גיכען פאָרקומען צו דיסקוסירען די וויכטיגקייט צו עטאַבלירען אַ קראַנקען בענעפיט פאָנד אין יעדען לאָקאַל. די 14 אָדער 15 לאָקאַלס, וואָס האָבען אַזוינע פאָנדען פאַר די לעצטע עטליכע יאָר, וועלען ערקלערען די פאַרטרעטער פון די אַנדערע לאָקאַלס, וואָס האָבען נאָך פאַרלויפיג ניט קיין קראַנקען בענעפיט פאָנד, די נוצען און בענעפיטס וואָס זייערע מיטגלידער האָבען דורך דעם פאָנד. אין דער פאָרמע פון מעדיצינישער הילף און אויפפּאַסונג. דר. לעאָ פּרייס האָט צוגעגרייט אילוסטראַציעס וועגען דעם ענין אין דער פאָרמע פון באַריכטען פאַר די לאָקאַלס 22, 38, 117 און אַנדערע צו ווייזען ווי נויטיג עס איז צו פאַרברייטערען די טעטיגקייטען פאַר דעם געזונט פון די מיטגלידער, וואָס די קראַנקען קאַסעס מאַכען מעגליך. עס ווערט ערוואַרטעט, אַז ביי דער קאָנפערענץ זאָל מעגליך ווערען אונטערצונעמען טעטיגקייטען וואָס זיינען ביז איצט באַטראַכט געוואָרען אַלס פריהצייטיג. די באָארד אָוו דירעקטאָרס זיינען מיט דער מיינונג, אַז די קאָנפערענץ וועט זיין פון היסטאָרישער באַדייטונג פאַר דער אינטערנעשאָנאַל פאַמיליע.

פּלענער פאַר ווייטערער אויסברייטונג.

באַזונדערס וויכטיג וועט אויך זיין די יעהרליכע פאַרזאַמלונג פון יוניאָן העלטה סענטער, וואָס וועט אָפּגעהאַלטען ווערען אין יאַנואַר. דר. דזשאָרדזש מ. פּרייס גרייט צו אַ פאָרטראַג פאָרצולייגען וועגען דער נויטיגקייט און מעגליכקייט צו באַטרעטען דעם פעלד פון באַזאָרגען די מיטגלידער מיט האָספּיטאַל דינסט. ער גרייט צו די נויטיגע פאַקטען, וועלען מעגליך מאַכען אַ גרינדליכע דיסקוסיע איבער דער שווערער אָבער לעבענסוויכטיגער פראַגע פאַר אונזערע מיטגלידער. בלויז די וואָס טרעפען זיך פּנים אל פּנים מיט די מיטגלידער וועלכע נויטיגען זיך אין האָספּיטאַל באַהאַנדלונג, זעהען זייערע טרערען און הערען די האַרץ רייסענדע געשיכטעס וואָס זיי האָבען צו דערציילען, קענען באַגרייפען דעם הייסען פאַרלאַנג פון דר. פּרייס צו לעזען אָט די פּראָבלעמע. ניט די שטאָטישע און ניט די פּריוואַטע האָספּיטעלער זיינען אַ לעזונג פון דער פּראָבלעם פאַר אונזערע מיטגלידער. וויפיל די אינטערנעשאָנאַל זאָל ניט ביישטייערען צו די אינסטיטוציעס, וועלען די בילס פאַר אונזערע פּאַציענטען נאָך אַלץ זיין צו הויך און פאַר די מערסטע פון זיי ניט דערגרייכבאַר. דאָס וואָס עס בלייבט זיי איבער צו טאָן אַלזאָ איז צו ווענדען זיך צו אַ צדקה אַנשטאַלט. אונזערע מיטגלידער אָבער, לויט זייער טעמפּעראַמענט און כאַראַקטער, וועלען ניט אָננעמען קיין טשאַריטי, און ווער קען זיי פאַרדענקען?

איבער דער פראַגע איז דעריבער ווערט פאַר די פיהרער פון דער יוניאָן און פאַר די מיטגלידער זיך צו פאַרטראַכטען.

געזונדהייטס אויפקלערונג.

אין צוגאָב צו דער אויפקלערונג איבער געזונט פראַגען וואָס דער יוניאָן העלטה סענטער פיהרט אָן דורך פּאַמפּלעטען, פאַרזאַמלונגען און דורך אונזער פּרעסע, האָט די באָארד אָוו דירעקטאָרס באַשלאָסען זיך צו באַנוצען מיט ראַדיאָ, צו געבען לעקציעס אין פאַרבינדונג מיט דעם עדיוקיישאָנאַל דעפּאַרטמענט פון דער אינטערנעשאָנאַל. די אידיע איז צו באַוועגען די בילדונג דירעקטאָרען פון די לאָקאַלס איינצושליסען אַזוינע קורצע געשפּרעכען איבער געזונט פראַגען אין זייערע פּראָגראַמען. אַ קאָמיטע באַשטעהענד פון די ברידער ברעסלאָו, אַמעי, אַנטאָניני, זימערמאַן און שוועסטער ניומאַן זיינען באַשטימט געוואָרען אויסצוארבייטען פּלענער.

אַ גליקליכער יאָר!

מיר ווינשען אַלע אונזערע מיטגלידער, און איבערהויפּט אונזערע (3) לעזער גליק און געזונט צום נייעם יאָר

פרעזידענט דובינסקי קלאגט אן ביזנעס אידזשענט פון לאקאל 10 פאר נעמען נדבות פון באלעבאטים פאר סאנאטאריום

פרעזידענט דובינסקי האט אריינגעבראכט א קלאגע נעגען דעם ביזנעס אידזשענט פון סאטערס יוניאן לאקאל 10, מאריס אלאווים, פאר אננעמען נדבות פון באלע־באטים פאר דעם לאס אנדזשעלעס סאנאטאריום. דאס איז א פארברעכן נעגען דעם באשלוס פון דער דזשע־נעראל עקזעקוטיוו באארד, וואס איז אנגענומען געווא־רען ביים מיטינג לעצטען מאי, וועלכער פארבאט אויס־דריקליך יעדען בעאמטען, מיטגליד און קערפערשאפט וועלכע איז אנגעשלאסען אן דער אינטערנעשאנעל צו בעטען אדער אננעמען נדבות סיי אין געלט אדער אין ארטיקלען, דירעקט אדער אינדירעקט, פאר וועלכען עס איז צוועק. דער דאזיגער באשלוס איז פאנאנדערגעשיקט געווארען צו אלע לאקאלס און דזשאינט באארדס אין פאלגענדען צושריפט:

שוועסטער און ברידער:

ביים פערטעל יערליכען מיטינג פון דער גענעראל עק־זעקוטיוו באארד וואס איז אפגעהאלטען געווארען אין קאליפארניע לעצטען מאנאט, איז פארזיכטיג באטראכט געווארען די פראקטיק פון אונזערע אנגעשלאסענע ארגא־ניזאציעס צו בעטען אדווערטייזמענטס, פארקויפען טי־קעטס, צוזאמענזעמען סחורה און שאפען פאנדען פון באלעבאטים פאר פארשידענע וואלטעטיגע אנשטאלטען און אנדערע צוועקען, איינגעשלאסען די טעטיגקייטען פון פארשידענע גרופען אין דער יוניאן.

עס איז די איינשטימיגע מיינונג פון די מיטגלידער פון דער ג. ע. ב. אז אט די פראקטיק איז געגען די טרא־דיציעס און פאליסים פון דער אינטערנעשאנעל, אז עס שעדיגט די מאראל פון אונזערע מיטגלידער און איז שעדליך פאר דעם פרעסטיזש פון דער יוניאן.

עס איז דעריבער באשלאסען געווארען אז פון איצט אן און ווייטער זאל קיין לאקאל, דזשאינט באארד, בעאמטע אדער מיטגלידער פון דער אינטערנעשאנעל לידים גארמענט וואירקערס יוניאן, בעטען אדווערטייז־מענטס, פארקויפען טיקעטס, זאמלען סחורה אדער שא־פען געלט פון די באלעבאטים דירעקט אדער אינדי־רעקט פאר אירגענד וועלכען צוועק, סיידען ספעציעלע ערלויבניש ווערט פריער געגעבען פון דער גענעראל עק־זעקוטיווע.

איר ווערט באאויפטראגט צו ציהען די אויפמערק־זאמקייט פון אייערע בעאמטע און מיטגלידער צו דעם דאזיגען באשלוס. יעדער איינער וואס וועט פארלעצען דעם באשלוס זאל גערופען ווערען צו פאראנטווארטליכ־קייט און דיסציפלינירט ווערען. מיר האפען אז איר וועט ניט פארפעלען אויסצופאלגען די אינסטרוקציעס אין דער זייער וויכטיגער אנגעלעגענהייט.

ברידערליך אייערער,

דוד דובינסקי, פרעזידענט א. ל. ג. וו. י.

„עס איז ניט די פראגע פון דער אינסטיטוציע פאר וועלכער די נדבות זיינען אנגענומען געווארען, האט ערקלערט דובינסקי. די אינטערנעשאנעל האט זיך אלע מאל ווארעם אפגערופען אויף יעדען רוף נאך הילף פון נויטיגע און וואלטעטיגע אינסטיטוציעס. מיר האבען געשטיצט און וועלען ווייטער שטיצען דעם לאס אנדזשע־לעס סאניטאריום מיט אלץ וואס מיר וועלען נאר קע־נען. אונזער יוניאן האט געגעבען הונדערטער טויזענדער דאלער צו וויכטיגע אינסטיטוציעס און באוועגונגען ווי פאלעסטינע, שפאניען, די קרבנות פון פאשיזם און פאר־פאלגונגען אין אייראפא און אנדערע באוועגונגען. די מא־ראל און טראדיציעס פון דער טרייד יוניאן באוועגונג מוז אבער אונטער אלע אומשטענדען אפגעהיט ווערען. ווען א בעאמטער אדער א פאראנטווארטליכער טוער פון דער יוניאן גייט בעטען טובות פון באלעבאטים אפילו ווען דאס איז פאר דעם ווירדיגסטען צוועק, מוז ער עס פילען אפילו ניט באוואוסטזיניג ווען ער טרעפט זיך מיט'ן באלעבאס צו פארהאנדלען יוניאן ביזנעס. דאס טאר ניט געדולדעט ווערען. דערפאר האט די דזשענעראל עק־זעקוטיוו באארד אנגענומען דעם אויבען דערמאנטען בא־שלוס און מיר זיינען ענטשלאסען דעם באשלוס שטרייננ דורכצופירען".

אלאווים האט באלד נאכדעם, ווי ער האט זיך דער־וואוסט פון דער קלאגע, אריינגעגעבען דעם פאלגענ־דען צושריפט צו דער עקזעקוטיווע פון לאקאל, זיך צוריקציהענדיג פון זיין אמט. ער שרייבט:

„איך רעזיגניר פון מיין אמט מיט פיל פארדרוס איבער די אומשטענדען אונטער וועלכע עס קומט מיר אויס צו רעזיגנירען. די בעאמטע און מיטגלידער פון לאקאל 10 וויסען מיין טעטיגקייט אין דער יוניאן פאר פילע יארען.

וואס עס איז געשען איז דאס פאלגענדע:

ווי איר ווייסט, האבען דורך דעם פאראנגאנגענעם יאר די אינטערנעשאנעל און די לאקאלס און דזשאינט באארדס וואס זיינען אן איר אנגעשלאסען, אנגעפירט קאמפיינס פאר פילע אינסטיטוציעס, צווישען זיי אויך פאר'ן לאס אנדזשעלעס סאנאטאריום. דער קאמפיין פאר'ן סאנאטאריום איז אנגעפירט געווארען מיט באזונדערער ענערגיע וואס די אנגעשלאסענע יוניאנס הא־בען נאר געקענט אנווענדען. איך, צוזאמען מיט פילע אנדערע באאמטע פון דער יוניאן האבען זיך דירעקט באטייליגט אין זאמלען די געלט. קיינער וועט ניט לייי־קענען אז אט די ארבייט איז באטראכט געווארען פאר דער נאבעלסטער אונטערנעמונג פון דעם סארט. איך האב ניט באגריפען אז די ארבייט וואס איך האב גענומען וועט אויסגעטייטשט ווערען אלס איבערטרעטונג פון דעם באשלוס פון דער גענעראל עקזעקוטיוו באארד ביז פרע־זידענט דובינסקי האט מיך גערופען און געלאזט וויסען אז דאס איז אן איבערטרעטונג פון דעם אויבען דער־מאנטען באשלוס."

פרעזידענט דובינסקי האט אין א סטייטמענט אויס־געדריקט גרויס באדויערן וואס גראד ער, אלאווים, האט געמוזט רעזיגנירען צוליב דעם צופאל. „אלאווים, האט דובינסקי ערקלערט, איז אלע מאל געווען אן איבערגע־געבענער און פעהיגער בעאמטער קעגען וועמען עס זיינען נישטא קיין אויסזעצונגען און קיין פלעק אויף זיין רע־פוטאציע. מיר זיינען אבער געצוואונגען געווען צו נעמען א פעסטע שטעלונג ווייל עס איז נויטיג צוריקצו־שטעלען די מאראל פון דער יוניאן און אפשטעלען דעם הפקר צושטאנד וואס עס האט געהערשט אויף דעם געביט. מיר מוזען זעהן אז די באשלוסען פון דער דזשע־נעראל עקזעקוטיוו באארד זאלען דורכגעפירט ווערען און לעבען.

פרעזידענט דובינסקי האט אויך אפעלירט צו אלע מיטגלידער און בעאמטע צו העלפען באזייטיגען דעם איבעל אום עס זאל ניט נויטיג זיין אין דער צוקונפט צו באזייטיגען ארענטליכע און פעהיגע בעאמטע פון זייערע פאזיציעס איבער אזא פארזעהן.

בילדונגס פראגראם פון די קלאוק פרעסערס און פינישערס יוניאנס לאקאלס 9 און 35

די לאקאלס פון דער אינטערנעשאנאל איבעראל האבען שוין אנגעהויבען זייער נייעם בילדונגס סעזאן. מיט דער הילף פון דעם עדיוקיישאנאל דעפארטמענט פון דער אינטערנעשאנאל אונטער מארק סטאר און פאניא מ. קאהען. הויפטזעכליך מיט דער ענערגישער, אונערמידליכער ארבייט פון דער לעצטער איז צוגע־גרייט געווארען באזונדערס רייכע פראגראמען פון קלא־סען, לעקציעס און פארשיידענע אנדערע בילדונגס־אונ־טערנעמונגען אויף די פארשיידענסטע געביטען. מיר געבען דא פארלויפיג די פראגראמען פון דעם פרעסערס לאקאל 35 און פון דעם קלאוק פינישערס לאקאל 9.

אין קלאוק פינישערס לאקאל 9

דער קלאוק פינישערס לאקאל 9 האט ערעפענט דעם נייעם סעזאן מיט א פראכטפולען קאנצערט שבת, דעם 19טען דעצעמבער, אין האטעל דעלעינא. דער זאל איז געווען בוכשטעבליך געפאקט און דער עולם האט זעהר גוט פארבראכט דעם אווענד. פעסט רעד־נער איז געווען איזידא נאגלער, מארק סטאר, עדיוקיי־שאנאל דירעקטאר, און פאניא מ. קאהען, סעקרעטער, וואס האבען באגריסט די פארזאמעלטע. אין קאנצערט האבען זיך באטייליגט: דער אינטערנעשאנאל כאר אונטער דער דירעקציע פון לאזאר ווייגער און בעלא שומיא־טשער האט באגלייט אויף דער פיאנא; דער באוואוס־טער קינסטלער קרינארי מאטוסעוויטש האט געשפילט די אונגארישע ראפסאדיע און די עלעגיע; דער באוואוסטער אידישער אקטיאר און דעקלאמאטאר רובין גאלדבערג האט דעקלאמירט פאסינע זאכען און דער רוסישער סעקסטעט אונטער דער פירערשאפט פון ני־קאלאס זאסלאווסקי האט געשפילט רוסישע און אידישע פאלקס־לידער. דער עולם האט גוט פארבראכט ביז שפעט אין דער נאכט.

און ווי די ערעפענונג, אזוי זיינען אויך די לעק־טשורס אויסערגעוויינליך גוט צוזאמענגעשטעלט און מיט באוואוסטע לעקטארס איבער ארבייטער, סאציאלע און טרייד יוניאן פראבלעמען. פארלויפיג האט דער לאקאל אנאנסירט די פאלגענדע 3 לעקציעס:

שבת, דעם 9טען יאנואר, 1937, 1 נאכמיטאג, וועט ש. ניגער לעקטשורען איבער דער טעמא: „איז דא אנטיסעמיטיזם אין אמעריקע?"

שבת, דעם 16טען יאנואר, 1937, 1 נאכמיטאג, וועט ה. ראגאף לעקטשורען אויף דער טעמע: „וואס געהט יעצט אן אין דער וועלט?"

שבת, דעם 23טען יאנואר, 1937, 1 נאכמיטאג, וועט דר. ב. האפמאן (צביון) לעקטשורען אויף דער טעמע: „ציים פראגען".

אט די אלע לעקטשורס וועלען זיין אין קאונסיל־רום פון לאקאל, 109 וועסט 38טע סטריט, ניו יארק.

אין דער קלאוק־פרעסערס יוניאן

וויס־פרעזידענט דזשאזעף ברעסלאו, מענעדזשער פון דער קלאוק פרעסערס יוניאן לאקאל 3, האט אנאנ־סירט די איינצעלהייטען פון דעם בילדונגס־ און אונ־טערהאלטונגס־פראגראם, וואס דער לאקאל האט פאר־בארייטעט פאר'ן איצטיגען ווינטער־סעזאן.

מאנטאג — לאקאל 35 כאר. רעפעטיציעס יעדען מאנטאג, פון 5 ביז 6 אווענט, אין די סטודיוש סטר דיאס, 106 וועסט 39טע סטריט (לעבען 6טע עוועניו).

„די געשיכטע פון דער אמעריקאנער ארבייטער־באוועגונג" — א קלאס אין דער געשיכטע פון די קאמפען פון דעם אמעריקאנער ארבייטער קלאס.

וועט זיך צוזאמענקומען יעדען מאנטאג אין לא־קאל 35, פון 5 ביז 6 אווענדס.

דינסטאג — א אידישער קלאס פאר אנפאנגער — דאס איז אן אויסערגעוועהנליכע געלעגענהייט פאר די יונגע, אמעריקאנער געבוירענע מעמבערס, וועלכע ווי־לען לערנען אידיש.

דער קלאס וועט זיך צוזאמענקומען יעדען מיט־וואך פון 5.15 ביז 6:15 אווענט אין אונזער לאקאל.

דאנערשטאג — א קלאס אין פאבליק ספיקינג קומט זיך צוזאמען יעדען דאנערשטאג פון 5 ביז 6 אווענט. אין דעם קלאס וועט מען אויך לערנען פאר־לאמענטארישע רולס, ווי אזוי צו פיהרען א מיטינג און ווי אזוי צו זיין א טשערמאן.

מאנטאג און מיטוואך א קלאס אין ענגליש פאר אנפאנגער. — א גרויסע געלעגענהייט פאר די, וואס ווילען פארבעסערען זייער ענגלישע שפראך.

קלאסען וועלען זיין צוויי מאל א וואך אין אונזער לאקאל, מאנטאג און מיטוואך, פון 5 ביז 6 אווענט.

ספעציעלע אויפמערקזאמקייט וועט געגעבען ווערען צו — לעזען, שרייבען און ספעלען (אויסלייגען). די, וואס ווילען ווערען סיטיזענס, זאלען זיך גלייך רעגיס־טרירען.

פיזישע איבונגען. — לאקאל 35 האט געמאכט אראנזשמענטס מיט איינער פון די פיינסטע דזשימנא־זיומס אין ניו יארק — מיט דעם אפטאון אטלעטיק קלאב, אין האטעל ריווערסייד, 73טע סטריט און בראד־וויי, און איז שוין אפען פאר אלע מעמבערס פון אונ־זער לאקאל.

אויף דעם רוף פון אונזער עדיוקיישאנאל דעפארט־מענט האבען זיך פילע פון אונזערע מעמבערס רעגיס־טרירט און באנוצען זיך שוין מיט'ן דזשימנעזיום, און זיי גלייכען עס. מעמבערס קענען זיך באנוצען מיט'ן „דזשים" אלע טאג פון 10 פריה ביז 10 אווענט, אויסער זונטאג. יעדער איינער וואס וויל אויסנוצען אט די אויסערגעוועהנליכע געלעגענהייט, זאל זיך זאפארט רעגיסטרירען מיט'ן עדיוקיישאנאל דעפארטמענט פון לאקאל 35.

לאקאל 35 קלאב־רומס — לאקאל 35 האט גענו־מען א פראכטפולע רום (רום 1־סי) אין סענטראל פלאזא אנעקס, 111 צווייטע עוועניו, נעבען דער 7טער סטריט, וואס וועט גענוצט ווערען אלס א קלאב־רום פאר אונ־זערע מעמבערס. די קלאב־רום וועט זיין אפען יעדען שבת פון 12 בייטאג ביז 7 אווענט.

GERECHTIGKEIT (*Justice*)

גערעכטיגקייט

Vol. XIX. No. 2. | Jersey City, N. J., February, 1937. | Price: 10 Cents

וועגען דעם מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע.

פון די אלע באריכטען וואס זיינען אפגעגעבען גע־ווארען אויף דעם מיטינג פון דער גענעראל עקזעקוטיווע פון דער אינטערנעשאנעל, וואס איז אפגעהאלטען געווא־רען אין וואשינגטאן, האט ארויסגעקלונגען איין אלגעמיי־נע באהויפטונג — די יוניאן איז אין א גוטען צושטאנד. זי האלט אן דאס, וואס זי האט געוואונען ביז איצט, און קעמפט פאר נייע געווינסען.

לוידער האבען ווייניג פון די באריכטגעבער געקענט דערצעהלען וועגען א גוטען ארבייטס־סעזאן. די מייסטע באריכטגעבער האבען זיך געמוזט באקלאגען, אז די פרויען קליידער אינדוסטריע איז נאך אלץ ניט באפרייט געווא־רען פון קריזיס. און דארטען וואו דער קריזיס איז ניט מער די הויפטאורזאך זיינען פאראן אנדערע אורזאכען — אנטלאפענע שעפער, מענערשע פאסאנען, און אנדערע צרות, געגען וועלכע די יוניאן דארף קעמפען. נאר ניט קוקענדיג אויף דעם, וואס די אנקומענדע פראספעריטי אין לאנד האט זיך נאך ניט באוויזען ביי די קלאוקמאכער און די דרעסמאכער, פארשטעהען זיי אבער גאנץ גוט, אז ווען ניט זייער ארגאניזאציע, זייער יוניאן, וואלט זייער לאגע געווען פיל ערגער. און עס איז באזונדערס דער־פרעהענד, וואס אט דאס באוואוסטזיין עקזיסטירט ניט בלויז ביי די עלטערע מיטגלידער פון דער יוניאן, וועל־כע האבען שוין א סך איבערגעלעבט און וויסען פון זייער ביטערער ערפארונג דעם אונטערשיד, נאר עס עק־זיסטירט אויך ביי די יונגע מיטגלידער, ביי די נייע רע־קרוטען, וועלכע מען האט אנפאנגס גערופען „נ. ר. א. ביי־ביס", און מען האט ניט שטארק געגלויבט, אז זיי וועלען בלייבען אין דער יוניאן. אין די באריכטען פון נאענט און וויים, פון מזרח און מערב, צפון און דרום, פון ניו־ענגלאנד און קאליפארניע, פון טעקסאס און וויניפעג, ווערט דערצעהלט ווי מיט איין שטים וועגען דער איבער־געבענהייט און טריהייט פון די מיטגלידער צו זייער יוניאן און ווי ווארים זיי ענטפערען אויף יעדען רוף פון זייער יוניאן.

און דער פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנעל האט ווידער אמאל געקענט באריכטען וועגען דעם צוואוקס פון מיטגלידער און וועגען א פארגרעסערטען פארמע־גען פון דער יוניאן. און א פארגרעסערטע מיטגלידער־שאפט און א פארגרעסערטער פארמעגען מיינט מער מאכט, מער איינפלוס, מער קאמפפעהיגקייט און מער זיכערקייט.

דער צוואוקס פון דער מיטגלידערשאפט איז ניט געקומען פון זיך, נאר דורך א שטענדיגען שווערען און פאר'עקשנטען קאמף צו ארגאניזירען די ניט־ארגאניזיר־טע. די אינטערנעשאנעל האט נאך אירע גרויסע זיגען, וואס זי האט אפגעהאלטען אין די לעצטע פאר יאר און נאך איר גרויסען אויפשוואונג, זיך ניט אוועקגעלייגט רוהען אויף אירע לארבערען, נאר זי האט אויף קיין איינציגע מינוט ניט אפגעשטעלט דעם קאמף ווייטער צו ארגאניזירען און ווייטער אויסצושפרייטען איר קאנטראל אין דער פרויען־קליידונגס אינדוסטריע. זי האט ניט געשפארט קיין געלד און קיין כחות אריינצודרינגען אין אזעלכע פארווארפענע און ווייטע ערטער, וואו מען האט פריהער אפילו איר נאמען ניט געהערט. זי האט דאר־טען געדארפט קעמפען געגען גוואלדיגע שוועריגקיי־טען, אבער זי האט ענדליך דאך געזיגט און געווא־נען נייע פאזיציעס.

און דער קאמף געהט אן. עס זיינען נאך אלץ פא־ראן א סך אונארגאניזירטע צו ארגאניזירען. באזונדערס אין דער קאטאן דרעס אינדוסטריע, אין ניט־גודס און אין די אזוי גערופענע מיסעלייניאס טריידס. עס זיינען נאך פאראן צענדליגע טויזענדער, וואס דארפען ארגאניזירט ווערען, אבער עס איז א שווערע אונטערנעמונג, באזונ־דערס אין דער קאטאן דרעס אינדוסטריע, וועלכע ליגט אין די הענד פון זעהר רייכע מאנופעקטשורערס, וואס זיינען צווישען זיך גאנץ שטארק פאראייניגט. די קאטאן דרעס מאנופעקטשורערס זיינען, ווי אלע אנדערע מאנו־פעקטשורערס פון ניט־ארגאניזירטע טריידס, שטיינרייך געווארען דורך דער אונבאשרענקטער עקספלואטאציע פון זייערע ארבייטער. א סך פון די האבען ניט בלויז גרוי־סע פינאנציעלע כוחות צו געבען א ווידערשטאנד דער יוניאן, נאר זיי האבען אויך גרויסען פאליטישען איינ־פלוס אין זייערע ערטער. דאך, ניט קוקענדיג אויף דעם, ווערט אויך אט די שטארקע יוניאן־פיינדליכע פעסטונג אין דער פרויען קליידער אינדוסטריע ביסלעכווייז דורכ־געבראכען אונטער דעם שטענדיגען, פאר'עקשנ'טען הא־מערען פון דער אינטערנעשאנעל, און עס איז זיכער, אז עס וועט לאנג ניט דויערען און די פעסטונג וועט אין גאנצען איינגענומען ווערען.

*

עס זיינען אויף דעם מיטינג אין וואשינגטאן אין אלגעמיין ניט אויפגענומען געווארען קיין ספעציעלע נייע פראגען, אויסער איין פראגע, וואס פרעזידענט דובינסקי האט באזונדערס אונטערשטראכען, אז די מיטגלידער פון דער גענעראל עקזעקוטיווע און די באאמטע פון דער יונ־יאן אין אלגעמיין, דארפען אין זייערע עפענטליכע און געזעלשאפטליכע האנדלונגען שטענדיג האבען אין זינען די פאליסיס און די אינטערעסען פון דער יוניאן, ווייל עס איז הויפטזעכליך זייער אקט אין דער יוניאן און זייער איינפלוס צווישען די ארבייטער, וואס שאפט פאר זיי זייער אנגעזעהענע פאזיציע אין געזעלשאפטליכען לעבען.

די אנדערע פראגען זיינען געווען מער פון א רוטינעם כאראקטער. דער מיטינג, קען מען זאגען, האט זיך הויפטזעכליך אפגעגעבען מיט אן איבערזיכט, וואס עס איז פאר דער גאנצער צייט אפגעטאן געווארען און ווי אזוי די ארבייט דארף פארטגעזעצט ווערען. נייע וויכטיגע פראגען ווערען געוויינליך ניט אויפגענומען ערב א קאנ־ווענשאן. מען לאזט זיי איבער פאר דער קאנווענשאן צו אנטשיידען. און די קאנווענשאן פון דער אינטערנע־שאנעל איז נאהנט. מען האט זיך שוין אנגעפאנגען צו־גרייטען צו איר ניט בלויז אין מאנטרעאל, וואו זי וועט אפגעהאלטען ווערען, נאר מען האט זיך שוין אנגעפאנגען גרייטען צו איר איבער'ן גאנצען לאנד, וואו נאר די אינ־טערנעשאנעל האט ארגאניזאציעס. און עס איז אויך ניט מער ווי רעכט. עס זיינען אין גאנצען איבערגעבליבען בלויז דריי חדשים צו דער קאנווענשאן און אין מערץ דארפען שוין, לויט דעם באשלוס פון דער גענעראל עק־זעקוטיווע, געמאכט ווערען וואהלען פאר דעלעגאטען.

*

מיר ווילען צום שלוס ציהען די אויפמערקזאמקייט, אז צווישען די פארשידענע באשלוסען, וואס די גענע־ראל עקזעקוטיווע האט אנגענומען אויף איר לעצטען מיטינג אין וואשינגטאן, איז ווידערהאלט געווארען דער באשלוס, וואס איז שוין אנגענומען געווארען אויף דעם מיטינג אין קאליפארניע, וואס פארבאט באאמטע און מיטגלידער פון דער יוניאן צו בעטען ביישטייערונגען אין וועלכער עס איז פארם ביי די באלעבאטים פון די שעפער פאר יוניאן צוועקען, צדקה־אנשטאלטען, אדער וועלכע עס איז אנדערע אינסטיטוציעס און צוועקען.

די ווידערהאלונג פון דעם באשלוס איז ארויסגערו־פען געווארען נאך א לענגערער דיסקוסיע וועגען פאס־רונגען אין דער יוניאן, וואס פרעזידענט דובינסקי האט באריכטעט אין זיין באריכט און ער האט דערביי אונטער־געשטראכען, אז ער האלט דעם באשלוס, וואס איז אנגע־נומען געווארען אויף דעם מיטינג אין קאליפארניע, פאר אזוי וויכטיג, אז ער וויל, אז אלע מיטגלידער פון דער יוניאן זאלען וועגען דעם וויסען און אז ער זאל שטרענג אפגעהיט ווערען.

*

מען טאר ניט ארויסגאנווענען קיין שעפער.

ריכטער פיליפ דזש. מעקקוק — לאמיר פארשרייבען זיין פר־לען נאמען — האט ארויסגעגע־בען א וויכטיגע אנטשיידונג, וואס דריקט אויס דעם געדאנק, אז דער אלטער און שטענ־דיג נייער פארבאט פון „לא תגנוב", דארף אויך אנגעווענדעט ווערען אויף שעפער וואס מאנופעקטשורערס גאנווענען ארויס פון ניו יארק און לאזען איבער זיי־ערע ארבייטער, מיט וועלכע זיי האבען געמאכט אן אג־רימענט, אהן ארבייט און אהן ברויט.

עס איז אן אלטע געשיכטע. א מאנופעקטשורער שרייבט אונטער אן אפמאך מיט דער יוניאן וועגען אר־בייט־שטונדען און פרייזען און ער פאנגט אן גלייך טראכ־טען ווי אזוי ער קען באשווינדלען די יוניאן און די אר־בייטער. דער אלטער אויסגעטראטעטער וועג פאר דעם מין באלעבאטים איז ארויסגאנווענען די באנדלעך פון שאפ און זיי אוועקפירען ערגעץ אוט אוו טאון. דער נייסטער וועג אבער איז ארויסצוגאנווענען דעם שאפ אין גאנצען און אים אוועקפירען ערגעץ אוט אוו טאון, וואו מען קען זיך באהאלטען פון דער יוניאן און וואו מען קען עקספלואטירען די ארבייטער וויפיל דאס הארץ גלוסט, זיי לאזען ארבייטען לאנגע סוועט־שאפ שטונ־דען און זיי צאלען די גוט־באקאנטע סוועט־שאפ ווי־דזשעס.

די יוניאן האט פון איר ביטערער ערפארונג מיט דעם מין מאנופעקטשורערס געלערנט זיך צו באווארענען אין אירע אגרימענטס געגען אט דער גנבה. זי האט, למשל, אין איר אגרימענט מיט די ניו יארקער דרעס מאנו־פעקטשורערס אסאסיאיישאן א פונקט, אז א שאפ טאר זיך

ווער וועט ראטעווען די מענשהייט

פון א. לוצקי

ווער וועט ראטעווען די מענשהייט?
— ניט פארבלוטיגטע אידייען.
בייז פאר בייז? — ווי קאן עס שטילן?
טויט פאר טויט? — ווי קאן עס פרייען?

יעדער הערשער איז א רשע.
צוואנגען — צווינגען — צו באזינגן.
און די מאכט — אנטמענטשונג —
מה פארטיידיגן זיין ליגן.

ווער וועט ראטעווען די מענשהייט?
— ניט דער נביא אויסגעטיילטער.
יעדער מענש זאל זיין משיח.
יעדער מענש אן אויסדערוויילטער.

פרייד און גליק — פאר אלע מענשן.
אויב ניט אלע — איז ווי קיינער.
לאמיר ראטעווען די מענשהייט!
איך! און דו! און יעדער איינער!